

VYHODNOCENÍ VNĚJŠÍHO PŘIPOMÍNKOVÉHO ŘÍZENÍ:**A) Změna zákona o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu**

Ustanovení	Připom. místo	Text připomínky	Důležitost	Zpracování do návrhu zákona
Obecně	MK	<p>Ministerstvo kultury uplatňuje požadavek, aby byl návrh zákona rozšířen o novou část, která bude obsahovat změnu § 5 a 63 zákona č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů. Proto navrhuje následující úpravu:</p> <p>„ČÁST XY Zákon č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů, ve znění ..... 1. V § 5 na konci písmene z) čárku nahradit tečkou a písmeno za) zrušit. 2. V § 5 označit dosavadní text jako odstavce 1 a doplnit odstavce 2: „(2) Rada dále a) zjišťuje skutečného majitele právnických osob podle jiného právního předpisu) za účelem výkonu působnosti podle tohoto zákona a za účelem kontroly plnění povinností stanovených tímto zákonem a b) plní další úkoly stanovené tímto zákonem nebo jiným právním předpisem 1e), 3), 4).“ V poznámce pod čarou x) bude uveden odkaz na § 25a zákona č. 304/2013 Sb., o veřejných rejstřících právnických a fyzických osob. 3. V § 63 odst. 1 na konci písmene c) tečku nahradit čárkou a doplnit písmeno d): „d) postupem podle jiného právního předpisu) zjistí skutečnosti, které by byly překážkou pro udělení licence podle tohoto zákona.“ V poznámce pod čarou x) bude uveden odkaz na § 25a zákona č. 304/2013 Sb., o veřejných rejstřících právnických a fyzických osob.“ Odůvodnění Předložený návrh zákona obsahuje mj. v části třetí návrh změny zákona č. 304/2013 Sb., o veřejných rejstřících právnických a fyzických osob. V navrženém ustanovení § 25a odst. 4 písm. f) se navrhuje, aby Ministerstvo spravedlnosti umožnilo Radě pro rozhlasové a televizní vysílání dálkový přístup k údajům o skutečném majiteli právnických osob, a to za účelem plnění úkolů podle zákona, který upravuje její činnost (tj. podle zákona č. 231/2001 Sb.). Zákon č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, je v návaznosti na navrženou změnu v zákoně č. 304/2013 Sb. nutno doplnit ve dvou ohledech.</p>	zásadní ostatní	<p>neakceptováno Na základě připomínky ÚOOÚ byla z výčtu institucí, jimž se navrhuje umožnění přístupu k údajům o skutečném majiteli právnických osob, Rada pro rozhlasové a televizní vysílání vyňata. Viz připomínka ÚOOÚ k části třetí - návrh změny zákona č. 304/2013 Sb., o veřejných rejstřících právnických a fyzických osob. Novela zákona č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, z tohoto důvodu není relevantní.</p> <p><i>Ustoupeno od zásadní připomínky na jednání NM dne 11.09.2015.</i></p>

	<p>V prvé řadě je třeba doplnit ustanovení § 5, které vymezuje působnost Rady pro rozhlasové a televizní vysílání o pravomoc zjišťovat skutečného majitele právnických osob – držitelů licencí k provozování rozhlasového a televizního vysílání.</p> <p>Zároveň je třeba upravit postup, pokud Rada pro rozhlasové a televizní vysílání z přístupných údajů o skutečném majiteli právnické osoby zjistí, že držitel licence k provozování vysílání porušuje podmínky stanovené zákonem č. 231/2001 Sb. V tomto ohledu je třeba doplnit ustanovení § 63 zákona č. 231/2001 Sb., které upravuje případy obligatorního odnětí licence.</p> <p>Úplné znění – viz připomínky MK.</p>		
TACR	<p>Navrhujeme, aby v rámci předkládaného zákona došlo i ke změně rozpočtových pravidel a zákona o veřejných zakázkách tak, aby žadatelé o poskytnutí dotace a uchazeči ve veřejné zakázce dodávali informace o skutečných majitelích, tak jak jsou navrhovány zakotvit do nového § 25a zákona č. 304/2013 Sb. Ustanovení § 14 odst. 3 rozpočtových pravidel by tak stanovil povinnost předkládat informace o skutečných majitelích s odkazem na jejich definici v zákoně 253/2008 Sb. Současné znění rozpočtových pravidel je nevyhovující a tímto by došlo ke sjednocení úprav. Obdobný požadavek by mohl obsahovat § 53 zákona o veřejných zakázkách. Jsme toho názoru, že každý, kdo pobírá veřejné prostředky nebo se uchází o zakázku, by měl znát svou vlastnickou a ovládací strukturu. Zakotvením této možnosti bude systém transparentnější a poskytovatelé a zadavatelé budou mít silnější právní nástroj pro eliminaci veřejného financování podezřelých subjektů a navíc eliminují riziko střetu zájmů, aby některý ze skutečných majitelů se nemohl jakkoliv podílet či rozhodovat v těchto soutěžích.</p>	zásadní ostatní	<p>neakceptováno</p> <p>Návrh stanovuje, že každá právnická osoba musí znát svého skutečného majitele. Z toho plyne, že i případní uchazeči ve veřejné zakázce budou muset znát svého skutečného majitele a požadované informace o něm nechat zapsat do rejstříku skutečných vlastníků právnických osob. Tato nově uložená povinnost je obecná a není ji třeba vkládat do dalších zákonů.</p> <p>Povinnosti žadatelů o veřejné zakázky nejsou předmětem tohoto návrhu zákona.</p> <p><i>Ustoupeno od zásadní připomínky. (není příp. místo podle čl. 5 odst. 1 písm. a) až c) + h) LPV</i></p>
UV - KML	<p>1. Požadujeme rozšířit předkládanou právní úpravu o řešení specifické problematiky transparentnosti vlastnické struktury právnických osob vstupujících, resp. usilujících o vstup do právních vztahů, v jejichž rámci obdrží plnění z veřejných prostředků, tj. např. právnických osob ucházejících se o veřejné zakázky, o uskutečnění majetkově právních transakcí s veřejnoprávními korporacemi a dalšími relevantními subjekty, o získání veřejných dotací.</p> <p>Navrhovaná právní úprava je předkládána na základě Plánu legislativních prací vlády na rok 2015, jímž bylo ministrům financí a spravedlnosti uloženo předložení návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 253/2008 Sb., o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu, ve znění pozdějších předpisů, a kterým se mění některé další zákony v souvislosti se zajištěním transparentnosti vlastnictví společností usilujících o veřejné zakázky nebo jiné veřejné zdroje. Takto vymezený úkol svým rozsahem výrazně přesahuje pouhou transpozici směrnice Evropského parlamentu a Rady</p>	zásadní	<p>neakceptováno</p> <p>Máme za to, že specifická problematika transparentnosti vlastnické struktury právnických osob jde nad rámec předkládaného zákona, jehož cílem je transpozice nové směrnice EP.</p> <p>Návrh na rozdíl od původního záměru neřeší transparentnost vlastnictví pouze vybraných, ale všech právnických osob. Vedle rejstříku jim ukládá i povinnost znát aktuální stav svého „skutečného vlastnictví“. Řešení dalších postupů při zadávání veřejných zakázek, tzn., jak budou takové informace vyžadovány a použity, nebylo předmětem zadání.</p> <p>Dále k problematice transparentnosti odkazujeme na výsledek jednání pracovní skupiny pro splnění úkolu přípravy věcného zadání řešení problematiky zákazu obchodování státu s obchodními korporacemi s nejasnou vlastnickou strukturou a rozkrývání konečných vlastníků (pod vedením Rady vlády pro koordinaci boje s korupcí); ze stanoviska (Č. j. 5669/2015-OKK) Ra-</p>

	<p>č. 2015/849 o předcházení využívání finančního systému k praní peněz a financování terorismu, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 a o zrušení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/60/ES a směrnice Komise 2006/70/ES (IV. AML směrnice). To je logickým důsledkem skutečnosti, že daný úkol vznikl sloučením samostatných úkolů vyplývajících pro dotčené ministry z Plánu legislativních prací vlády na zbývající část roku 2014. Tehdejší ministryně spravedlnosti měla na základě tohoto plánu předložit zákon o transparentnosti vlastnictví společností, jehož spolupředkladatelkou byla určena – právě s ohledem na potřebu propojení právní úpravy zajištění transparentnosti vlastnictví korporací s podmínkami účasti na veřejných zakázkách - ministryně pro místní rozvoj.</p> <p>Předloženou právní úpravu, omezující se – alespoň pokud jde o problematiku rozkrývání vlastnické struktury právnických osob – pouze na transpozici IV.AML směrnice, nelze považovat za plnohodnotné splnění příslušného legislativního úkolu, neboť obsahuje jen jeho část, přičemž část odpovídající původnímu úkolu ministra spravedlnosti, tj. část upravující „zajištění transparentnosti vlastnictví společností usilujících o veřejné zakázky nebo jiné veřejné zdroje“, což v daném kontextu může znamenat pouze zvláštní úpravu, nad rámec požadavků, jež obecně klade IV.AML směrnice na všechny právnické osoby, zcela absentuje.</p>		<p>dy vlády citujeme: „Novelou AML však již nelze řešit druhý úkol, a to zákaz státu obchodovat se subjekty s nejasnou vlastnickou strukturou. Dle Ministerstva pro místní rozvoj tento úkol v současné době naplnit ani nelze, neboť zadávací směrnice EP a Rady 2014/24/EU ze dne 26. února 2014 o zadávání veřejných zakázek a o zrušení směrnice 2004/18/ES (zejména čl. 57) nepřipouští možnost vyloučit účast dodavatelů, pokud nerozkryjí vlastnickou strukturu. Je sice možné požadovat rozkrytí vlastnické struktury až na konečného majitele – fyzickou osobu, avšak v případě nedodržení tohoto požadavku nelze uchazeče pro nesplnění této povinnosti ze zadávacího řízení vyloučit. EU se však hodlá tímto problémem zabývat a přijmout k danému problému směrnici, kterou však lze očekávat až v roce 2018. Z uvedeného důvodu není možné předmětný úkol ve vztahu k zadáváním veřejných zakázek naplnit, aniž by Česká republika neporušila závazky vyplývající z členství v EU.“ Lze tak shrnout, že v předkládaném návrhu ze shora popsaných důvodů chybí úprava postupu zadavatelů vůči společností usilujícím o veřejné zakázky nebo jiné veřejné zdroje. Transparentnost je hodnotou, kterou je třeba prosazovat z více- ra (více i méně) souvisejících důvodů. S tím naprosto souhlasíme. Domníváme se však, že současný návrh nelze jednoduše použít jako nositele obecného, komplexního tématu, jež je třeba řešit samostatně. Takový postup by byl nekoncepční a v důsledku by mohl být též zcela nefunkční.</p> <p>Vypořádání akceptováno na jednání NM dne 11.09.2015.</p>
UV - KML	<p>Požadujeme rozšířit navrhovaný zákon o úpravu centrálního registru skutečných majitelů svěřenských fondů, popř. alespoň doplnit důvodovou zprávu o vysvětlení, proč předložený návrh zákona tuto úpravu neobsahuje a kdy a jak bude zajištěna transpozice příslušných ustanovení IV.AML směrnice.</p> <p>IV.AML směrnice ve svém čl. 31 odst. 4 ukládá členským státům zajistit, aby informace o skutečných majitelích svěřenských fondů (mají-li tyto fondy daňové dopady) byly uchovávány v centrálním registru, přičemž transpoziční lhůta pro dané ustanovení je shodná jako u ostatních částí směrnice. Z předložených materiálů není zřejmé, proč transpozice tohoto ustanovení nebyla v jejich rámci provedena; považují-li předkladatelé za vhodné vyčkat až na výsledek legislativního procesu ohledně návrhu novely občanského zákoníku a dalších právních předpisů, již má být zavedena evidence svěřenských fondů jakožto součást veřejných rejstříků, je třeba to v důvodové zprávě objasnit.</p>	zásadní	<p>akceptováno Do navrhovaného zákona nebyla zahrnuta úprava evidence skutečných majitelů svěřenských fondů proto, že tato evidence je navrhována v současné době v legislativní radě vlády projednávanou novelou zákona č. 89/2012 Sb. a některých souvisejících předpisů. Předkladatel nepovažoval za vhodné navrhovat něco, co je již předmětem návrhu jiného zákona.</p> <p>Upravena DZ k části třetí.</p>
ČNB	Podle dohody Ministerstva financí a České národní banky ze dne 2. 5.	ostatní	vzato na vědomí

	<p>2006 se obě strany zavázaly konzultovat návrhy právních předpisů s druhou stranou ještě před formálním připomínkovým řízením (Dohoda o spolupráci při přípravě návrhů vnitrostátních právních předpisů týkajících se finančního trhu a dalších předpisů, které se dotýkají působnosti stran dohody). Česká národní banka konstatuje, že u tohoto návrhu nebyl domluvený postup dodržen, a věří, že v budoucnu nebude k takovým opomenutím docházet.</p>		(Oficiální odpověď MF pro ČNB v této záležitosti byla odeslána pod čj.: MF-33882/2015/2401-2)
ČNB	<p>Směrnice č. 2015/849 obsahuje několik příloh, jejichž obsah je v návrhu zákona transponován jen částečně. Jde-li o záměr překladatele, doporučujeme v důvodové zprávě vysvětlit, jakým způsobem a kdy bude transpozice dosaženo. Jde-li o chybu, doporučujeme transpozici doplnit. Rovněž doporučujeme doplnit odpovídajícím způsobem rozdílovou tabulku.</p> <p>Odůvodnění: Příloha č. II směrnice obsahuje výčet některých faktorů, které odůvodňují nižší míru rizika a umožňují tak aplikaci zjednodušené kontroly klienta. Tyto faktory jsou částečně transponovány v § 13 zákona, nikoli však zcela. Například bod 1 písm. c) přílohy č. II směrnice umožňuje aplikovat zjednodušenou kontrolu klienta na klienty usazené ve státech s nižším rizikem, § 13 zákona však tuto kategorii neobsahuje. Naopak § 13 zákona v navrženém znění obsahuje některé faktory, které nejsou uvedeny v příloze II směrnice – například § 13 odst. 1 písm. d). Rozdíly mezi výčtem uvedeným v příloze II směrnice a v § 13 zákona je nutno přinejmenším vysvětlit v důvodové zprávě. Z rozdílové tabulky u čl. 16 směrnice dále není zřejmé, jak jsou transponovány jednotlivé body přílohy č. II směrnice.</p> <p>Příloha č. III směrnice obsahuje výčet některých faktorů, které odůvodňují vyšší míru rizika, a implikují tak nutnost použití úplné kontroly klienta. Zákon velmi obecně vymezuje skupiny faktorů, ke kterým je nutno přihlédnout v § 9 odst. 3 a 4 a § 21a odst. 2, nepostihuje však konkrétní faktory uvedené v příloze č. III (například bod 1 písm. f) přílohy č. III - neobvyklá nebo nadměrně složitá vlastnická struktura klienta). Rozdílová tabulka vůbec neobsahuje čl. 18(3) směrnice, který požaduje zohlednění těchto faktorů a v tabulce také chybí samostatně uvedená příloha č. III směrnice. Při doplnění transpozice příloh bude zapotřebí mj. v § 21a odst. 2 a § 25 odst. 2 písm. a) vymezit vztah tam uvedených rizikových faktorů k rizikovým faktorům uvedeným v prováděcí vyhlášce č. 281/2008 Sb.</p>	ostatní	<p>neakceptováno</p> <p>Ve zmiňovaných přílohách směrnice stanovuje minimum, které by povinné osoby měly zohlednit pro situace s nižším či vyšším rizikem. Povinné osoby budou mít novou zákonnou povinnost vypracovat hodnocení rizik, které bude muset zohlednit národní hodnocení rizik, ve kterém jednotlivé rizikové faktory předmětných příloh budou uvedeny. Z tohoto důvodu se domníváme, že je transpozice úplná (doplněna důvodová zpráva k bodu 119 – k novému § 30a).</p>
ČNB	<p>Čl. 45(9) směrnice dává členským státům možnost požadovat za určitých podmínek zřízení tzv. ústředního kontaktního místa. Tato možnost není v návrhu zákona transponována. Doporučujeme vyhodnotit poznatky z dosavadní dohledové praxe a v návaznosti na výsledky vyhodnocení případně transponovat toto ustanovení v podobě oprávnění (nikoliv povinnosti) dozorčích úřadů požadovat zřízení centrálního kontaktního místa. V případě, že se předkladatel rozhodne této možnosti dané</p>	ostatní	<p>neakceptováno</p> <p>Není předmětem návrhu. Na základě dosavadních zkušeností nebylo zavedení ústředního kontaktního místa shledáno jako účelné. Vztah usazených vydavatelů EP a PPS k AMLZ již řeší § 2 odst. 2 písm. a) a b), my s tím nemáme žádný problém. Pokud s tím má problém dohled, je třeba podat konkrétní návrh.</p>

	směrnicí nevyužít, doporučujeme v důvodové zprávě vysvětlit důvody. Rovněž doporučujeme doplnit odpovídajícím způsobem rozdílovou tabulku.		
ČNB	Doporučujeme doplnit k návrhu též novelu zákona o pojišťovnictví, která vyjasní průlom z mlčenlivosti v souvislosti s uplatňováním opatření proti legalizaci prostředků z trestné činnosti, např. takto: § 128 odst. 7) „ <i>Porušením povinnosti zachovávat mlčenlivost není též poskytnutí informací plnění povinnosti vůči</i> a) Ministerstvu financí, jde-li o plnění povinnosti vyplývající z tohoto zákona, a pro účely analýz finančního trhu a přípravy právních předpisů v oblasti finančního trhu, b) Finančnímu analytickému úřadu podle zákona upravujícího některá opatření proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu³⁵⁾ nebo zepodle zákona o provádění mezinárodních sankcí³⁶⁾ a pro účely analýz finančního trhu a přípravy právních předpisů v oblasti finančního trhu.“ Odůvodnění: Dnes je společně upraven průlom pro FAÚ i pro legislativní práci Ministerstva financí (§ 128 odst. 7 zákona o pojišťovnictví) a mechanické nahrazení slov Ministerstvo financí za Finančně analytický úřad by vedlo k věcné změně, která pravděpodobně nebyla zamýšlena.	ostatní	akceptováno
CAP	Doporučujeme zvážit způsob implementace směrnice ve vztahu k definici povinné osoby a vymezení obchodu. Odůvodnění: Tuzemská legislativa navrhuje ne přesně implementovat uvedenou směrnici do českého právního řádu. V důsledku toho byla změněna definice povinné osoby jako podnikatele, na kterého se vztahují povinnosti dle AML (§ 2 odst. 2 písm. d)). Je jím podnikatel při obchodu v hotovosti v hodnotě 10.000 EUR nebo vyšší oproti dosavadnímu znění, kdy jím byl podnikatel, který přijímá platbu v hotovosti v hodnotě 15.000 EUR nebo vyšší. Obchodem je pak každé jednání povinné osoby s jinou osobou, pokud takové jednání směřuje k nakládání s majetkem této jiné osoby nebo k poskytnutí služby této jiné osobě. Směrnice i nadále pracuje pouze s pojmem obchodování se zbožím, nikoliv i poskytování služeb.	ostatní	neakceptováno Členský stát má v souladu s čl. 5 IV. AML směrnice možnost přijmout opatření přísnější. Domácí úprava je již tradičně v tomto přísnější a zůstává i nadále (máme obavy, že při praxi podnikání v ČR by z každé prodejny vznikla okamžitě „provozovna služeb“).
ČAP	Požadujeme sjednotit terminologii napříč celým návrhem zákona. Odůvodnění: Zaznamenali jsme nekonzistentní používání pojmu „bydliště“, „místo pobytu“ či „trvalý či jiný pobyt“ napříč celým návrhem. To bude vyvolávat v praxi nejasnosti a v zájmu právní jistoty proto požadujeme terminologii sjednotit.	ostatní	neakceptováno Tato terminologie je v zákoně již od roku 2008 a od té doby nebyly zaznamenány žádné aplikační problémy. Bydliště řeší NOZ, místo pobytu je tradiční termín v dosavadním právním řádu, vč. AMLZ či zákona o veřejných rejstřících PO a FO.
JMK	Předkládaný návrh zákona, kterým se mění zákon č. 253/2008 Sb., o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „nyní projednávaná novela zákona č. 253/2008 Sb.“), nezohledňuje změny zákona č.	ostatní	akceptováno Této skutečnosti je si předkladatel vědom, se zapracováním novely se však čekalo až na konečné znění textu.

	<p>253/2008 Sb., o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 253/2008 Sb.“), provedené zákonem č. 166/2015 Sb., kterým se mění zákon č. 253/2008 Sb., o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 166/2015 Sb.“), který nabyl platnosti dne 1. 7. 2015 a účinnosti nabude dne 1. 10. 2015. Konkrétně:</p> <p>1) Bod 2. zákona č. 166/2015 Sb. zrušuje v § 31 zákona č. 253/2008 Sb. odstavec 5, stejně tak činí i nyní projednávaná novela zákona č. 253/2008 Sb. v bodě 114.</p> <p>2) Zákon č. 166/2015 Sb. vložil nově §§ 31a – 31c (bod 3.), které se týkají Finančního analytického útvaru a kontroly činnosti Finančního analytického útvaru. Nyní projednávaná novela zákona č. 253/2008 Sb. v bodě 115. ovšem rovněž nově vkládá § 31a a § 31b, které upravují kontrolu činnosti Úřadu (Finančního analytického úřadu). Současně nyní projednávaná novela zákona č. 253/2008 Sb. ovšem již nijak nezohledňuje ustanovení § 31c zákona č. 253/2008 Sb. (nevkládá nové znění ani neruší stávající).</p> <p>3) Bod 4. zákona č. 166/2015 Sb. rovněž doplnil slova „nebo § 31c“ na konec ustanovení § 38 odst. 1 zákona č. 253/2008 Sb.</p>		
MPO	Doporučujeme u ustanovení, jež jsou podtržena a označena CELEXem, neuvádět článek implementovaného právního předpisu. Uvádění čísla článku není běžné.	ostatní	neakceptováno S tvrzením, že uvádění čísla článku není běžné, nesouhlasíme, naopak se s tímto, z našeho hlediska praktickým označováním v návrzích zákonů, poměrně často setkáváme. Neuvedení čísla článku znemožňuje využití automatizovaných funkcí šablon návrhů právních předpisů....
MPO	K části první: Doporučujeme nadpis části první uvést malými písmeny a tučně. V bodu 31 doporučujeme nadpis paragrafu vyznačit tučně. V bodu 44 doporučujeme nadpis paragrafu vyznačit tučně. Body 56 a 57 doporučujeme spojit do jednoho novelizačního bodu, neboť jde o paragrafy následující za sebou. V bodu 95 doporučujeme nadpis paragrafu vyznačit tučně.	ostatní	akceptováno
MPO	K části jedenácté: Nadpis doporučujeme vyznačit tučně a kapitálkami.	ostatní	akceptováno
MPO	K návrhu zákona, k části šesté, správní delikty: Dle čl. 58 směrnice mají členské státy povinnost zavést účinné, přiměřené a odrazující sankce v souladu s čl. 58 až 61 směrnice za porušení vnitrostátních předpisů přijatých k provedení této směrnice. Dotčená ustanovení směrnice jsou transponována v části šesté návrhu zákona, aniž by byla jejich transpozice řádně vyznačena podtržením a celexovými odkazy. Odkaz na transpozici dotčených článků směrnic není uveden ani v rozdílové tabulce. Z toho důvodu žádáme o doplnění celexových odkazů na směrnici do části šesté návrhu zákona a současně o související úpravu rozdílové tabulky.	ostatní	neakceptováno Předmětné sankce jsou již obsaženy ve stávajícím znění zákona, novela doplňuje pouze chybějící sankce, např. v § 48 odst. 3 nebo § 51a. Rozdílová tabulka obsahuje pouze ta ustanovení, která jsou předmětem novely, není tedy žádoucí doplňovat celexové odkazy v případě, že nedochází ke změně. (Odkazy na konkrétní ustanovení, kterými jsou jednotlivé články směrnice transponovány, jsou obsaženy v tzv. „Srovnávací tabulce pro posouzení implementace předpisu Evropské unie“, která však není povinnou součástí legislativního materiálu.)
MPO	K návrhu zákona, k § 51a: Dle rozdílové tabulky by mělo být ustanovení	ostatní	neakceptováno

	<p>§ 51a návrhu zákona transpoziční vůči čl. 59 odst. 2 směrnice. Do § 51a ani do dalších ustanovení části šesté návrhu zákona ovšem nebyl promítnut čl. 59 odst. 2 písm. e) směrnice, který stanoví, že v případech opakovaného či závažného porušení specifických požadavků uvedených ve směrnici správní sankce zahrnují „maximální správní pokuty ve výši nejméně dvojnásobku výhody, která byla porušením předpisů získána, pokud lze tuto výhodu stanovit, nebo nejméně 1 000 000 EUR.“</p> <p>Ve světle výše uvedeného žádáme o doplnění transpozice ustanovení čl. 59 odst. 2 písm. e) směrnice do návrhu zákona, nebo o vysvětlení, jakým způsobem bude toto ustanovení transponováno do právního řádu České republiky.</p>		<p>Čl. 58 odst. 2 pododstavec umožňuje členským státům nestanovit pravidla pro správní sankce, na která se vztahují trestní sankce. Toto ustanovení je plně pokryto trestněprávní úpravou, proto nebyly v zákoně stanoveny odpovídající správní sankce.</p>
MV	Návrh zákona je vhodné upravit s ohledem na vydání zákona č. 166/2015 Sb., který byl publikován ve Sbírce zákonů ke dni 1. července 2015 a dnem 1. října by měl nabýt účinnosti.	technická	akceptováno
MV	Navrhujeme nadpis části první uvést do souladu s čl. 30 odst. 4 Legislativních pravidel vlády. Text nadpisu části, v níž je obsažena novela právního předpisu, nadpisů hlav, dílů, oddílů a pododdílů se napíše tučně malými písmeny s velkým počátečním písmenem. Taková forma je ostatně použita i v jiných částech návrhu zákona.	technická	akceptováno
MV	S ohledem na název zákona doporučujeme v nadpisu části první doplnit na konec slova „a financování terorismu“.	technická	akceptováno
MV	Upozorňujeme, že trestní zákon byl již zrušen a nahrazen trestním zákoníkem. Proto bude vhodné příslušné poznámky aktualizovat.	technická	neakceptováno Dle legislativních pravidel se poznámka pod čarou může měnit pouze v případě, že je měněna i příslušná část ustanovení.
MV	K poznámce pod čarou č. 34 zák. č. 253/2008 Sb.: Upozorňujeme, že zákon č. 265/1992 Sb. byl zrušen a nahrazen zákonem č. 256/2013 Sb.	technická	akceptováno
MV	K poznámce pod čarou č. 35 zák. č. 253/2008 Sb.: Navrhujeme slova „ve znění zákona č. 100/2010 Sb. a zákona č. 424/2010 Sb.“ nahradit slovy „ve znění pozdějších předpisů“. Daný zákon byl novelizován více jak dvěma zákony.	technická	akceptováno
NBÚ	Shodná změna se provádí jedním novelizačním bodem s uvedením ustanovení, kterých se změna týká. Tato připomínky se týká především nahrazování slov „Evropských společenství“ nebo „Evropských společenství1)“ slovy „Evropské unie“ nebo „Evropské unie1)“, vkládání slov „kontaktní místo veřejné správy“, nahrazování slov „Ministerstvo“, „ministerstvo“, „ministerstvu“ nebo „ministerstvem“ slovy „Úřad“, „Úřadu“ nebo „Úřadem“, nahrazování částky „15 000 EUR“ částkou „10 000 EUR“, nahrazování slova „rozklad“ slovem „odvolání“ a některých dalších změn.	technická	neakceptováno Legislativní pravidla vlády v čl. 55 toto neurčují jako povinnost, ale jako pouhou možnost. Vzhledem k tomu, že předmětná slova jsou v zákoně v různém pádě, je dle našeho názoru pro přehlednost lepší rozepsat změny do jednotlivých novelizačních bodů.
NBÚ	K bodu 15 – tečka bude nahrazena a písmena doplněna „na konci odstavce 4“. K bodu 31 – nadpis paragrafu vyznačit tučně. K bodu 44 – nadpis paragrafu vyznačit tučně.	technická	akceptováno

	<p>K bodům 56 a 57 – spojit do jednoho novelizačního bodu, jde o paragrafy následující za sebou.</p> <p>K bodu 95 – slova nadpisu paragrafu vyznačit tučně.</p> <p>K bodu 102 – slova nadpisu části vyznačit tučně.</p> <p>K bodu 152 – změnu provést nahrazením slov „4 nebo 5“ slovy „5 nebo 6“.</p>		
PČR	<p>Na závěr si dovoluujeme uvést, že považujeme za vhodné zařazení svěřeneckých fondů a osob poskytujících služby s virtuálními měnami do povinných osob. Pozitivně hodnotíme i rozšíření dalších pojmů (§ 4), zejména v oblasti vymezení, kdo je skutečným majitelem, zařazení virtuální měny a rozšíření okruhu osob, které jsou podle tohoto zákona považovány za politicky exponovanou osobu, tedy tuzemské politicky exponované osoby.</p> <p>Dále také souhlasíme s novým zněním ustanovení § 15 týkající se odmítnutí uskutečnění obchodu nebo navázání obchodního vztahu.</p> <p>Jako orgán činný v trestním řízení velmi oceňujeme sjednocení délky lhůt k možnosti šetření podezřelého obchodu v ustanovení § 20 na dny, z původních hodin, kdy je tento postup mnohem přívětivější pro následná šetření policejního orgánu (včetně vyjmutí dnů pracovního klidu z této lhůty). V souvislosti s tím však považujeme za vhodné, aby lhůta pro zmrazení majetku po podání trestního oznámení byla delší než tři dny, nejlépe 15 až 30 dní, a to např. ve dvojím režimu, kdy by zde byla ponechána lhůta tří dnů, kdy nesmí Finanční analytický útvar, resp. povinná osoba informovat klienta, o zmrazení majetku, ale samotné zmrazení majetku by mohlo trvat i jeden měsíc. Vznikl by tím delší časový prostor pro orgány činné v trestním řízení a případné zahájení úkonů trestního řízení a zajištění majetku.</p>	ostatní	vzato na vědomí
PČR	Návrh zákona je vhodné upravit s ohledem na vydání zákona č. 166/2015 Sb. (např. úvodní věta, přečíslování poznámek pod čarou – např. novelizační bod 11, 40, 83 a 107, v souvislosti s novelizačním bodem 104 je nutné zrušit § 31a, vypustit novelizační bod 114, neboť změna je již platná, upravit znění novelizačního bodu 115, resp. zrušit § 31b a 31c), včetně důvodové zprávy (např. str. 33, 34 a 47).	technická	akceptováno
PČR	V názvu části první doplnit na konec slova „a financování terorismu“ s ohledem na název zákona.	technická	akceptováno
PČR	V čl. I v novelizačním bodu 107 v poznámce pod čarou č. 35 nahradit v souladu s legislativními pravidly vlády text „ve znění zákona č. 100/2010 Sb. a zákona č. 424/2010 Sb.“ textem „ve znění pozdějších předpisů“.	technická	akceptováno
ÚV OKOM	Z dílčích nepřesností ve výkaznictví uvádíme následující: návrh uvádí u § 1 špatný tvar celexového čísla; v případě § 9 odst. 2 písm. d) a § 11 odst. 8 neodpovídá znění v návrhu znění v rozdílové tabulce; v případě § 11 odst. 10 není ustanovení návrhu v RT uvedeno vůbec; v § 14 v RT je špatně uveden odkaz na nařízení; apod. Je třeba opravit chyby v RT,	technická	akceptováno

		resp. sjednotit text RT s textem návrhu.		
	ÚV OKOM	Dále upozorňujeme, že není zcela zřejmé, zda jsou transponována tato ustanovení směrnice 2015/849, či zda jsou transponována v plném rozsahu: - čl. 7 odst. 4 písm. e), - čl. 20 písm. b) body ii a iii, - čl. 21, - čl. 31, - čl. 32 odst. 4 a 5, - čl. 42, - čl. 45 odst. 1, 2, 3, 5, 8, - čl. 59, - čl. 60, - čl. 61 odst. 1, 2, 3.	technická	akceptováno částečně plná transpozice zajištěna viz níže: čl. 7 odst. 4 písm. e) – doplněna DZ k § 30a. čl. 20 písm. b) body ii a iii – transpozice v § 9 odst. 1, 2 a 3 čl. 21 – § 9 odst. 6 písm. c); § 15 odst. 3 čl. 31 – transponováno zákonem, kterým se mění zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, a další související zákony (ID 7949) čl. 32 odst. 4 a 5 – § 30 odst. 1 až 4; § 35 odst. 3; § 38 odst. 4; § 39 odst. 1 čl. 42 – § 25 odst. 6 čl. 45 odst. 1, 2, 3, 5, 8 – § 21 odst. 1, 2 a 5; § 21a; § 25 odst. 4; § 39 odst. 2 písm. a) čl. 59 – část šestá – správní delikty čl. 60 – § 51a čl. 61 odst. 1, 2, 3 - Ochrana oznamovatelů byla na základě Vládní koncepce boje s korupcí na léta 2015 až 2017 a Akčního plánu boje s korupcí na rok 2015 zařazena mezi prioritní úkoly Rady vlády pro koordinaci boje s korupcí. Předmětný návrh zákona prozatím nebyl vypracován. Není a ani nemůže být předmětem této novely, tato oblast spadá do působnosti ÚV.
§ 2 odst. 1 písm. b) bod 3	CNB	Doporučujeme zrušit výjimku, podle které nepatří investiční zprostředkovatelé mezi povinné osoby. Odůvodnění: V zájmu narovnání podmínek podnikání mezi obchodníky s cennými papíry a investičními zprostředkovateli je na místě zahrnout do režimu zákona i investiční zprostředkovatele. Je pravda, že nepřebírají majetek zákazníků, ale to nesmějí ani některé typy obchodníků s cennými papíry, kteří AML režimu podléhají. Rovněž zde vzniká neodůvodněný rozdíl oproti úpravě povinností jiného typu zprostředkovatelů – v oblasti pojištění nebo realit.	ostatní	akceptováno
odst. 1 písm. c)	UV OKOM	Čl. 2 odst. 3 písm. f) směrnice požaduje zařadit mezi povinné osoby provozovatele hazardních her. Upozorňujeme předkladatele, že návrh nového zákona o hazardních hrách (určený k projednání vládou na schůzi 29. 7. 2015) definuje provozování hazardní hry jako vykonávání činností potřebných pro vlastní realizaci hazardní hry se záměrem dosažení zisku, přičemž právě podmínka záměru dosažení zisku je novinkou, která se v novém zákoně objevuje na rozdíl od zákona současného. V případě přijetí nového zákona o hazardních hrách se tudíž okruh povinných subjektů zúží. Čl. 2 odst. 11 stanoví, že službou hazardních her se rozumí služba spojená s peněžitým vkladem do her s prvkem náhody, přičemž záměr dosažení zisku provozovatelem není podmínkou definice. Ze zákonné definice tak může vypadat například provozování různých hazardních	zásadní ostatní	neakceptováno Nejaktuálnější verze nového zákona o hazardních hrách sice stanovuje podmínku záměru dosažení zisku, nicméně zároveň v části „zákonná omezení“ říká, že se zakazuje provozovat hazardní hru, jejíž druh tento zákon neupravuje, nebo ke které nebylo uděleno povolení, nebo která nebyla řádně ohlášena podle zákona. Tento zákon navíc pokrývá i turnaje. Teoretická možnost provozování hazardních her mimo tento zákon představující riziko z hlediska legalizace výnosů z trestné činnosti či financování terorismu byla konzultována s předkladatelem zákona o hazardních hrách, který takovou situaci nepovažuje za reálnou. Co se týče transpozice, shledáváme ji v tomto ohledu za dosta-

		turnajů, ve kterých bude docházet k transakcím o vysoké hodnotě (s rizikem legalizace výnosů z trestné činnosti), přičemž jejich provozovatel je za účelem zisku neprovozuje. Nutno vyjasnit.		<p>tečnou. Směrnice ukládá členským státům povinnost zařadit mezi povinné osoby bez dalšího pouze kasina (čl. 2 odst. 2). Čl. 2 odst. 1 bod 3 písmeno f) sice říká, že povinnou osobou je poskytovatel služeb hazardních her, ale č. 2 odst. 2 dává členským státům možnost na základě provedení hodnocení rizik osvobodit některé poskytovatele služeb hazardních her od vnitrostátních předpisů. FAÚ, který aktuálně hodnocení rizik zpracovává, jako jednu z prvních částí provedl hodnocení rizik právě pro oblast hazardních her, na jehož základě do výčtu povinných osob zahrnul pouze ty, jež představují riziko z hlediska možného zneužití pro účely praní peněz nebo financování terorismu (povinné kasino je v tomto výčtu obsaženo).</p> <p>Jelikož směrnice se vztahuje na „povinné osoby“ uvedené v čl. 2 odst. 1 bod 3) „při výkonu jejich profesní činnosti“, je za dostatečnou transpozici považována (již od předchozí směrnice) úprava podle § 2 odst. 3 AMLZ. Pochopitelně prát špinavé peníze může i nepodnikatel, ale je skutečně obtížné udělat z něj pak povinnou osobu (a ani to není cílem směrnice a dokonce ani Doporučení FATF).</p> <p>Projednáno 10. 9. 2015 – OKOM netrvána charakteru připomínky.</p>
	MPO	K návrhu zákona, k § 2 odst. 1 písm. c): Dle předmětného ustanovení návrhu zákona povinnými osobami nejsou provozovatelé peněžité, věcné, okamžité nebo číselné loterie, hry bingo a tomboly. V této věci je ovšem třeba upozornit, že vynětí výše uvedených služeb z vnitrostátních předpisů, které transponují směrnici, musí být podle čl. 2 odst. 2 posledního pododstavce směrnice oznámeno Komisi a doprovázeno odůvodněním vycházejícím ze zvláštního posouzení rizik.	ostatní	<p>vzato na vědomí</p> <p>V návaznosti na článek 7 transponované IV. AML směrnice ČR, konkrétně MF, připravuje národní posouzení/hodnocení rizik. Součástí tohoto připravovaného posouzení rizik je i zhodnocení rizikovosti jednotlivých typů hazardních her podle zákona upravujícího hazardní hry a odůvodnění vynětí v návrhu uvedených typů hazardních her (MF u nich prokázalo nízké riziko z hlediska jejich zneužitelnosti pro legalizaci výnosů z trestné činnosti či financování terorismu). Existence výjimky pro tento typ hazardních her bude Komisi ze strany MF oznámena až po ukončení legislativního procesu (aktuálně ještě nelze konečnou podobu zákona predikovat).</p>
odst. 1 písm. h)	MV	Navrhovaná úprava daného ustanovení je ve vztahu ke svěřenskému správci nedostatečná, neboť svěřenský správce se stává povinnou osobou pouze tehdy, pokud služby popisované v § 2 odst. 1 písm. h) poskytuje pro jiné osoby, tedy nikoliv pro zakladatele či obmyšleného svěřenského fondu, jehož je správcem. Podle současné právní úpravy jsou povinnými osobami mimo jiné i osoby poskytující služby úschovy cenností, oprávněné k obchodování s nemovitostmi, notář či advokát při správě majetku klienta atd. Právě tyto popisované činnosti tvoří i podstatnou část činnosti svěřenského správce. Dle našeho názoru nejsou dány dostatečné důvody k tomu, aby zá-	zásadní ostatní	<p>neakceptováno</p> <p>Svěřenský správce je úmyslně povinnou osobou právě a jen v případech poskytování služeb uvedených v § 2 odst. 1 písm. h). V těchto situacích poskytuje služby jiné osobě a je tudíž žádoucí, aby tuto podrobil identifikaci a kontrole.</p> <p>Svěřenskému správci dle občanského zákoníku náleží plná správa majetku svěřenského fondu. V této roli by tak přicházela v úvahu povinnost identifikace (a dalších povinností stanovených v zákoně č. 253/2008 Sb.) pouze zakladatele či obmyšleného. Co se týče zakladatele, ten je osobou, která svěřenského</p>

		konodárce reguloval tyto situace odlišně. To obzvláště platí v případech svěřenských správců - profesionálů, tedy osob, jež budou při správě plně využívat svých odborných znalostí. Na základě výše uvedeného tedy požadujeme zařazení svěřenského správce mezi povinné osoby bez dalších podmínek.		správce jmenuje a odvolává, jeho identifikace je tak nelogická. Zakladatel navíc vydává statut, který má formu veřejné listiny, v němž musí být mimo jiné označen obmyšlený (má-li mu být plněno), jeho určení nebo způsob, jakým bude určen. Jeho případná identifikace či kontrola ze strany svěřenského správce je opět irelevantní. Pokud bychom svěřenského správce chtěli učinit povinnou osobou, analogicky bychom museli určit povinnou osobou např. předsedu představenstva akciové společnosti, což rozhodně není pro účely předcházení zneužití finančního systému k legalizaci výnosů z trestné činnosti či financování terorismu účelné. Ustoupeno od zásadní připomínky na jednání dne 3. 9. 2015.
odst. 1 písm. l)	CNB	Doporučujeme tento pojem upravit např. na „služby spojené s virtuální měnou“, „služby, které se týkají virtuální měny“, případně „služby ohledně virtuálních měn“ (ve vztahu, ...). Odůvodnění: Předložka „s“ se v tomto kontextu nespojuje s předmětem služby, ale s dodatečným prvkem, který se vztahuje k povaze samotné služby (služba s přidanou hodnotou, služba s rychlým dodáním).	ostatní	akceptováno
odst. 2	BIS	V písmeni c) v § 2 odst. 2 je mezi povinnými osobami uvedeno Středisko cenných papírů, tedy státní příspěvková organizace, která zanikla ke dni 31. prosince 2011, a jejíž agendu převzal Centrální depozitář cenných papírů. Doporučujeme proto v rámci novelizace zvážit úpravu tohoto ustanovení tak, aby odpovídalo aktuálnímu stavu.	ostatní	akceptováno
odst. 2 písm. c)	CNB	Doporučujeme toto písmeno vypustit. Odůvodnění: Ve výčtu povinných osob je uvedeno dnes již neexistující Středisko cenných papírů. Centrální depozitář, který Středisko cenných papírů nahradil, je uveden již ve stávajícím § 2 odst. 1 písm. b) bod 1. AML zákona.	ostatní	akceptováno
	MV	Navrhujeme aktualizovat text písm. c), tedy namísto o Středisku cenných papírů hovořit o Centrálním depozitáři cenných papírů.	ostatní	akceptováno částečně - pouze zrušení SCP, viz výše
	PČR	Navrhujeme v uvedeném bodě doplnit i změnu písmene c), které zní: "c) Centrální depozitář cenných papírů,". Odůvodnění: v souvislosti se zákonem 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu, navrhujeme u orgánu spravujícího cenné papíry uvést Centrální depozitář cenných papírů, neboť tento převzal kompetence původně v zákoně uvedeného Střediska cenných papírů, a tím i evidenci cenných papírů.	ostatní	neakceptováno Centrální depozitář, který Středisko cenných papírů nahradil, je uveden již ve stávajícím § 2 odst. 1 písm. b) bod 1. AML zákona.
odst. 2 písm. d) a e)	MZV	MZV požaduje na konci textu písm. d) a také písm. e) předmětného ustanovení doplnit čárku a text v tomto znění: „ať již je tato transakce prováděna jako jediná operace, nebo jako několik operací, které se zdají být spojeny.“. Odůvodnění: Předmětné ustanovení provádí čl. 2 odst. 1 písm. e) směrnice 2015/849/EU. Uvedený článek však zároveň stanoví, že limit 10 000	zásadní	neakceptováno Uvedená podmínka je stanovena obecně pro všechny platby nebo hodnotu obchodů v nově navrženém § 54 odst. 4 („Je-li platba rozdělena na několik samostatných plnění, je hodnotou obchodu nebo platby jejich součet, jestliže spolu tato plnění souvisí.“).

		EUR se vztahuje na platby „ať již je tato transakce prováděna jako jediná operace, nebo jako několik operací, které se zdají být spojeny“. Tato podmínka umožňuje, aby podle citované směrnice byly hlášeny také uměle rozdělené transakce, tj. také transakce, které jsou sice pod limitem 10 000 EUR, nicméně se zdají být spojeny. Vzhledem k tomu, že návrh zákona výše uvedenou podmínku neobsahuje a předkladatel blíže neodůvodňuje svůj postup ani v důvodové zprávě, měla by uvedená podmínka být do návrhu doplněna, a to do textu § 2 odst. 2 písm. d) i písm. e).		<i>MZV e-mailem ze dne 2. 9. 2015 akceptovalo navrhované vypořádání.</i>
	MPO	K návrhu zákona, k § 2 odst. 2 písm. d) a e): Dotčená ustanovení návrhu zákona transponují čl. 2 odst. 1 písm. e) směrnice, avšak vynechávají závěrečnou část tohoto ustanovení směrnice, která uvádí, že platby v částce 10000 EUR se mohou sestávat z jedné či několika souvisejících operací. Doporučujeme proto doplnění ustanovení § 2 odst. 2 písmen d) a e) o závěrečnou větu: „ ,který se sestává z jedné či několika souvisejících transakcí.“	ostatní	neakceptováno Uvedená podmínka je stanovena obecně pro všechny platby nebo hodnotu obchodů v nově navrženém § 54 odst. 4 („Je-li platba rozdělena na několik samostatných plnění, je hodnotou obchodu nebo platby jejich součet, jestliže spolu tato plnění souvisí.“).
§ 4 odst. 1 a 2	ČNB	Požadujeme zpřesnit definice pojmů „obchod“ a „obchodní vztah“ tak, aby bylo zřejmé, v jakém vztahu jsou mezi sebou navzájem a v jakém vztahu jsou k pojmům „jednotlivý obchod“, „transakce“ a dalším obdobným pojmům obsaženým v textu zákona. Dále požadujeme upravit ustanovení, ve kterých se tyto pojmy vyskytují, tak, aby používání těchto pojmů bylo v souladu s jejich definicemi zavedenými v textu zákona. Odůvodnění: I v textu zákona před novelizací nastávaly určité výkladové problémy u pojmů „obchod“ a „obchodní vztah“. „Obchod“ byl podle definice nadřazeným pojmem k pojmu „obchodní vztah“, zároveň „obchodní vztah“ byl „obchodem“ (viz § 9 odst. 1 dosavadního znění zákona) a v rámci „obchodního vztahu“ byly podle definice pojmu „obchod“ rovněž prováděny „obchody“. Přitom však zákon definice pojmu „obchod“ a „obchodní vztah“ ne vždy respektoval a někdy hovořil o „obchodu“ a „obchodním vztahu“ jakoby šlo o kategorie stojící vedle sebe (tj. žádná z nich není podmnožinou té druhé; např. viz § 9 odst. 3 dosavadního znění zákona), jindy se však pojem „obchod“ nadřazoval pojmu „obchodní vztah“ (viz např. § 18 – oznamují se pouze podezřelé „obchody“, což však nutně musí zahrnovat i „obchodní vztahy“). Vyjasnění vztahu mezi těmito dvěma pojmy a jejich konzistentní používání v textu zákona považujeme za nezbytné. Nově jsou dále v textu zákona v širší míře používány další pojmy, které vedou k novým nejasnostem, zejména pojem „transakce“, u něž není zřejmý vztah k pojmu „obchod“ a „jednotlivý obchod“. V důvodové zprávě (bod 24) je použit rovněž termín „jednorázový obchod“. Např. z nového znění § 9 odst. 2 písm. c) vyplývá, že v rámci obchodního vztahu se uskutečňují „transakce“ – nikoliv tedy již zřejmě „obchody“, jak vyplývalo z dosavadního znění tohoto ustanovení. Naproti tomu povinnost podávat oznámení podle § 18 se nadále jen vztahuje na „obcho-	zásadní	akceptováno částečně Nevíme, z čeho ČNB usuzuje, že obchod je nadřazeným pojmem pojmu obchodní vztah. Obchod je buď jednorázovým úkonem, nebo i jednotlivou transakcí v rámci obchodního vztahu, tudíž je naopak zcela zřejmé, že může být podmnožinou obchodního vztahu. Změnou již zavedených pojmů by dle našeho názoru došlo k výkladovým problémům, z toho důvodu byla provedena, za účelem vyhovění připomínky, změna terminologie v nově vkládaných ustanoveních. V návrhu není měněna definice obchodu ani obchodního vztahu, tudíž dovysvětlení jednotlivých pojmů je v důvodové zprávě obsaženo u bodu 27 a 28 k novému znění § 6 odst. 1 zákona. V některých případech však nelze ustoupit od užití pojmu „transakce“, jelikož ustanovení odkazuje nebo přímo transponuje evropský předpis, kde je tato terminologie používána. <i>Doplněno dle dohody na jednání dne 3. 9. 2015.</i>

		dy“, nikoli však na „transakce“. Rovněž ustanovení § 8 odst. 6 upravuje ověření totožnosti pouze „při dalších obchodech s klientem“, nikoliv při „transakcích“ nebo v rámci trvání obchodního vztahu. Rovněž je potřebné vyjasnit vztah pojmů „platba“, „plnění“ a „převod“ k pojmům „jednotlivý obchod“, „obchod“ a „transakce“. Např. v § 54 odst. 4 je použit termín „platba“. Není zřejmé, čím se v tomto kontextu tento pojem liší od pojmů „transakce“, „obchod“ a „jednotlivý obchod“.		
odst. 4 písm. a) bod 2	ČNB	Doporučujeme v textu zákona, důvodové zprávě nebo alespoň formou metodiky FAU popsat postup pro výpočet podílu na hlasovacích právech. Odůvodnění: Z poznatků dohledové praxe je zřejmé, že povinné osoby nemají jasno jak při výpočtu postupovat zejména v případech, kdy je účast na právnické osobě vlastněna dalšími právnickými osobami a vazba mezi klientem-právnickou osobou a jeho skutečným majitelem není přímá, ale jde o delší rozvětvený řetězec vlastníků, kdy jedna fyzická osoba se může vyskytovat současně i na více místech tohoto řetězce. Způsob, jakým má být v těchto případech vypočítávána 25% hranice, by měl být stanoven jednotně pro všechny povinné osoby.	ostatní	akceptováno K této části plánuje FAÚ, i s ohledem na blížíci se hodnocení Moneyvalu, vypracovat nový metodický pokyn. Metodika se však začne připravovat až v okamžiku, kdy bude znám konečný text novely zákona č. 253/2008 Sb.
odst. 4 písm. d)	ČNB	Doporučujeme tento pojem v textu u jednotlivých povinností povinných osob neuvádět a uvést jej až svodně v závěru zákona s tím, že ve vztahu k němu se použijí povinnosti vůči osobám obdobně nebo přiměřeně. Zároveň doporučujeme blíže vymezit jeho obsah. Odůvodnění: Jde o poměrně neurčitý pojem a v praxi se taková uspořádání vyskytují poměrně zřídka. Navržené řešení také umožní lépe vymezit, co se rozumí „právním uspořádáním“. Na některých místech návrh používá spojení „svěřenský fond nebo obdobné právní uspořádání“, na jiných ale uvádí „právní uspořádání“ bez takového přesnějšího vymezení a tedy zdánlivě jako kategorie mnohem širší, což zřejmě nebylo záměrem.	ostatní	akceptováno částečně Nahrazeno termínem „jiné právní uspořádání bez právní subjektivity“. Rozumí se tím právní uspořádání obdobného charakteru jako svěřenský fond, např. různé typy zahraničních forem trustů, případně i taková, která by v ČR mohla vzniknout v budoucnu (stejná terminologie je užitá i v IV. AML směrnici). Užití termínu „právní uspořádání“ samostatně není navázáno na svěřenský fond a myslí se tím obecně jakékoli právní uspořádání (opětovně je to takto používáno i v IV. AML směrnici). Toto rozdělení se předkladateli jeví jako dostatečně srozumitelné a praktické, proto nevidí důvod pro jeho užití svodně v závěru zákona.
odst. 4 písm. e)	ČNB	Napříč celým zákonem doporučujeme sjednotit slova „řídící“ (vyskytuje se ve spojení s „orgán“ a „funkce“), a „řídící“. V § 4 odst. 5 písm. a) se objevují obě varianty v jednom ustanovení. Za správnější považujeme variantu „řídící orgán“ (přídavné jméno účelové, zatímco „řídící“ je přídavné jméno dějové), tu také konzistentně používají předpisy na finančním trhu v působnosti ČNB.	ostatní	akceptováno - terminologie sjednocena
odst. 5 písm. a)	BIS	Navrhujeme za slova „hlava státu nebo předseda vlády,“ vložit slova „jejich poradci a kancléř,“ a za slovo „ministr“ vložit slova „a jeho poradci“. Odůvodnění: Navrhujeme v uvedeném rozsahu rozšířit výčet politicky exponovaných osob o osoby, které mají, či mohou mít, zásadní vliv na činnost nejvyšších ústavních činitelů. Mezi politicky exponované osoby tak materiálně patří, přičemž demonstrativní charakter zákonem uvedeného výčtu sám	zásadní ostatní	neakceptováno Navrhované funkce nejsou funkce s celostátním dopadem. Poradci ani kancléř nemají rozhodovací pravomoc. Projednáno 3. 9. 2015, Změna charakteru na „doporučující“ oznámena e-mailem 7. 9. 2015.

MV	<p>o sobě nezaručuje, že by se na tyto osoby dané ustanovení v praxi skutečně aplikovalo.</p> <p>Ustanovení požadujeme přepracovat, aby provádělo skutečnou transpozici čl. 3 odst. 9 směrnice č. 2015/849/EU o předcházení využívání finančního systému k praní peněz nebo financování terorismu, tedy aby pro převzetí právní normy z evropského práva využívalo terminologie a institutů českého práva.</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Je totiž vhodnější hovořit nikoli o hlavě státu, nýbrž o prezidentovi republiky, o členovi vlády a nikoli o ministři (viz např. zákon o střetu zájmů), přičemž za problematický považujeme zejména institut zástupce ministra (zde je třeba jednoznačně vyjasnit, kdo má být považován za politicky exponovanou osobu, zda náměstek člena vlády, náměstek pro řízení sekce či též státní tajemník). 2. Místo pojmu „člen parlamentu“ považujeme s ohledem na terminologii Ústavy za vhodnější uvádět pojmy „poslanec“ a „senátor“. 3. Formulaci „člen nejvyššího soudu, ústavního soudu nebo jiného justičního orgánu, proti jehož rozhodnutí obecně až na výjimky nelze použít opravné prostředky“ je rovněž možné považovat za problematické, vedle Ústavního a Nejvyššího soudu bude kritéria zjevně splňovat pouze Nejvyšší správní soud (byť při vymezení okruhu soudních institucí bude záležet na tom, jak bude nahlíženo na mimořádný opravný prostředek). Namísto o členovi soudu je vhodnější hovořit o soudci, avšak není zřejmé, zda se za politicky exponované osoby má považovat i někdo z úředního aparátu soudů – k tomu srov. poslední větu čl. 3 odst. 9 směrnice č. 2015/849/EU: „Žádná z veřejných funkcí uvedených v bodech a) až h) nezahrnuje středně postavené či nižší úředníky“. 4. Neodpovídá ani terminologie ve vztahu k centrální bance (Česká národní banka), účetnímu dvoru (Nejvyšší kontrolní úřad). 5. Obchodní závod, který je definován v § 502 občanského zákoníku, není právní osobou, a tedy nemá orgány. 6. Slova "vysoký důstojník v ozbrojených silách nebo sborech" požadujeme nahradit slovy "voják z povolání v hodnosti ..., vedoucí příslušník bezpečnostního sboru ve služební hodnosti vrchní rada nebo vrchní státní rada, ". Politicky exponovanou osobu by v žádném případě neměl být považován dle textu směrnice středně postavený či nižší úředník. U vojáků z povolání necháváme na Ministerstvu obrany doplnění hodností, ve kterých by vojáci z povolání byly politicky exponovanou osobou. 7. Za politicky exponované osoby by měli být považováni rovněž hejtmani krajů nebo primátoři statutárních měst, ačkoliv se nejedná o veřejnou funkci s celostátní působností, avšak kupříkladu primátor hlavního města Prahy je mnohem více politicky exponovanou osobou než např. vysoký důstojník v ozbrojených silách. 8. Pro větší přehlednost jednotlivých funkcí by bylo vhodné je zařadit do 	<p>zásadní ostatní</p>	<p>neakceptováno</p> <p>Politicky exponovanou osobou se rozumí jakákoli fyzická osoba, která je ve významné veřejné funkci s celostátní působností, rozuměno tím kdekoli na světě, nejen v České republice. Nelze tak využívat terminologii a institutů českého práva, jelikož by definice nebyla schopná pokrýt např. hlavy těch států, kde jí není prezident. Stejně je tomu i u poslance, senátora, konkrétních vojenských hodností a dalších termínů.</p> <p>Co se týče zařazení hejtmanů krajů nebo primátorů statutárních měst, opětovně tuto připomínku nelze akceptovat. Z definice v AML směrnici jednoznačně vyplývá, že se jedná o fyzickou osobu ve významné veřejné funkci s celostátní (v tom kterém státě, vč. cizího státu), případně nadstátní působností. Blíže rovněž viz Doporučení FATF. Ačkoli chápeme námitku ohledně pražského primátora, je znovu nutné vzít v úvahu, že definice se vztahuje na PEP po celém světě, je proto nezbytné, aby byla dostatečně obecná.</p> <p>Zároveň v souvislosti s touto připomínkou upozorňujeme na fakt, že výčet v této definici je demonstrativní.</p> <p><i>Ustoupeno od zásadní připomínky na jednání dne 3. 9. 2015.</i></p>
----	---	-----------------------------------	---

		jednotlivých bodů tak, jak je tomu v předmětném článku směrnice.		
	PČR	Slova "vysoký důstojník v ozbrojených silách nebo sborech" navrhujeme nahradit slovy "voják z povolání v hodnosti ....., vedoucí příslušník bezpečnostního sboru ve služební hodnosti vrchní rada nebo vrchní státní rada," V rámci výčtu významné veřejné funkce s celostátní působností je mj. uvedeno i spojení „vysoký důstojník v ozbrojených silách nebo sborech“. Policie České republiky je ozbrojeným bezpečnostním sborem a § 4 odst. 5 písm. a) zákona č. 253/2008 Sb. se tedy vztahuje i na Policii České republiky. Důvodová zpráva k tomuto neposkytuje dostatečnou informaci, pouze uvádí, že za „tuzemskou politicky exponovanou osobu“ by v žádném případě neměl být považován středně postavený či nižší úředník“. Navrhujeme návrh zákona v tomto bodě upřesnit tak, aby znění bylo jednoznačné. U vojáků z povolání necháváme na Armádě ČR, případně Ministerstvu obrany, doplnění hodností, ve kterých by vojáci z povolání byly politicky exponovanou osobou.	zásadní ostatní	neakceptováno - viz vysvětlení k připomínce MV výše <i>Ustoupeno od zásadní připomínky na jednání dne 3. 9. 2015.</i>
odst. 5 písm. b)	UV OKOM	Není zcela jasné, proč jsou podle návrhu i tyto osoby považovány za politicky exponované osoby. Zvolená úprava je přísnější, protože na rodinné příslušníky a osoby blízké automaticky vztahuje všechny důsledky a omezení, které platí pro politicky exponované osoby. Domníváme se však, že směrnice tyto kategorie osob za stejné nepovažuje, a pokud vůči všem vyvozuje stejné důsledky, stanoví tak výslovně (např. čl. 23 směrnice). Úprava považující rodinné příslušníky a osoby blízké za politicky exponované osoby byla obsažena v čl. 3 odst. 8 zrušené směrnice 2005/60/ES, nová směrnice (EU) 2015/849 však upravuje problematiku jinak. Požadujeme odchytku od směrnice vyjasnit, popřípadě změnit. Dále požadujeme vyjasnit, z jakého důvodu předkladatel v § 4 odst. 5 písm. a) návrhu limituje označení fyzické osoby jako politicky exponované na dobu nejméně jednoho roku po ukončení výkonu této funkce. Směrnice jako politicky exponovanou osobu definuje každou fyzickou osobu, která zastává nebo (někdy) zastávala významnou veřejnou funkci. Směrnice dále v čl. 22 omezuje dopady na takovou osobu, když stanoví, že povinné osoby musejí alespoň po dvanáct měsíců zohledňovat trvající riziko představované touto osobou. Dále však mají uplatňovat vhodná opatření při zohlednění míry rizika, dokud se nemá za to, že tato osoba již nepředstavuje žádné další riziko specifické pro politicky exponované osoby. Navrhovaná úprava však tuto část směrnice nezohledňuje. Požadujeme to vysvětlit, případně ustanovení upravit.	zásadní	<i>Po e-mailové dohodě akceptováno následovně:</i> a) v § 4 odst. 5 upraveno „fyzická osoba, která je nebo byla ve významné...“ b) v § 54 odst. 8 upraveno: „Povinnosti a omezení vztahující se k politicky exponovaným osobám se uplatní a) nejméně po dobu 12 měsíců poté, co klient přestal vykonávat příslušnou funkci; vždy však do doby, než povinná osoba na základě hodnocení rizik vyloučí u tohoto klienta riziko specifické pro politicky exponované osoby, b) vůči klientovi, jehož skutečným majitelem je politicky exponovaná osoba.“.
	ČNB	Doporučujeme vyhodnotit, zda by definice PEP neměla pokrývat i vazby mezi sourozenci. tzn. dopadat i na bratra či sestru osoby, která je politic-	ostatní	akceptováno

		ky exponovanou osobou. Odůvodnění: Definice obsažená ve směrnici na sourozence politicky exponovaných osob nedopadá, není však zřejmé proč, když dopadá např. na manžele dětí nebo na obchodní partnery.		
odst. 7	ČNB	Doporučujeme uvést definici do souladu s čl. 3(8) směrnice. Odůvodnění: Definice uvedená v § 4 odst. 7 není v souladu s definicí uvedenou v čl. 3(8) směrnice. Definice ve směrnici, na rozdíl od definice uvedené v zákoně, dopadá např. nejen na úvěrové instituce, ale i na finanční instituce.	ostatní	akceptováno
odst. 8	ČNB	Doporučujeme následující změnu definice: <i>„Virtuální měnou se pro účely tohoto zákona rozumí elektronicky uložená uchovávané jednotky, která není peněžním prostředkem které nejsou peněžními prostředky ve smyslu zákona o platebním styku, ale je přijímána osobou odlišnou od jejího emitenta jsou přijímány jako platba za zboží či služby.“</i> Dále doporučujeme prověřit definici z hlediska její šíře, tj. zda dopadá pouze na zamýšlený okruh právních vztahů. Odůvodnění: V souvislosti s virtuálními měnami není vhodné užívat pojem „emitent“, neboť většina z nich (Bitcoin aj.) žádného konkrétního emitenta nemá - jsou tvořeny počítačovým algoritmem, který nemá právní subjektivitu, a jejich tvorba je distribuovaná. Pokud jde o šíři definice, definice je relativně velmi obecná a může dopadat i na nezamýšlené druhy transakcí, například slevové poukazy retailových internetových obchodníků. Bylo by proto vhodné získat připomínky odborníků z trhu i akademické sféry, aby překladatel získal přesnou představu o tom, jaký okruh v praxi existujících typů právních vztahů definice pokryje.	ostatní	akceptováno jinak Dle legislativních pravidel vlády se v textu právního předpisu má používat zpravidla jednotného čísla, proto bylo v definici ponecháno. Co se týče šíře definice, předkladatel nevidí problém v tom, vzhledem k tomu, že jde o definici pouze pro účely tohoto zákona, aby dopadala i na další typ subjektů, kteří ji naplní. Například u klasických slevových poukazů pravděpodobně nepůjde o poukazy s částkou nad 1000 EUR. Pokud někdo takové poukazy skoupí za účelem obchodování s nimi, není důvod, proč by neměl být povinnou osobou. Změněno na základě jednání dne 3. 9. 2015.
	MV	V navrženém § 4 odst. 8 je popsána virtuální měna jako elektronicky uložená jednotka, která není peněžním prostředkem ve smyslu zákona o platebním styku, ale je přijímána osobou odlišnou od jejího emitenta jako platba za zboží či služby. Podle výkladu České národní banky jsou virtuální měnou data evidovaná v určitém protokolu. Virtuální měny nemají charakter pohledávky držitele virtuální měny za jinou hodnotu, nejsou to tedy bezhotovostní peněžní prostředky ani elektronické peníze podle § 4 zákona o platebním styku, resp. peněžní prostředky ve smyslu § 2 odst. 1 písm. c) zákona o platebním styku. Virtuální měny představují hodnotu, která je vyjádřena digitálně, jsou používány jako zvláštní prostředek směny a mohou být evidovány, nebo obchodovány v elektronické podobě. Nelze je proto nazvat elektronicky uloženou jednotkou, protože tento výraz nevystihuje funkcionalitu daného produktu kybernetického prostředí. Virtuální měny se dají popsat jako data, či jako hodnota směny. Navrhujeme proto následující znění ustanovení: <i>“(8) Virtuální měnou se pro účely tohoto zákona rozumí elektronicky</i>	ostatní	neakceptováno Navržená textace definice by mohla zahrnovat různé produkty a procesy v oblasti informatiky, což není kýženým cílem. Účelnější je pro účely zákona definice upravená na základě připomínky ČNB viz výše.

		<i>uložená jednotka souhrn dat, evidovaných v určitém protokolu, která který není peněžním prostředkem ve smyslu zákona o platebním styku, ale je přijímána osobou odlišnou od jejího emitenta jako platba za zboží či služby."</i>		
	PČR	<p>§ 4 odst. 8 navrhuje ve znění: "(8) Virtuální měnou se pro účely tohoto zákona rozumí souhrn dat, evidovaných v určitém protokolu, která není peněžním prostředkem ve smyslu zákona o platebním styku, ale je přijímána osobou odlišnou od jejího emitenta jako platba za zboží či služby." Odůvodnění: v navrženém § 4 odst. 8 je popsána virtuální měna jako elektronicky uložená jednotka, která není peněžním prostředkem ve smyslu zákona o platebním styku, ale je přijímána osobou odlišnou od jejího emitenta jako platba za zboží či služby. Podle výkladu České národní banky jsou virtuální měnou data evidovaná v určitém protokolu. Virtuální měny nemají charakter pohledávky držitele virtuální měny za jinou hodnotu, nejsou to tedy bezhotovostní peněžní prostředky ani elektronické peníze (§ 4 zákona o platebním styku), resp. peněžní prostředky ve smyslu ust. § 2 odst. 1 písm. c) zákona o platebním styku. Virtuální měny představují hodnotu, která je vyjádřena digitálně, jsou používány jako zvláštní prostředek směny a mohou být evidovány, nebo obchodovány v elektronické podobě. Nelze je proto nazvat elektronicky uloženou jednotkou, protože tento výraz nevystihuje funkcionalitu daného produktu kybernetického prostředí. Virtuální měny se dají popsat jako data, či jako hodnota směny.</p>	ostatní	neakceptováno Navržená textace definice by mohla zahrnovat různé produkty a procesy v oblasti informatiky, což není kýženým cílem. Účelnější je pro účely zákona definice upravená na základě připomínky ČNB viz výše.
odst. 9	CNB	<p>Text doporučujeme upravit takto: <i>Osobou poskytující služby s virtuální měnou se pro účely tohoto zákona rozumí osoba, která jako předmět své podnikatelské činnosti pro jiného kupuje, prodává, uchovává, pro jiného spravuje nebo zprostředkovává nákup a prodej virtuální měny, případně poskytuje další služby spojené s virtuální měnou.</i> Dále doporučujeme prověřit definici z hlediska její šíře, tj. zda dopadá pouze na zamýšlený okruh subjektů. Odůvodnění: Navrhovaná definice nezahrnuje nejpodstatnější typ podnikatelů, který důvodová zpráva označuje jako <i>virtuální „směnárny“</i> a RIA jako <i>směnárny s virtuálními měnami</i>. Ti v rámci svého podnikání kupují a prodávají virtuální měny vlastním jménem a na vlastní účet, nikoliv pro jiného. Je-li tedy záměrem předkladatele návrhu zákona, aby nová úprava dopadala na tyto typy subjektů, doporučujeme definici upravit. Pokud jde o šíři definice, viz naše připomínka k § 4 odst. 8.</p>	ostatní	akceptováno
§ 5 odst. 1 písm. a)	CNB	<p>Doporučujeme doplnit ustanovení tak, aby bylo zřejmé, jak mají povinné osoby postupovat při identifikaci klientů, kteří mají více státních občanství. Odůvodnění: Fyzická osoba může mít více státních občanství. Z textu zákona ale není zřejmé, které z nich má povinná osoba zaznamenat při identifikaci. To má pak vazbu na posuzování rizikovosti klienta (která</p>	ostatní	neakceptováno Postup při identifikaci klientů, kteří mají více občanství, bude podrobněji vysvětlen v metodickém pokynu k povinnosti identifikace a kontrole klienta, jenž bude vypracován po účinnosti novely.

		státní občanství budou povinné osoby brát v úvahu při kontrole klienta).		
odst. 1 písm. b)	CNB	Doporučujeme ve větě za středníkem vložit slovo „všech“ před slova „...osob, které jsou jejím statutárním orgánem...“. Odůvodnění: Je žádoucí, aby identifikační údaje byly získány od <u>všech</u> členů statutárního orgánu, nejen od těch, kteří mají oprávnění disponovat s prostředky na účtech klienta, protože ti mohou být „bilým koněm“ resp. faktickým agentem a skutečné riziko zůstane skryto.	ostatní	neakceptováno Ačkoli v předmětném ustanovení není explicitně použito slovo „všech“, zákon nijak neselektuje, u koho mají a u koho nemají být tyto informace zjišťovány. Dle stávajícího znění tak povinné osoby musí identifikační údaje zjišťovat u každé osoby, která je statutárním orgánem právnické osoby bez rozdílu! Naopak u povinnosti provádění identifikace tváří v tvář dle § 8, musí povinná osoba provést identifikaci „pouze“ u těch, jenž mají oprávnění disponovat s prostředky a u ostatních jen zaznamenat jejich identifikační údaje.
odst. 2	ČNB	V souladu s textem důvodové zprávy (bod č. 21) doporučujeme za slova „údaje o zaměstnání“ vložit slova „, zastávané veřejné funkci“. Odůvodnění: V některých případech bude na místě, aby povinná osoba zaznamenala také, jakou veřejnou funkci politicky exponovaná osoba vykonává. Konkrétní funkce se mohou lišit například z hlediska korupčních rizik s nimi spojených.	ostatní	neakceptováno Výčet v navrženém znění odst. 2 je demonstrativní, cílem není uvést vyčerpávající seznam informací, které mohou být zjišťovány, vždy bude záviset na konkrétním případě. Předkladatel má navíc v úmyslu rozvést toto ustanovení v metodickém pokynu k identifikaci a kontrole klienta, který by měl být vydán po účinnosti této novely.
	MV	V zájmu zachování jednotné terminologie v právních prepisech doporučujeme slova „e-mailová adresa“ nahradit slovy „adresa elektronické pošty“.	ostatní	akceptováno Pouze upraveno v souladu s terminologií občanského zákoníku na „adresa pro doručování elektronické pošty“.
§ 6 odst. 1	CNB	Společně s vypořádáním obecné připomínky č. 2 doporučujeme zvážit částečné nebo úplné sloučení výčtu okolností uvedených v § 6 odst. 1 zákona s výčtem rizikových faktorů uvedených v příloze č. III směrnice. Odůvodnění: Například okolnost uvedená v § 6 odst. 1 písm. h) zákona je prakticky shodná s rizikovým faktorem uvedeným v příloze č. III bod 1 písm. b) směrnice. Dále bod č. 1 písm. a) přílohy č. III směrnice obecně postihuje neobvyklé transakce, přičemž § 6 odst. 1 písm. b) zákona je konkrétním projevem neobvyklosti. Bod 1 písm. d) a bod 2 písm. b) přílohy č. III směrnice se stejně jako § 6 odst. 1 písm. g) zákona týkají možného zastření totožnosti. Při transpozici přílohy č. III směrnice proto bude zapotřebí revidovat § 6 odst. 1 zákona, aby v zákoně nedošlo k duplicitám.	ostatní	neakceptováno V § 6 odst. 1 je uveden demonstrativní výčet znaků podezřelého obchodu. Detekce podezřelého obchodu je sama o sobě rizikovým faktorem, což nelze směřovat s přílohou III směrnice, která bude transponována ve větší části - viz vypořádání k Vaší obecné připomínce. Upraveno v souladu s dohodou na jednání dne 3. 9. 2015.
	MSP	Podotýkáme, že formulace „jinak souvisí nebo je spojen s financováním terorismu“, „složitě, neobvykle objemné transakce, které zjevně nemají ekonomický či právní důvod“ a „potenciálně nižší riziko zneužití“ jsou poměrně vágní a neurčité. Ačkoli jsme si vědomi požadavků výboru Moneyval Rady Evropy, doporučujeme s ohledem na ustanovení čl. 2 odst. 2 písm. d) Legislativních pravidel vlády předmětná ustanovení upravit tak, aby byl text právního předpisu formulován jednoznačně a pro adresáta srozumitelně, popř. doporučujeme alespoň doplnit důvodovou zprávu.	ostatní	akceptováno částečně - doplněna DZ ohledně financování terorismu - termín „složitě, neobvykle objemné transakce“ je dle našeho názoru dostatečně konkrétní – je zde užitá stejná terminologie jako u ostatních písmen odst. 1, která doposud nepůsobila výkladové problémy - stejně je tomu u nižšího rizika, tento termín se v AML oblasti v praxi běžně vyskytuje
	UV OKOM	Máme za to, že zejména slova „jinak souvisí“ „s financováním terorismu“ neodpovídají standardům přesnosti legislativního textu, zejména s ohle-	ostatní	akceptováno - doplněna DZ

		dem na množství potenciálních situací, na něž bude zákon dopadat. Ani důvodová zpráva nepředkládá žádnou konkretizaci toho, jaké dopady bude rozšíření definice mít, resp. jaké věcné důvody vedly Ministerstvo spravedlnosti, resp. výbor Rady Evropy Moneyval k přesvědčení o nutnosti uvedené změny. Doporučujeme ustanovení reformulovat, případně doplnit důvodovou zprávu.		
odst. 1 písm. d)	CNB	Doporučujeme zachovat i původní text § 6 odst. 1 písm. d) („klient provádí převody majetku, které zjevně nemají ekonomický důvod“). Odůvodnění: Nově vkládaný text tohoto písmene nepostihuje všechny situace, které postihoval text původní.	ostatní	akceptováno Změněno dle dohody na jednání dne 3. 9. 2015.
odst. 2	CNB	Doporučujeme sladit obsah zákona a dosavadního metodického pokynu FAÚ č. 2 a tedy buď definovat obchod s virtuální měnou v objemu nad 15 000 EUR jako podezřelý obchod, nebo zrušit dosavadní metodický pokyn FAÚ. Odůvodnění: Dle metodického pokynu FAÚ č. 2 je podezřelým obchodem vždy transakce s virtuální měnou v hodnotě převyšující 15 000 EUR. Má-li tomu být i do budoucna skutečně tak, pak by toto vymezení mělo být obsaženo v § 6 odst. 2 zákona, kde jsou vymezeny i ostatní takové situace zakládající statut obchodu jako podezřelého. Vymezení pouhým metodickým pokynem není zřejmě postačující. V případě, že se zavedením komplexnější úpravy virtuálních měn již není pokyn FAÚ relevantní, je zapotřebí jej zrušit.	ostatní	akceptováno V návaznosti na přijetí konečného textu novely bude metodický pokyn buď zrušen a nahrazen pokynem novým nebo pozměněn v souladu s aktuálním zněním zákona č. 253/2008 Sb.
odst. 2 písm. a)	CNB	Doporučujeme ustanovení § 6 odst. 2 písm. a) rozšířit o situaci, kdy osobou zastupující klienta je osoba, vůči které ČR uplatňuje mezinárodní sankce. Odůvodnění: V popsaném případě existuje relativně vyšší pravděpodobnost, že vydáním majetku klienta této osobě dojde k porušení mezinárodních sankcí.	ostatní	akceptováno jinak Doplněno obecné ustanovení do § 54 odst. 9.
§ 7 odst. 4	ČNB	Doporučujeme provést jazykovou korekturu tohoto ustanovení a formulovat jej tak, aby lépe vystihovalo úmysl předkladatele popsaný v bodě 27 důvodové zprávy. Dále doporučujeme sladit způsob odkazu na „typy obchodů“ v tomto ustanovení a v § 9 odst. 5. Odůvodnění: Dikce ustanovení je obtížně srozumitelná a může vést k výkladovým nejasnostem. Není například zřejmé, zda „hodnotou“ se má na mysli objem obchodu vyjádřený v penězích nebo hodnota rizikového faktoru.	ostatní	akceptováno
	ČLFA	Stanovení odpovídajících hodnot, při jejichž dosažení povinná osoba vždy provede identifikaci klienta na základě hodnocení rizik podle § 21a odst. 2 pro typy poskytovaných jednotlivých obchodů - je vzhledem k nízkorizikovitosti našich produktů nadbytečné, vždy platí identifikace při 1000 euro a stanovení nižší hranice nemá význam, doporučujeme upravit tak, že se nejedná o povinnost ale o možnost stanovení limitů.	ostatní	neakceptováno Vyplyne-li povinné osobě z provedení hodnocení rizik, že některé typy jí poskytovaných obchodů představují výrazně vyšší riziko jejich zneužitelnosti pro účely praní peněz nebo financování terorismu, měla by si povinná osoba pro identifikaci klienta nastavit hodnotu nižší než zákonem předepsaných 1 000 EUR, případně může identifikaci klienta provádět u takových obchodů vždy bez ohledu na výši obchodu. Pokud však žádný

				z poskytovaných obchodů vyšší riziko nepředstavuje, postupuje standardně podle limitů v zákoně.
§ 8 odst. 3	ČNB	Doporučujeme ustanovení rozšířit a zobecnit tak, aby zahrnovalo povinnost zjišťovat status PEP také v průběhu obchodního vztahu a nejen u klienta samotného, ale také skutečných majitelů, popř. osob zastupujících klienta. Odůvodnění: Povinnost zjistit status politické exponovanosti klienta a skutečnost, zda vůči němu nejsou uplatňovány mezinárodní sankce, je formulována způsobem, který může navodit dojem, že má být plněna pouze při identifikaci klienta, což by zjevně nebylo správné. Povinnost zjistit status politické exponovanosti a uplatňování mezinárodních sankcí se nevztahuje pouze ke klientovi, ale i k dalším osobám (zejména skutečný majitel, případně též osoba zastupující klienta), což v textu ustanovení není zohledněno. Současně z textu není zřejmé, jak dlouhý časový interval je ke splnění této povinnosti akceptovatelný, tzn., jak rozumět výrazu „při identifikaci“. V zájmu jednoznačnosti je vhodné jasně stanovit kdy, resp. do kdy mají být tyto povinnosti splněny (z hlediska obchodu i obchodního vztahu, případně též transakce, převodu atd.).	ostatní	akceptováno Doplněno obecné ustanovení do § 54 odst. 9. Pojem „při identifikaci“ (tedy v okamžiku plnění povinnosti identifikace) je v zákoně standardně používán a do současné doby nebyly zaznamenány žádné výkladové nejasnosti.
	ČAP	Doporučujeme za slovo „klienta“ vložit slova „nebo bezprostředně po jejím provedení“. Odůvodnění: V praxi dochází k situaci, že poradce, který provádí identifikaci, nemá oprávnění používat interní systém se sankčními listy. To znamená, že tato kontrola probíhá automaticky na centrále bezprostředně po obdržení pojistné smlouvy, resp. zadání pojistné smlouvy do produkčního systému.	ostatní	akceptováno jinak “V rámci identifikace...” + doplnění DZ.
	ČLFA	Z jazykového výkladu plyne opačný přístup povinné osoby, když na rozdíl od současné úpravy, kdy PO zjišťuje, zda klient je PEP, navrhovaná úprava stanoví, že PO zjistí a zaznamená, že klient není PEP. Domníváme se, že účelu nastavení rizikového profilu u PEP může být dosaženo i při současné úpravě, kdy zákon nestanoví výslovně zaznamenat, že klient není PEP. Nabízí se tedy jiná formulace, např.: „Pokud PO při identifikaci klienta zjistí, že klient je PEP nebo osobou vůči níž ČR uplatňuje mez. sankce... tuto skutečnost zaznamená.“ Tato povinnost zjišťovat PEP obecně dlouhodobě naráží na objektivní (ne)možnost zjistit a v průběhu smluvního vztahu zkontrolovat, zda klient je nebo není PEP, s ohledem na neexistující oficiální databázi PEP a možné změny v okruhu osob v příbuzenském vztahu apod.	ostatní	neakceptováno V uvedeném ustanovení není uvedeno „PO zjišťuje, že klient není PEP“, ale je zde jasně stanoveno „ zda klient, není PEP “. Z toho vyplývá, že povinná osoba zjišťuje a zaznamená, jestli klient je nebo není PEP. Na současné praxi se tak nic nemění. Zjistit, zda klient je či není PEP, je možné i prostým dotazem na klienta....
odst. 5	ČAP	Doporučujeme ustanovení doplnit o další osoby. Stejnou změnu navrhujeme provést i v dalších dotčených ustanoveních, např. v § 16 odst. 1 písm. f). Odůvodnění: Návrh v tomto a dalších ustanoveních rozlišuje zákonného zástupce od	ostatní	neakceptováno Tyto osoby spadají pod kategorii „zákonný zástupce“.

		opatrovníka. Přitom ale nepočítá s tím, že za určitých okolností může být správou jmění zastoupeného pověřen i poručník, pěstoun nebo pečující osoba. Dle navrženého znění by nebylo nutné tyto osoby identifikovat. Domníváme se však, že takový nebyl záměr předkladatele.		
§ 9 odst. 1 písm. a) bod 1, písm. e) a písm. f)	MZV	MZV požaduje na konci písm. a) bod 1., písm. e) a písm. f) předmětného ustanovení doplnit čárku a text v tomto znění: „ať již je tato transakce prováděna jako jediná operace, nebo jako několik operací, které se zdají být spojeny,“ /v písmenu e) se uvedený text vloží za slovo „vyšší“/. Odůvodnění: Předmětné ustanovení provádí čl. 11 písm. a) bod i) a písm. d) směrnice 2015/849/EU, který podobně jako čl. 2 odst. 1 písm. e) citované směrnice stanoví, že zde uvedený limit se vztahuje na platby „ať již je tato transakce prováděna jako jediná operace, nebo jako několik operací, které se zdají být spojeny“. V návrhu zákona však tato podmínka uvedena není, předkladatel by ji proto měl doplnit ve všech citovaných ustanoveních.	zásadní	neakceptováno Uvedená podmínka je stanovena obecně pro všechny platby nebo hodnotu obchodů v nově navrženém § 54 odst. 4 („Je-li platba rozdělena na několik samostatných plnění, je hodnotou obchodu nebo platby jejich součet, jestliže spolu tato plnění souvisí.“). MZV e-mailem ze dne 2. 9. 2015 akceptovalo navrhované vypořádání.
odst. 1 písm. a) bod 3	ÚV OKOM	Žádáme přinejmenším doplnit důvodovou zprávu o vysvětlení, jakou formou bude rozhodnuto, která země bude označena za vysoce rizikovou a jakou formou bude uvedené rozhodnutí mít.	zásadní	akceptováno - doplněna důvodová zpráva
	ČNB	Doporučujeme alespoň v důvodové zprávě vymezit obsah pojmu „usazení“, popsat zdroj, ze kterého povinné osoby zjistí rozhodnutí Evropské komise a umožnit povinným osobám, aby si samy vymezily i další rizikové třetí země. Odůvodnění: Definice pojmu „osoba usazená v zemi“ není v zákoně obsažena, vzhledem k tomu doporučujeme alespoň v důvodové zprávě tento pojem vymezit tak, aby povinným osobám bylo zřejmé, zda se jím rozumí trvalé bydliště/sídlo, státní příslušnost, apod. Doporučujeme vymezit i vztah tohoto pojmu k pojmu „země původu“, definovanému ve vyhlášce č. 281/2008 Sb. K pojmu „seznam zemí, které EK označila jako vysoce rizikové třetí země“ doporučujeme v důvodové zprávě uvést, že se bude jednat o delegovaný akt EK vydaný podle čl. 9(2) směrnice. Příloha č. III bod 3 směrnice neodkazuje výlučně na rizikové třetí země identifikované Komisí, proto je vhodné v tomto ustanovení umožnit povinným osobám stanovení širší množiny rizikových zemí (tj. „kontrolu provádí povinná osoba alespoň...“).	ostatní	akceptováno - doplněna důvodová zpráva
odst. 1 písm. b)	CNB	Z navrženého znění tohoto ustanovení již na rozdíl od dosavadního znění § 9 odst. 1 neplyne jednoznačně povinnost provést kontrolu klienta před navázáním obchodního vztahu. Nejde-li o záměr předkladatele, doporučujeme text upravit, jinak doporučujeme záměr vysvětlit v důvodové zprávě.	ostatní	neakceptováno Znění zákona v tomto ohledu zůstává stejné, připomínku tedy nechápeme. Stávající znění § 9 odst. 1: ..... obchodu, na který se vztahuje povinnost identifikace podle § 7 odst. 2 písm. a) až d) Nově navržené znění v § 9 odst. 1 písm. b): v situacích, na které se vztahuje povinnost identifikace podle § 7 odst. 2 písm. a) až c),

				Rozdíl je pouze ve změně slova „obchodu“ na slovo „situacích“, k této změně dochází pouze za účelem odstranění chybného označení situací § 7 odst. 2 písm. b) a c) za obchod.
odst. 1 písm. d)	MV	Dle tohoto ustanovení by měla kontrolu klienta provádět povinná osoba mimo jiné i „v jiných situacích spojených s vyšším rizikem, pokud je tak označí Úřad svým metodickým pokynem“. Nepovažujeme za vhodné, aby povinnosti vyplývající ze zákona mohly být rozšiřovány dokumentem nemajícím charakter právního předpisu, zvláště když v návrhu není nijak upraveno, jak by předmětný metodický pokyn měl být zveřejněn, a tedy povinnosti v něm stanovené sděleny jejich adresátům. Komentář ve zvláštní části důvodové zprávy se těmto aspektům předmětného ustanovení vůbec nevěnuje, záměr předkladatele proto není dostatečně zřejmý.	zásadní	akceptováno - z návrhu vyškrtuto
	UV OKOM	Navrhované ustanovení § 9 odst. 1 písm. d), které implementuje čl. 11 směrnice, ukládá povinné osobě provést kontrolu v situacích, které určí FAÚ svým metodickým pokynem. Směrnice není možno transponovat vnitřními pokyny, nýbrž dle konzistentní judikatury Soudního dvora je nutno, aby členské státy transponovaly směrnice způsobem, jenž plně splňuje požadavky právní jistoty, jasnosti a přesnosti, a to pomocí takových opatření, která jsou obvyklá v kontextu právního řádu daného členského státu. Transpozičními opatřeními pak mají být obecně závazné a publikované právní předpisy (viz např. rozsudek ve věci C-102/79 Komise Evropských společenství proti Belgickému království). Těmto požadavkům předmětné ustanovení nedostojí. Máme též pochybnosti o ústavní konformitě návrhu. Požadujeme ustanovení doplnit, případně vypustit.	zásadní	akceptováno - z návrhu vyškrtuto
odst. 2	ČLFA	Při provádění kontroly klienta povinná osoba dle ust. § 9 odst. 6 zjišťuje a zaznamenává u a) skutečného majitele identifikační údaje. Nově je kromě zjišťování skutečného majitele kladen důraz na zjištění vlastnické a řídicí struktury u klientů/partnerů právnických osob, v tomto případě však není jasný rozsah zjišťovaných údajů u osob v těchto pozicích. Každopádně by tak dle našeho názoru nemělo být v takovém rozsahu jako u skutečného majitele, jehož hodnocení je z hlediska rizikovosti AML nejpodstatnější. Řídicí struktura není zpravidla evidována v rejstřících typu obchodního, navrhuje ji s ohledem na obtíže při ověření těchto informací, kdy PO bude závislá zpravidla jen na informaci od klienta, zjišťovat teprve ve fázi, kdy lze velmi obtížně dohledat skutečného majitele z důvodu např. registrace v zahraničních rejstřících; tento postup je v souladu se stávajícím stanoviskem FAÚ.	ostatní	neakceptováno Zákon výslovně vyžaduje pouze přijetí opatření ke zjištění a ověření totožnosti skutečného majitele. Co se týče vlastnické a řídicí struktury, tu zákon ukládá pouze zjistit, nikoli již u těchto osob zjistit a ověřit jejich totožnost.
odst. 2 písm. b)	CNB	Pro překlad termínu „control structure“ doporučujeme zvolit jiný termín než „řídicí struktura“. Dále doporučujeme pojem alespoň v důvodové zprávě vysvětlit. Odůvodnění: Pojem „control structure“, používaný směrnicí, směřuje	ostatní	akceptováno částečně Pojem „řídicí struktura“ je použit i v oficiálním českém překladu IV. AML směrnice a je použit i v metodickém pokynu FAÚ MF ke zjišťování skutečného majitele povinnými osobami. Nevidíme

		<p>k podchycení struktury osob ovládajících klienta. Ovládat klienta může i někdo jiný, než vlastník nástrojů účasti na něm, proto směrnice používá společně pojmy „ownership and control structure“. Naproti tomu pojem „řídící struktura“ by směřoval spíše k interní struktuře řízení. Proto je vhodné použít odlišný pojem.</p> <p>Dále se jedná o nový požadavek (dle současného znění AML zákona je stanovena povinnost zjistit skutečného majitele klienta a nikoliv celou „strukturu ovládání“), doporučujeme proto věnovat této povinnosti v důvodové zprávě obsáhlejší vysvětlení.</p>		<p>důvod jej tedy nyní měnit, když se navíc používá ve spojení „vlastnická a řídicí struktura klienta“.</p> <p>Důvodová zpráva k odst. 2 písm. b) byla doplněna.</p>
	ČNB	<p>Doporučujeme alespoň v důvodové zprávě vyjasnit obsah povinnosti „přijetí opatření k ověření totožnosti skutečného majitele“.</p> <p>Odůvodnění: Z textu ustanovení není zřejmé, zda přijetím opatření k ověření totožnosti skutečného majitele se požaduje ověření jeho totožnosti ve smyslu, jak je tento pojem užit v § 8 odst. 6, nebo zda se vyžaduje ověření totožnosti z předloženého dokladu totožnosti, případně ověření identifikačních a jiných údajů o skutečném majiteli z nezávislého/veřejného zdroje (tedy například z veřejného rejstříku, kde budou povinné osoby povinny aktuální údaje o skutečném majiteli udržovat).</p>	ostatní	<p>akceptováno</p> <p>- doplněna důvodová zpráva</p>
odst. 2 písm. c)	CNB	<p>Doporučujeme ustanovení formulovat takto: „<i>průběžné sledování obchodního vztahu včetně přezkoumávání transakcí prováděných v průběhu daného vztahu za účelem zjištění, zda transakce jsou v souladu s tím, co je povinné osobě známo o klientovi a jeho podnikatelském a rizikovém profilu</i>“.</p> <p>Odůvodnění: Odkaz na „podnikatelský profil“ (který není v zákoně definován) by mohl být chápán tak, že se ustanovení § 9 odst. 2 písm. c) vztahuje pouze na klienty, kteří jsou podnikateli. Současně námi navrhovaná úprava zohledňuje mj. i důvodovou zprávu k AML zákonu (viz bod 21 důvodové zprávy).</p> <p>Pozn.: Ve výše uvedeném návrhu jsme ponechali výraz „transakce“, k němu však viz naše připomínka k § 4 odst. 1 a 2.</p>	ostatní	<p>Neakceptováno</p> <p>Odkaz na podnikatelský profil zůstává z původního znění § 9 odst. 2 písm. c). Doposud ve vztahu k tomuto termínu nebyly zaznamenány žádné aplikační problémy, proto nevidíme důvod formulaci měnit.</p>
odst. 3	CNB	<p>Doporučujeme do textu ustanovení doplnit relevantní části stanoviska FAÚ uveřejněného na stránkách FAÚ, z něhož lze dovozovat, že vstupní informace musí být minimálně v takovém rozsahu, aby bylo možné určit, co je pro klienta z hlediska jeho možností obvyklé (co je v souladu s jeho možnostmi, příjmy atd.), aby poté bylo možné na základě těchto informací adekvátně obezřetně provádět následnou kontrolu klienta dle § 9 odst. 2 písm. c).</p>	ostatní	<p>akceptováno jinak</p> <p>- doplněna důvodová zpráva</p>
odst. 4	ČSU	<p>Český statistický úřad upozorňuje na chybný odkaz v § 9 odst. 4 návrhu. Místo citace § 21 odst. 2 má být správně uvedeno „§ 21a odst. 2.“</p>	ostatní	akceptováno
	NSZ	<p>Ustanovení § 9 odst. 4 by mělo správně odkazovat na § 21a odst. 2, nikoli § 21 odst. 2 téhož zákona.</p>	ostatní	akceptováno
odst. 5	CNB	<p>Doporučujeme provést jazykovou korekturu tohoto ustanovení a formulovat jej tak, aby lépe vystihovalo úmysl předkladatele popsany v bodě 30 důvodové zprávy.</p>	ostatní	akceptováno

		Odůvodnění: Díkce ustanovení je obtížně srozumitelná a může vést k výkladovým nejasnostem. Není například zřejmé, zda „limitem“ se má na mysli objem obchodu vyjádřený v penězích nebo určitá hodnota rizikového faktoru. Dále namísto „poskytovaných obchodů“ je zřejmě vhodnější hovořit o „poskytovaných produktech a službách“.		
	CLFA	Stanovení odpovídajících limitů, při jejichž dosažení povinná osoba vždy provede kontrolu klienta na základě hodnocení rizik podle § 21a odst. 2 pro jednotlivé typy poskytovaných obchodů s ohledem na odstavec 1 pro typy poskytovaných jednotlivých obchodů je nadbytečné, vždy platí kontrola při 15 000 euro a stanovení nižší hranice při našich nízkorizikových obchodech nemá význam. Doporučujeme dát jako možnost ne jako povinnost.	ostatní	neakceptováno Povinnost je stanovena pouze pro případ, že povinná osoba identifikuje vyšší riziko. Pokud poskytuje obchody představující nízké riziko, automaticky postupuje podle limitů stanovených zákonem.
odst. 6	ČAP	Doporučujeme specifikovat, o které identifikační údaje se jedná. Dále navrhuje upravit ustanovení písmene a) tak, aby bylo umožněno získávat pouze některé základní údaje. Odůvodnění: V praxi je velice často náročné získat jakékoliv údaje o skutečných majitelích, natož pak všechny identifikační údaje dle § 5.	ostatní	neakceptováno V § 5 zákona je stanoveno, co se rozumí identifikačními údaji. Není nezbytné v jednotlivých ustanoveních explicitně na toto ustanovení odkazovat.
odst. 6 písm. a)	CNB	Doporučujeme vyjasnit, jaké identifikační údaje mají být zjišťovány u skutečného majitele. Odůvodnění: V ustanovení § 9 odst. 6 písm. a) je uvedeno, že při provádění kontroly klienta povinná osoba zjišťuje a zaznamenává u skutečného majitele identifikační údaje, rozsah či výčet těchto identifikačních údajů není blíže vymezen. Z toho by mohlo být dovozováno, že se jedná o identifikační údaje v rozsahu dle § 5 odst. 1 písm. a). Současně je však třeba zohlednit ustanovení § 9 odst. 1 písm. d), které ukládá povinnost řídit se metodickými pokyny vydanými FAÚ. Jedním z těchto pokynů je metodický pokyn FAÚ č. 3, ve kterém je uvedeno, které identifikační údaje mají být u skutečného majitele zjišťovány. Jejich výčet se však neshoduje s výčtem identifikačních údajů podle § 5 odst. 1 písm. a). V případě, že se rozsah identifikačních údajů, které mají být u skutečného majitele zjišťovány, má lišit od výčtu identifikačních údajů fyzické osoby, které jsou definovány v § 5 odst. 1 písm. a), doporučujeme připojit do znění § 5 další odstavec, ve kterém bude tento výčet uveden.	ostatní	akceptováno Upraveno obdobně jako údaje ke statutárům v § 5 ods.t 1 písm. b).
odst. 6 písm. c)	ČNB	Doporučujeme upravit terminologii ve vazbě na občanský zákoník následujícím způsobem: „(6) Při provádění kontroly klienta povinná osoba zjišťuje a zaznamenává u ... c) příjemce plnění oprávněné osoby ze životního pojištění, která je 1. určena jako konkrétní osoba [nebo právní uspořádání], jehož jméno a příjmení nebo název, 2. určena na základě určitých vlastností nebo příslušnosti k určité kategorii jejího vztahu k pojištěnému anebo jinak, informace dostatečné ke ztotožnění konkrétního příjemce oprávněné osoby v okamžiku výplaty	ostatní	akceptováno

		<i>plnění, ...“.</i> Odůvodnění: Návrh zákona terminologicky nenavazuje na občanský zákoník, který instituty předpokládáné ve směrnici zná a pracuje s nimi zejména v § 2770 a § 2829. Používání rozdílných pojmů pro totožné věci je nesystémové a vytváří pochybnosti, zda nejde o něco jiného.		
odst. 6 písm. c) bod 3	ČNB	Doporučujeme omezit povinnost sledování a zaznamenávání pouze na významné okolnosti. Dále doporučujeme alespoň v důvodové zprávě příkladmo uvést, jaké okolnosti mají být zaznamenávány. Odůvodnění: Sledování a zaznamenávání všech okolností obchodního vztahu by povinné osoby nadbytečně zatěžovalo, vymezení všech okolností, které musejí být zaznamenány, je navíc nejisté.	ostatní	akceptováno
odst. 7	MV	Doporučujeme specifikovat, jaké „příslušné doklady“ by měl klient předložit. Z textu ustanovení není tato skutečnost zcela jasná.	ostatní	akceptováno - doplněna důvodová zpráva
§ 10	MV	Ve výše uvedeném ustanovení se navrhuje, aby možnost tzv. zprostředkované identifikace byla rozšířena na kontaktní místa veřejné správy („CzechPOINT“). Pouhé vložení slov „kontaktní místo veřejné správy“ do předmětného novelizovaného ustanovení za slovo „notář“ je matoucí s ohledem na skutečnost, že ustanovení § 8a odst. 2 zákona č. 365/2000 Sb., o informačních systémech veřejné správy a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, obsahuje výčet kontaktních míst veřejné správy, kterými jsou např. notáři nebo krajské úřady. V odůvodnění ke zmíněnému ustanovení je uvedeno, že bylo zvažováno rozšířit tento typ identifikace na zastupitelské úřady České republiky v zahraničí, avšak tato varianta byla zamítnuta jako nadbytečná. Podle citovaného ustanovení zákona o informačních systémech veřejné správy je kontaktním místem veřejné správy mimo jiné také zastupitelský úřad stanovený prováděcím právním předpisem. Na základě výše uvedeného požadujeme jednoznačně uvést, která kontaktní místa veřejné správy budou tento typ identifikace provádět. K výkonu této agendy je rovněž nezbytné jednoznačně stanovit postup při procesu zprostředkované identifikace na kontaktních místech veřejné správy a využívání stanoveného rozsahu údajů vedených v základním registru obyvatel.	zásadní	neakceptováno Rozšíření varianty zprostředkované identifikace na zastupitelské úřady byla zamítnuta právě z toho důvodu, že kontaktní místo veřejné správy je již aktuálně na 38 zastupitelských úřadech ČR v zahraničí, tudíž postačí využití kontaktního místa veřejné správy! Zprostředkovaná identifikace bude možná na všech kontaktních místech veřejných , bez rozdílu. Co se týče notářů a krajských úřadů, které jsou kontaktními místy veřejné správy, nevidíme zde žádný problém. Klient si může, ostatně jako u jiných typů služeb, vybrat, zda využije služby kontaktního místa nebo služby notáře. Postup při procesu zprostředkované identifikace není na místě upravovat zákonem. Stejně jako je tomu v případě notářů a příslušných úřadů již dnes, bude i pro kontaktní místo veřejné správy stanoven postup v metodickém pokynu MF a MV (což je ostatně popsáno i v příloze k materiálu IVc). Vysvětleno na jednání dne 3. 9. 2015.
§ 11 odst. 1 písm. a)	ČNB	Doporučujeme provést stejnou úpravu, jaká byla provedena v § 2 odst. 1 bod 10, tj. „... <i>oprávněné ke směnářenské činnosti podle devizového zákona o směnářenské činnosti“.</i> Odůvodnění: Úprava směnářenské činnosti již není obsažena v devizovém zákoně, ale právě v zákoně o směnářské činnosti.	ostatní	akceptováno
odst. 2	UV OKOM	V uvedeném ustanovení postrádáme implementaci čl. 25 směrnice věty druhé. Požadujeme doplnit, případně vysvětlit.	zásadní	akceptováno Doplněn § 11 odst. 4.
odst. 3	MSP	Alespoň důvodovou zprávu k předmětnému ustanovení doporučujeme s ohledem na čl. 2 odst. 2 písm. d) Legislativních pravidel vlády doplnit tak, aby bylo zřejmé, co znamená formulace „musí mít zajištěno poskytnutí informací“, resp., aby bylo zřejmé, jak a kým bude o předmětné	ostatní	neakceptováno Dle našeho názoru je toto ustanovení dostatečně srozumitelné. Jedná se o zprostředkovanou identifikaci, tudíž je naprosto zřejmé, že povinná osoba přebírá informace od jiné povinné

		informace žádáno.		osoby, která fyzicky identifikaci a kontrolu klienta provedla. Jakým způsobem pak bude povinná osoba od jiné povinné osoby takové informace vyžadovat je již na ní samotné, to zákon neurčuje a ani není jeho záměrem to konkrétně určovat. Z tohoto důvodu je užito obecné slovní spojení „musí mít zajištěno“, a to v souladu s původním textem ustanovení..
odst. 4 a 5	ČNB	V textu odstavců 4 a 5 doporučujeme doplnit slova „zjištění vlastnické a řídicí struktury klienta a totožnosti skutečného majitele“. Odůvodnění: Pokud jde o rozsah činností a informací, odstavce 4 a 5 by zřejmě měly obsahovat tytéž činnosti a informace, které jsou uvedeny v odst. 1 až 3.	ostatní	akceptováno
odst. 7	ČNB	Doporučujeme zvážit opatření ke snížení rizika zneužití identifikace na dálku u klientů, kteří jsou právníckými osobami. Odůvodnění: Umožnění provedení identifikace podle tohoto ustanovení i pro právnícké osoby hodnotíme jako potenciálně rizikové a doporučujeme ke zvážení, zda současně s touto novou možností identifikace právníckých osob není na místě uložit konkrétní opatření ke snížení tohoto rizika. Např. provedení této identifikace by bylo možné pouze po předchozím splnění dalších podmínek: - ověření IP adres, ze kterých je prováděna komunikace na dálku s povinnou osobou, o zda není komunikace vedena z rizikové země, o zda je IP adresa shodná u více klientů povinné osoby, kteří spolu nemají žádnou zjevnou vazbu apod.; - ověření informací o právnícké osobě z nezávislých zdrojů (povinně uveřejňované účetní výkazy v obchodním rejstříku, informace o tom, zda členové statutárního orgánu či skuteční majitele nepůsobí v nepřiměřeně (neobvykle) velkém množství obdobných právníckých osob bez zjevné ekonomické podstaty apod.); - zařazení tohoto způsobu identifikace jako povinného rizikového faktoru, přičemž takto identifikovaný klient by byl po určitou dobu kategorizován jako rizikový, než bude k dispozici dostatečná transakční historie a údaje z průběžné AML kontroly klienta dle § 9 odst. 2 písm. c).	ostatní	neakceptováno Domníváme se, že uvedení takto konkrétních opatření do zákona je neúčelné. Povinná osoba musí dle odst. 9 zohlednit rizikové faktory podle § 21a odst. 2. Další omezení je nastaveno i v odstavci 10.
odst. 7 písm. a) bod 2	UV OKOM	V souvislosti s EHP není možno v daném kontextu mluvit o členských státech, pouze o státech majících účast v EHP. Doporučujeme reformulovat.	ostatní	akceptováno
odst. 8	ČSU	Český statistický úřad upozorňuje na chybné očíslování jednotlivých písmen v § 11 odst. 8. Místo označení písmeny a), d), e), má být správně „a), b), c)“.	ostatní	akceptováno
	MV	V odstavci 8 navrhujeme označit písmena d) a e) jako písmena b) a c). Zároveň navrhujeme v § 11 odst. 8 písm. a) spojku „a“ nahradit čárkou – spojka se totiž používá mezi předposledním a posledním členem výčtu.	technická	akceptováno
	PČR	V čl. I v novelizačním bodu 40 v § 11 odst. 8 označit pododstavce d) a e)	technická	akceptováno

		jako pododstavce b) a c).		
odst. 8 písm. b)	UV OKOM	V souladu s požadavky čl. 21 Metodických pokynů pro zajišťování prací při plnění legislativních závazků vyplývajících z členství České republiky v Evropské unii požadujeme upřesnit odkaz na nařízení. Navrhujeme například dikci: „...podle přímo použitelného předpisu Evropské unie upravujícího elektronickou identifikaci a služby vytvářející...“.	ostatní	akceptováno
	ČAP	Požadujeme doplnit a vysvětlit. Odůvodnění: Požadujeme vyjasnit, o jaké konkrétní zdroje se v praxi jedná a zda jsou takové zdroje pro povinné osoby snadno přístupné. Rovněž navrhujeme zavést možnost pro povinné osoby využít dotazování se do evidence obyvatel podle § 8 odst. 1 zákona č. 133/2000 Sb. V tomto smyslu navrhujeme odpovídajícím způsobem upravit zákon č. 133/2000 Sb. a § 129 zákon č. 277/2009.	ostatní	neakceptováno Veškeré náležitosti jsou stanoveny v přímo použitelném právním předpisu EU – viz poznámka pod čarou č. 30. Zavedení možnosti dotazování se do evidence obyvatel nespadá do působnosti MF, nýbrž MV.
odst. 7 a 8	MV	V § 11 odst. 7 písm. c) odst. 8 písm. c) je uvedeno, že povinná osoba může bez fyzické přítomnosti klienta provést identifikaci klienta, mimo jiné jestliže povinná osoba nemá pochybnost o skutečné totožnosti klienta. Doporučujeme blíže specifikovat, za jakých podmínek je tento postup možný, a jak bude zajištěna jeho zpětná dohledatelnost a ověření důvodnosti. Doporučujeme například, aby povinná osoba formou písemné poznámky (krátké a výstižné) uvedla, z čeho tato jistota (absence povinnosti) plyne. V případném řízení jak trestním, tak kontrolním - při kontrole dozorujícího orgánu, bude nezbytné prokázat důvod vedoucí k předemtnému postupu a jeho oprávněnost.	ostatní	neakceptováno Povinná osoba má ze zákona povinnost zjišťovat vlastnickou a řídicí strukturu klienta a jeho skutečného majitele. Zákon nespécifikuje, jakým způsobem má tuto povinnost zjišťovat, nicméně v případě kontroly plnění AML povinností musí povinná osoba kompetentnímu orgánu doložit, že tak učinila. Stejně je tomu u prokázání skutečnosti, že nemá pochybnost o totožnosti skutečného majitele. V případě kontroly musí prokázat, jakým způsobem k takovému závěru došla, například, že jeho totožnost ověřila ze spolehlivého zdroje (a nemusí to být nutně odkazem na písemnou poznámku o absenci nejistoty).
	PČR	V § 11 odst. 7 a odst. 8, vždy písm. c) je uvedeno, že povinná osoba ... může bez fyzické přítomnosti klienta ... provést identifikaci klienta, mimo jiné jestliže povinná osoba nemá pochybnost o skutečné totožnosti klienta. V této souvislosti doporučujeme, aby bylo (např. v rámci metodiky, příp. v prováděcím předpise) uvedeno za jakých podmínek je tento postup možný, případně, aby povinná osoba formou písemné poznámky (krátké a výstižné) uvedla, z čeho tato jistota plyne. V případném řízení jak trestním, tak kontrolním - při kontrole dozorujícího orgánu, bude zřejmý důvod takového rozhodnutí a nebude pochyb o jeho oprávněnosti. Kontrolní orgán tak nebude konfrontován s případnou neuspokojivou nulovou odpovědí dané povinné osoby.	ostatní	neakceptováno Povinná osoba má ze zákona povinnost zjišťovat vlastnickou a řídicí strukturu klienta a jeho skutečného majitele. Zákon nespécifikuje, jakým způsobem má tuto povinnost zjišťovat, nicméně v případě kontroly plnění AML povinností musí povinná osoba kompetentnímu orgánu doložit, že tak učinila. Stejně je tomu u prokázání skutečnosti, že nemá pochybnost o totožnosti skutečného majitele. V případě kontroly musí prokázat, jakým způsobem k takovému závěru došla, například, že jeho totožnost ověřila ze spolehlivého zdroje (a nemusí to být nutně odkazem na písemnou poznámku o absenci nejistoty).
odst. 9	ČNB	Doporučujeme vyjasnit formulaci. Odůvodnění: Obsah pojmu „parametry rizikových kategorií“ není jasný, pravděpodobně se měly na mysli spíše rizikové faktory, jak je uvedeno v § 9 odst. 4. Tato připomínka dále souvisí s naší připomínkou k chybějící transpozici rizikových faktorů uvedených v přílohách směrnice.	ostatní	akceptováno
odst. 10	ČNB	Pojem „většinově vlastněný dceřiný podnik“ doporučujeme nahradit za „společnost (příp. korporace), na kterých má ... většinovou účast“. Terminologii k dceřiným společnostem v § 11 odst. 10, § 21a odst. 5, § 25 odst. 4, § 45 odst. 2 písm. a) doporučujeme sjednotit.	ostatní	akceptováno

		<p>Odůvodnění: Subsidiary v anglickém znění směrnice je dceřiná společnost, nikoliv podnik. Podnikem se obecně rozumí souhrn majetku takové osoby, i když po rekodifikaci soukromého práva byl pojem podnik v právních předpisech nahrazen pojmem „závod“. Pojem „podnik“ v předkladatelem užívané podobě je používám zejména v českých verzích některých nařízení EP a Rady (například nařízení č. 575/2013), jejichž terminologie nerespektuje právní řád ČR. Ostatně návrh zákona používá sice v § 11 a § 21a pojem „dceřiný podnik“, v dalších ustanoveních (§ 25 odst. 4 a § 45 odst. 2) ale správnější dceřinou společností. Právníkem ani fyzickou osobu (jako subjekt práva) v českém právu nelze vlastnit, vlastnit lze pouze věci a práva (např. akcie nebo jinou formu účasti na korporaci). V případě „vlastnění“ ani není jasné, zda jde i o podíl na hlasovacích právech anebo pouze podíl na kapitálu.</p> <p>Na zvážení dáváme, zda by nepostačilo označení „dceřiná společnost“, kterou je podle § 74 ZOK společnost ovládaná (šlo by ovšem o úpravu přísnější než ve směrnici, která zohledňuje jen nejběžnější formu ovládnutí majoritní účastí).</p>		
odst. 10 věta druhá	ČNB	<p>Doporučujeme přeformulovat ustanovení, vyhodnotit soulad s čl. 26 a 27 směrnice a doplnit důvodovou zprávu.</p> <p>Odůvodnění: Výklad tohoto ustanovení není jednoznačný, především není jasné, jestli je zakázán oboustranný tok informací, anebo jen jednostranný. Slova „nepřichází v úvahu“ mají být zřejmě faktickým zákazem takto postupovat, nicméně po jazykové stránce jsou spíše nenormativním konstatováním. Doporučujeme zvážit přeformulování ustanovení podle skutečného záměru zpracovatele.</p> <p>Dále není zřejmý vztah tohoto ustanovení k dosavadnímu § 39 odst. 2, který rovněž umožňuje sdílení informací mezi povinnými osobami; dochází zřejmě k překryvu mezi těmito ustanoveními.</p> <p>Rovněž není zřejmé, proč toto ustanovení, které má být transpozicí čl. 26 a 27 směrnice, dopadá pouze na úvěrové a finanční instituce, když čl. 26 a 27 směrnice dopadá na širší množinu povinných osob.</p>	ostatní	<p>akceptováno částečně</p> <p>Odstavec 10 formulačně upraven.</p> <p>§ 39 odst. 2 upravuje výjimku z povinnosti mlčenlivosti, nejedná se tak o totožnou úpravu jako u výměny informací podle § 11 odst. 10.</p>
§ 13 nadpis	ČAP	<p>Požadujeme vyjasnit.</p> <p>Odůvodnění: Požadujeme vysvětlení, co konkrétně je obsahem zjednodušené identifikace a kontroly klienta, neboť to není ze zákona jasné. Prosíme tedy o jednoznačnou definici tohoto postupu a faktickou odlišnost v provedených krocích proti § 8. Zejména žádáme o vysvětlení následujících nejasností:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Zjišťují se stejné informace jako u identifikace podle § 8 či v jiném rozsahu? - Co je myšleno pod textem „vhodným způsobem zjistí“? Určuje si míru vhodnosti každá povinná osoba sama? Pokud to musí být na základě oficiálních právních dokumentů, jaký je pak rozdíl proti § 8? - Co je myšleno pod textem „zjistí podle informací, které má k dispozici“? 	ostatní	<p>neakceptováno</p> <p>Obsah zjednodušené identifikace a kontroly klienta je uveden v § 13 odst. 3. Při využití tohoto ustanovení není nutné dodržovat postupy identifikace a kontroly klienta podle tohoto zákona, Příkladem zjednodušeného opatření může být například provedení identifikace bez fyzické přítomnosti i klienta jiným postupem, než jak je popsán v § 11. Kontrola klienta se zaměřuje jen na rizikové faktory, není třeba zjišťovat původ prostředků atd.</p> <p>Ke zjednodušené identifikaci a kontrole klienta bude po účinnosti novely vydán metodický pokyn, kde bude postup povinných osob rozepsán podrobněji (předmětem připomínkového řízení je vypořádání připomínek, nikoli podávání stanovisek).</p>

		<p>Je tím myšleno na základě veřejně dostupných informací (tedy všechny subjekty mají stejný dosah k informacím), nebo je to na základě jiných zdrojů či na základě doložení odpovídajících jednoznačně definovaných dokumentů?</p> <p>- Do jaké míry je nastavení „zjednodušené identifikace“ v kompetenci každé povinné osoby jednotlivě a do jaké míry se to řídí dalšími pravidly (např. ve vztahu k hodnocení rizikovosti a kategorizace produktů a klientů)?</p>		
odst. 1 písm. e)	ČAP	<p>Navrhujeme zpřesnění současného znění ustanovení.</p> <p>Odůvodnění: Navrhujeme zpřesnit současnou textaci bodu tak, aby vyplývalo, že není nutné provádět identifikaci u subjektů státní správy jako například exekutora nebo opatrovníka, kterým je úřad apod.</p>	ostatní	<p>neakceptováno</p> <p>Textace v tomto ohledu zůstává stejná, doposud jsme nezažnamenali žádné aplikační problémy související s její nejasností.</p>
odst. 1 písm. f) a odst. 4	ČLFA	<p>Navrhujeme doplnit, aby to bylo jednoznačné, že podmínky v písmeni f) tohoto ustanovení, musí být splněny současně.</p> <p>Dále je třeba vyřešit možný rozpor MEZI ust. § 13 odst. 4, které vylučuje aplikaci zjednodušené identifikace a kontroly u PEP a ust. § 13 odst. 1 písm. f), KDE JE DEFINOVANÁ PEP, PROTOŽE podmínka pro zjednodušenou identifikaci a kontrolu v bodu 1. (.....svěřeny významné veřejné funkce podle předpisů EU) je součástí definice PEP dle § 5 odst. 5 písm. a).</p>	ostatní	<p>neakceptováno</p> <p>Kumulativní výčet je vyjádřen v souladu s čl. 42 odst. 2 Legislativních pravidel vlády.</p> <p>V § 13 odst. 1 písm. f) NENÍ definovaná PEP, zde se jedná o právnickou osobu (což je zřejmé z jednotlivých bodů)! Zatímco PEP je vždy osobou fyzickou!</p>
odst. 3	ČNB	<p>Doporučujeme vyjasnit obsah zjednodušené kontroly klienta a doplnit pravidlo, že zjednodušenou identifikaci a kontrolu nelze aplikovat, představuje-li produkt či obchod zvýšené riziko zneužití. Dále doporučujeme vrátit do textu pravidlo obsažené v dosavadním § 13 odst. 3, upravující postup v případě pochybností („V případě pochybnosti se výjimka podle odstavců 1 a 2 neuplatní.“).</p> <p>Odůvodnění: Důvodová zpráva uvádí: „...nově je v § 13 jednoznačněji vyjádřeno, že identifikaci klienta v uvedených případech povinná osoba sice provede, nicméně nemusí při tom dodržovat postupy podle tohoto zákona.“ Ze znění § 13 však nevyplývá, že povinná osoba není povinna provést identifikaci klienta podle § 8 a kontrolu klienta podle § 9. Rovněž by nebylo vhodné postavit zjednodušenou identifikaci a kontrolu klienta mimo režim zbytku zákona – povinná osoba by měla mít právo na součinnost klienta stejně jako u identifikace kontroly úplné.</p> <p>Z § 13 odst. 3 písm. b) dále neplyne možnost zaznamenat méně identifikačních údajů, než požaduje § 8, z důvodové zprávy však lze usuzovat, že předkladatel nezamýšlel v případech podle § 13 požadovat všechny identifikační údaje podle § 8.</p> <p>Dále § 13 odst. 3 písm. c) požaduje mj. zjištění, zda konkrétní produkt či obchod nepředstavuje zvýšené riziko zneužití, chybí však pravidlo, jak postupovat v případě, kdy výsledkem tohoto zjištění je, že produkt nebo obchod zvýšené riziko představuje.</p>	ostatní	<p>akceptováno</p> <p>Z navrženého ustanovení zcela zřetelně vyplývá, že povinná osoba zjistí a zaznamená identifikační údaje, myšleno tedy údaje podle § 5 (pokud zákon již určuje, co se identifikačními údaji rozumí, není nutné na toto ustanovení explicitně odkazovat). Rozdíl oproti „běžné identifikaci“ je ovšem v tom, že tyto informace nemusí zjišťovat postupy podle tohoto zákona, ale způsobem, který vyhodnotí jako vhodný.</p> <p>Co se týče součinnosti, není nutné ji v tomto případě explicitně uvádět, uplatní se zde argument a maiori ad minus.</p>

odst. 3 písm. b)	MSP	V navrhovaném ustanovení doporučujeme slova „vhodným způsobem“, pro jejich neurčitost vypustit, popř. doporučujeme doplnění důvodové zprávy.	ostatní	akceptováno - doplněna DZ
	MV	V § 13 odst. 3 je v písm. b) uvedeno, že povinná osoba vhodným způsobem zjistí a zaznamená identifikační údaje klienta. Doporučujeme tento „vhodný způsob“ blíže konkretizovat, aby zaznamenané identifikační údaje klienta bylo možné dále využít, například v některých případech trestního řízení tato identifikace jediným důkazem existence osoby podezřelé např. z trestného činu legalizace výnosů z trestné činnosti. Na konci písmene dále navrhujeme doplnit spojku „a“, aby byl jasně vyjádřen kumulativní výčet podmínek.	ostatní	akceptováno
	PČR	V § 13 odst. 3 je v písm. b) uvedeno, že povinná osoba vhodným způsobem zjistí a zaznamená identifikační údaje klienta. Doporučujeme, aby bylo v této souvislosti dále vysvětleno (např. v rámci metodiky, příp. v prováděcím předpise) jaké jsou vhodné způsoby tak, aby byly platné pro případné další řízení, jak správní, tak trestní. Aby tato „vhodná zjištění a následné zaznamenání identifikačních údajů klienta“ bylo možné dále využít pro případná řízení, kdy je v některých případech například trestního řízení tato identifikace jediným důkazem existence osoby podezřelé např. z trestného činu legalizace výnosů z trestné činnosti.	ostatní	akceptováno
§ 13a odst. 1 písm. b)	ČNB	Doporučujeme zvolit jinou formulaci výjimky z povinnosti identifikace a kontroly, ze které bude patrné, že limit 250 EUR je nejvyšší možný, nikoliv jediný možný. Shodné doporučení platí pro § 13a odst. 1 písm. c) a limit 2500 EUR v případě, že toto ustanovení zůstane v návrhu zákona zachováno /viz připomínka k § 13a odst. 1 písm. c)/. Současně doporučujeme konkretizovat povahu limitu v souladu s čl. 12(1)(a) směrnice. Ustanovení je tedy možno formulovat například takto: „(1) Povinnost identifikovat a kontrolovat klienta není třeba plnit u [...] b) elektronických peněz uchovávaných na médiu, které lze dobít, pokud je celkový měsíční limit pro platby nepřesahuje stanoven ve výši 250 EUR “. Odůvodnění: Bez upřesnění povahy limitu nebude zřejmé, zda se limit má týkat dobíjení nebo plateb. Stanovení pevné výše limitu přesně na 250 EUR by neumožnilo výjimku využít například pro produkty, u kterých je limit stanoven ve výši 100 či 200 EUR.	ostatní	akceptováno
odst. 1 písm. c)	ČNB	Doporučujeme uvést text do souladu se směrnicí nebo odchylku od směrnice odůvodnit. Odůvodnění: Ustanovení v rozporu s čl. 12 odst. 1 směrnice umožňuje výjimku pro anonymní poskytování platebních služeb bez využití elektronických peněz, aniž je to jakkoliv odůvodněno v důvodové zprávě či RIA. Předmětná výjimka byla do nyní účinného znění zákona (§ 13 odst. 2 písm. d)) vložena v roce 2011 pozměňovacím návrhem v Poslanecké sněmovně. Pokud ji MF jako gestor transpozice směrnice zachovává	ostatní	neakceptováno V tomto případě jde v podstatě o elektronické peníze sui generis. Riziko zneužití tohoto typu produktu z hlediska legalizace výnosů z trestné činnosti a financování terorismu je velmi nízké, z tohoto důvodu byla také tato výjimka zařazena již do stávajícího znění zákona. Stanovené limity pro tento typ mikroplateb se navíc vejdou i do parametrů čl. 2 odst. 3 nařízení EU 2015/847.

		navzdory textu směrnice, doporučujeme výjimku řádně odůvodnit.		
odst. 2	ČNB	Doporučujeme v souladu se směrnicí /čl. 12 odst. 1 písm. c)/ omezení upravit tak, aby výjimku z povinnosti identifikace a kontroly klienta bylo možné využít u platebních prostředků, za které lze nakupovat zboží <u>nebo</u> služby, např.: „Nástroje uvedené v odstavci 1 lze používat výhradně k nákupu zboží <u>ač</u> služeb a nesmí být financovány anonymními elektronickými penězi.“.	ostatní	akceptováno
§ 14	ČNB	1. Text doporučujeme upravit takto: „Povinnosti podle přímo použitelného předpisu Evropské unie, kterým se stanoví povinnost doprovázet převody peněžních prostředků informacemi o plátcích a příjemcích ²⁰⁾ , se nevztahují na převody peněžních prostředků nebo peněžní služby, jimiž se provádí platba za dodávku poskytovaní zboží nebo a poskytování služeb ... “. Odůvodnění: Není vždy nutné, aby platba byla zároveň za dodání zboží i poskytnutí služeb. Proto je na místě nahradit spojku „a“ spojkou „nebo“. Čl. 2(5) nařízení rovněž obsahuje spojku „or“. 2. Doporučujeme v důvodové zprávě podrobněji rozepsat povinnosti povinných osob u vnitrostátních plateb nad 1 000 EUR. Odůvodnění: Doposud nebyla povinnost provádět kontrolu klienta v praxi vždy (účelně) naplňována, vzhledem k absenci povinnosti uvádět informace o příjemci, zejména u vnitrostátních plateb. S ohledem na změnu nařízení č. 849/2015 zde dochází ke změně, která bude mít vliv na rozsah a způsob praktického provádění kontroly u plateb, na které se nařízení vztahuje. Na tyto důsledky je žádoucí povinné osoby upozornit.	ostatní	1. akceptováno 2. neakceptováno Nařízení je přímo účinným právním předpisem, kterým se musí povinné osoby řídit (musí jej tedy znát a uplatňovat). Nevidíme tak důvod, proč v důvodové zprávě povinnosti podrobněji rozepisovat.
	ČSÚ	Český statistický úřad doporučuje uvést v poznámce pod čarou č. 20 plný název citovaného nařízení v následující podobě: Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/847 ze dne 20. května 2015 o informacích doprovázejících převody peněžních prostředků a o zrušení nařízení (ES) č. 1781/2006.	ostatní	akceptováno
	UV OKOM	V souladu s požadavky čl. 21 Metodických pokynů pro zajišťování prací při plnění legislativních závazků vyplývajících z členství České republiky v Evropské unii doporučujeme upravit odkaz na nařízení. Navrhujeme například dikci: „...unie upravujícího informace doprovázející převody peněžních prostředků...“.	ostatní	akceptováno
§ 15 odst. 1 bod 3	MV	V § 15 odst. 1 písm. a) bodu 3 je uloženo povinné osobě odmítnout uskutečnění obchodu nebo navázání obchodního vztahu anebo ukončení obchodního vztahu, pokud klient neposkytne potřebnou součinnost při kontrole podle § 9. Z § 9 nevyplývá povinnost klienta k poskytnutí potřebné součinnosti. V § 9 odst. 7 je pouze stanovena povinnost poskytnutí informací včetně předložení příslušných dokladů. Proto by bylo vhodné tuto povinnost součinnosti při kontrole do § 9 doplnit, případně § 15 odst. 1 písm. a) bod 3 upravit tak, že bude formulačně na § 9 odst. 7 navazovat.	ostatní	neakceptováno Povinnost v § 9 odst. 7 je ustanovení, které klientovi zcela jednoznačně ukládá povinnost součinnosti – musí poskytnout potřebné informace a případně předložit příslušné doklady. Slovo součinnost je zde pouze rozvedeno na konkrétní úkony, které se tím myslí!
odst. 1	ČAP	V návěti odstavce 1 navrhujeme za slovo „vztah“ vložit slova „, umožňu-	ostatní	neakceptováno

		je-li to platná právní úprava.“ Odůvodnění: Doplnění navrhovaných slov je nezbytně nutné proto, aby bylo předejito případné diskrepanci mezi zněním tohoto zákona a soukromoprávní úpravy. Pokud nebude možné ze soukromoprávního hlediska možné ukončit obchodní vztah, nemůže být setrvání povinné osoby v takovém obchodním vztahu posuzováno jako porušení AML zákona.		Postup povinné osoby v odstavci 1 je definován variantně. Povinná osoba nemusí nutně ukončit obchodní vztah, ale může například pouze odmítnout uskutečnění konkrétního obchodu.
	MV	Navrhujeme označit písmena f) a g) jako písmena b) a c).	technická	akceptováno
	PČR	V čl. I v novelizačním bodu 57 v § 15 odst. 1 označit pododstavce f) a g) jako pododstavce b) a c).	technická	akceptováno
odst. 2	ČNB	Doporučujeme text uvést do souladu s čl. 20(b)(ii) směrnice. Odůvodnění: Čl. 20(b)(ii) směrnice požaduje zjistit nikoliv pouze původ prostředků použitých při obchodu, ale i obecně původ majetku („source of wealth“).	ostatní	neakceptováno Odst. 2 o původu majetku hovoří – není zřejmé, co připomínka požaduje?
	UV OKOM	V daném ustanovení je užít termín „obchodní vztah“, který byl užíván pro označení vztahů mezi podnikateli dle bývalého obchodního zákoníku. V kontextu návrhu by mohl působit matoucím dojmem a doporučujeme jej nahradit jasnějším vyjádřením.	ostatní	neakceptováno Pojem „obchodní vztah“ je pro účely tohoto zákona definován v § 4 odst. 2.
odst. 3	ČNB	Požadujeme uvedení textu ustanovení do souladu s čl. 20 a 21 směrnice. Odůvodnění: Ze znění § 15 odst. 3 („Bez souhlasu vyššího vedení povinná osoba neuskuteční obchod s politicky exponovanou osobou, nenaváže s ní obchodní vztah a nevyplatí jí plnění ze životního pojištění“) vyplývá, že souhlasu vyššího vedení bude třeba k provedení každé transakce s politicky exponovanou osobou („PEP“). Čl. 20 AML směrnice, který je tímto ustanovením transponován, ale pouze ukládá, aby povinné osoby „získaly souhlas vrcholného vedení k navázání nebo rozvoji obchodních vztahů s takovými osobami.“ Ze směrnice nevyplývá, že by měl být odsouhlasen každý obchod (tj. každá jednotlivá transakce), návrh tedy jde nad rámec směrnice. Zajištění souhlasu vrcholného vedení ke každé transakci je přitom v podmínkách bankovních institucí prakticky neproveditelné. Není ani jasný smysl a účel ustanovení. Návrh zákona nestanoví, na základě čeho a s jakým výsledkem by mohlo vyšší vedení např. odmítnout provést určitý obchod (výběr hotovosti z účtu či převod peněžních prostředků). Nelze zřejmě vrcholnému vedení povinné osoby dát právo rozhodnout s konečnou platností o majetkových právech klienta. Musí existovat mechanismus, jak se klient může bránit případné zvlí vedení povinné osoby. Dále, v § 15 odst. 3 se stanoví, že bez souhlasu vrcholného vedení nebude vyplaceno plnění z životního pojištění. Dle rozdílové tabulky se jedná o transpozici čl. 20 směrnice, ten však životní pojištění vůbec neupravuje. Podle čl. 21 směrnice má být ale zajištěno, aby povinné osoby informovaly vrcholné vedení dříve, než je pojistné plnění vyplaceno. Tento článek není návrhem transponován vůbec. Zákon jde opět nad	zásadní	akceptováno – ustanovení změněno, doplněna DZ. Transpozice čl. 21 IV. AML směrnice doplněna v § 9.

		rámec směrnice a na místo informování požaduje souhlas s vyplacením. Odmítnutí vyplacení by navíc bylo stejně problematické jako při odmítání platebních transakcí (viz předchozí odstavec).		
	ČNB	Doporučujeme zavést definici pojmu „vyšší vedení“, jak je uvedena v čl. 3(12) směrnice a opravit údaj v rozdílové tabulce. Odůvodnění: Obsah pojmu bude bez definice působit aplikační potíže, definice pojmu „senior management“ (vrcholné vedení) je ve 4. AML směrnici specifická a odlišná od definic pojmu „senior management“ používaných v jiných směrniciích (2013/36/EU, 2014/59/EU). Dále upozorňujeme, že v rozdílové tabulce je v obsahu navrhovaného právního předpisu uveden tento odstavec slovy: „bez souhlasu statutárního orgánu“.	ostatní	akceptováno
	CLFA	Požadavek, aby obchod (tedy nejen smluvní vztah, ale i jednotlivou transakci) s PEP odsouhlasilo vyšší vedení. Navrhujeme jednoznačně definovat, co znamená pojem vyšší vedení. Není řešena otázka, zda bude vyhovovat i např. pověření specializovaného zaměstnance přímo vedením k zajištění této činnosti.	ostatní	akceptováno
	MSP	V navrhovaném ustanovení se hovoří o „souhlasu vyššího vedení“ povinné osoby. Ačkoli je v důvodové zprávě příkladmo uvedeno, koho má předkladatel na mysli, když hovoří o „vyšším vedení“, doporučujeme předmětné ustanovení upravit s ohledem na čl. 2 odst. 2 písm. d) Legislativních pravidel vlády tak, aby byl text právního předpisu formulován jednoznačně a pro adresáta srozumitelně.	ostatní	akceptováno
	MV	Není zcela jasné, co si lze v odst. 3 představit pod pojmem „vyšší vedení povinné osoby“. Bylo by vhodné daný pojem blíže v normativním textu specifikovat, resp. definovat.	ostatní	akceptováno
	NKÚ	Doporučujeme specifikovat, jaké organizační struktury je třeba pokládat za „vyšší vedení“ povinné osoby.	ostatní	akceptováno
	ANOSD	V odstavci 3 není jasné, co se rozumí vyšším vedením, pokud jde o povinnou osobu. Budeme-li se držet věcného výkladu, povinná osoba nemá vyšší vedení, pokud bychom neuvažovali akcionáře nebo členy družstva, resp. členskou schůzi. Ustanovení má zřejmě na mysli vyšší vedení v rámci povinné osoby. Dáváme ke zvážení toto znění: Povinná osoba uskuteční obchod s politicky exponovanou osobou, naváže s ní obchodní vztah a vyplatí jí plnění ze životního pojištění se souhlasem statutárního orgánu, osoby nadřízené zaměstnanci, který je odpovědný za plnění povinností povinné osoby podle tohoto zákona, nebo jiného orgánu, útvaru nebo osoby ve vyšší řídicí a organizační úrovni, kterou určila povinná osoba.	ostatní	akceptováno
§ 16 odst. 1 písm. e)	MV	V daném písmeni je použito spojení „výjimky z identifikace a kontroly podle § 13“. S ohledem na změnu struktury § 13, z něž byla pasáž věnovaná výjimkám z povinnosti identifikace a kontroly klienta přesunuta do § 13a, doporučujeme zmíněný odkaz aktualizovat.	technická	akceptováno
	PČR	V čl. I v novelizačním bodu 58 v § 16 odst. 1 písm. e) je použito spojení	technická	akceptováno

		„výjimky z identifikace a kontroly podle § 13“. S ohledem na novelizační body 44 až 54 vztahující se k zjednodušené identifikaci podle § 13 a na novelizační bod 55 (§ 13a) týkající se výjimky z povinnosti identifikace a kontroly klienta navrhuje opravit odkaz na § 13 odkazem na § 13a (případně text upravit jinak, obdobně jako v novelizačním bodu 97).		
odst. 1 písm. f)	MV	V navrhovaném odstavci 1 písm. f) doporučujeme slova „originál nebo ověřenou kopii plné moci“ nahradit vhodnějším obratem, a to „plnou moc nebo její ověřenou kopii“.	ostatní	neakceptováno Toto spojení bylo převzato z původního znění § 16 odst. 1. Není nám známo, že by toto znění působilo aplikační problémy, proto nevidíme důvod jej měnit.
§ 18	ČNB	Ke zvážení dáváme doplnění povinnosti zahájit došetřování indikátorů a interních hlášení o podezřelém obchodu bez zbytečného odkladu poté, kdy má povinná osoba tyto informace k dispozici. Odůvodnění: V praxi se stává, že hlášení („alerts“) z automatizovaného monitorovacího nástroje jsou dny i týdny ponechány bez prošetření. Vzhledem k tomu, že ještě nebyla vyhodnocena jejich podezřelost, nezачíná ani plynout lhůta 5 kalendářních dní pro jejich oznámení FAÚ, čímž je v praxi některými povinnými osobami de facto obcházen smysl a účel tohoto ustanovení spočívající ve včasném a účelném oznamování podezřelých obchodů s ohledem na další případné úkony správce daně či orgánů činných v trestním řízení. Případy, kdy již prošetřování začalo a probíhá např. kontrola klienta a povinná osoba čeká na podklady vyžádané od klienta, nejsou předmětem této připomínky.	ostatní	neakceptováno Zákon nemůže určovat interní postupy pro zjišťování podezřelého obchodu, pouze lhůtu pro jeho podání s obecným vymezením jejího počátku (a to tak, aby byla aplikovatelná pro celé široké spektrum povinných osob uvedených v § 2).
§ 20 odst. 3 písm. b)	MV	Považujeme za vhodné, aby prodloužení lhůty pro zajištění majetku po podání trestního oznámení byla delší než tři dny, nejlépe 15 až 30 dní, a to např. ve dvojím režimu, kdy by zde byla ponechána lhůta tří dnů, kdy nesmí Finanční analytický útvar, resp. povinná osoba informovat klienta o zajištění majetku, ale samotné zajištění majetku by mohlo trvat i jeden měsíc. Vznikl by tím delší časový prostor pro orgány činné v trestním řízení a případné zahájení úkonů trestního řízení a zajištění majetku.	ostatní	neakceptováno Lhůta byla z kalendářních dnů změněna na pracovní, v konečném součtu obou lhůt (FAÚ a OČTŘ) by tak mohl odklad splnění příkazu klienta trvat i 10 dní, což je z hlediska povinnosti zachovávat mlčenlivost ze strany povinných osob, lhůta hraniční.
odst. 4	ČNB	Doporučujeme doplnit mezi účastníky řízení také osobu, která sice nepodala oznámení o podezřelém obchodu, avšak bylo jí uloženo odložit splnění příkazu klienta. Odůvodnění: Ustanovení neřeší případ, kdy odložení splnění příkazu klienta bylo uloženo jiné osobě než té, která podala oznámení o podezřelém obchodu.	ostatní	neakceptováno Tato osoba je zákonem pokryta, jelikož jde o osobu, u níž se nachází majetek, který má být předmětem podezřelého obchodu.
§ 21 odst. 2	ČNB	Doporučujeme text uvést do souladu se směrnicí nebo řádně odůvodnit přísnější požadavek na schválení systému vnitřních zásad nejvyšším řídicím orgánem oproti požadavku vyplývajícímu ze směrnice. Odůvodnění: Toto ustanovení má být transpozicí čl. 8 odst. 3 až 5 směrnice. Čl. 8 odst. 5 směrnice zní: „Členské státy vyžadují, aby povinné osoby získaly souhlas svého vrcholného vedení se strategiemi, kontrolami a postupy, které zavádějí, a tam, kde je to vhodné, sledovaly a posilovaly přijatá opatření.“ V AJ verzi směrnice je použit termín „senior management“, což odpovídá českému výrazu „vrcholné vedení“ (resp. ná-	ostatní	akceptováno jinak V současném znění zákona v § 25 odst. 5 je stanoveno, že SVZ schvaluje statutární orgán. V souvislosti tímto ustanovením jsme nezaznamenali žádné aplikační problémy, proto navrhuje ponechat schválení SVZ včetně hodnocení rizik na statutárním orgánu.

		vrh používá „vyšší vedení“, viz doporučující připomínka k § 15 odst. 3). Naproti tomu text návrhu zákona požaduje schválení „nejvyšším řídicím orgánem“. Definice pojmu „vrcholné vedení“ ve směrnici explicitně uvádí, že se nemusí jednat o členy nejvyššího řídicího orgánu (board of directors). Zpřísnění oproti směrnici je jistě možné, trvá-li však na něm předkladatel, je zapotřebí jej odůvodnit.		
odst. 5 písm. d)	ČNB	Požadujeme zachovat toto ustanovení podle platného znění zákona. Odůvodnění: Předkladatel navrhuje § 21 odst. 5 písm. d) vypustit, pravděpodobně s ohledem na nově vkládaný § 21a . Ustanovení § 21a však nepokrývá všechny požadavky, které byly doposud obsaženy v § 21 odst. 5 písm. d) – viz též naše připomínka k § 21a. Pro oslabování požadavků na systém řízení rizik jsme však nezaznamenali žádný zjevný důvod. Ustanovení § 21 odst. 5 písm. d) je rovněž významné pro prováděcí předpis vydaný Českou národní bankou. Pokud by § 21 odst. 5 písm. d) byl z textu zákona odstraněn, bylo by nutné zrušit opatření stanovená vyhláškou ČNB č. 281/2008 Sb., ve znění pozdějších předpisů, upravující právě oblast řízení rizik. Zejména by tedy bylo zapotřebí zrušit povinnost institucí přihlížet k mezinárodním standardům (§ 4 odst. 2 vyhlášky), povinnost zajistit rekonstruovatelnost rozhodovacích procesů (§ 7 vyhlášky) a povinnost vypracovávat hodnotící zprávu (§ 8 vyhlášky). To by představovalo podstatný krok zpět v úpravě AML/CFT povinností institucí podléhajících dohledu ČNB.	zásadní	akceptováno
	MV	Navrhujeme v důvodové zprávě zdůvodnit vypuštění tohoto ustanovení z textu zákona. Odůvodnění na str. 44 (k bodům 73 až 75) důvodové zprávy neodpovídá novelizačnímu ustanovení.	technická	Na základě připomínky ČNB text ponechán.
odst. 9	ČNB	Text zmocnění uvedeného v § 21 odst. 9 požadujeme upravit takto: <i>„Je-li to účelné pro účinné naplňování požadavků tohoto zákona, ~~Prováděcí právní předpis stanoví~~ může Česká národní banka v mezích stanovených odstavcem 5 písm. c) a d) vyhláškou stanovit další požadavky na zavedení a uplatňování systému vnitřních zásad a hodnocení rizik podle § 21a některými povinnými osobami, vůči nimž Česká národní banka vykonává dohled21)“</i> . Zmocnění uvedené v § 56 požadujeme vypustit. Text důvodové zprávy požadujeme doplnit takto: „Text zmocnění pro vydání prováděcího předpisu České národní banky se mění s ohledem na skutečnost, že směrnice v čl. 17 a čl. 18(4) požaduje, aby evropské orgány dohledu pro jednotlivé sektory finančního trhu (EBA, ESMA a EIOPA, společně „ESAs“) vydaly do 26. června 2017 prováděcí pokyny určené orgánům dohledu, úvěrovým a finančním institucím, k rizikovým faktorům a opatřením v oblasti kontroly klienta. Po vydání těchto pokynů ESAs a v návaznosti na stanovisko, které k nim zaujmou příslušné orgány dohledu v ČR , bude na místě vyhodnotit nakolik je zapotřebí upravit obsah zákona nebo prováděcí vyhlášky č. 281/2008 Sb. Tyto pokyny, ačkoliv nejsou samy o sobě závazné, mohou část vyhlášky nahradit.“	zásadní	akceptováno (Odůvodnění vloženo do DZ dle dohody na jednání dne 3. 9. 2015)

		<p>Stejně tak může (avšak nemusí) být zapotřebí v textu prováděcí vyhlášky (či v textu zákona) reagovat na doporučení Evropské komise, která směrnice předvídá v čl. 6(4). Proto je zmocnění nově formulováno jako fakultativní. Česká národní banka vyhodnotí potřebnost a účelnost vydání prováděcího předpisu, resp. úprav vyhlášky č. 281/2008 Sb. s ohledem na výše uvedené vlivy.“</p> <p>Odůvodnění: Stávající prováděcí vyhláška č. 281/2008 Sb. stanovuje mimo jiné rizikové faktory, které povinné osoby podléhající dohledu ČNB musejí zohledňovat při klasifikaci a kontrole klienta. Nová AML směrnice v přílohách č. II a III již přímo některé rizikové faktory obsahuje a dále požaduje v čl. 17 a čl. 18(4) do června 2017 vydání pokynů EBA, ESMA a EIOPA (ESAs), které budou rizikové faktory dále konkretizovat. Lze tak předpokládat, že od června 2017 přinejmenším část dosavadního obsahu prováděcí vyhlášky bude pokryta pokyny ESAs. Dále může, avšak nemusí, být zapotřebí prováděcí předpis upravit s ohledem na doporučení Komise předvídaná v čl. 6(4) směrnice. Zmocnění pro vydání vyhlášky je proto zapotřebí formulovat tak, aby ČNB nebyla povinna vydat vyhlášku v případě, že to nebude účelné s ohledem na existenci pokynů ESAs, nebo obecně závazných předpisů MF či FAÚ. Korektiv účelnosti dále považujeme za potřebný pro zohlednění připomínky Legislativní rady vlády, vyjádřené při přijímání poslední novely vyhlášky č. 281/2008 Sb. LRV shledala, že v zákoně chybí jakékoliv kritérium pro vymezení okruhu povinných osob, pro které má ČNB vyhlášku vydat. Bylo by tedy možné zpochybnit legalitu vyhlášky. LRV vyjádřila názor, že při nejbližší novelizaci zákona č. 253/2008 Sb. je zapotřebí tento nedostatek odstranit.</p> <p>Znění zmocnění navrhované v této připomínce považujeme za postačující pro vydání prováděcí vyhlášky, § 56 je proto nadbytečný.</p>		
	MV	Upozorňujeme na skutečnost, že v daném ustanovení je odkazováno na § 21 odst. 5 písm. d), který je navrhovaným zákonem rušen a pod písmeno d) bude přesunuto jiné ustanovení.	technická	Na základě připomínky ČNB text ponechán.
§ 21a	ČNB	<p>Doporučujeme v textu zákona důsledně rozlišovat mezi hodnocením rizik a postupy pro řízení rizik. Ustanovení § 21a tyto dvě kategorie částečně a nepřehledně směšuje. Doporučujeme proto</p> <ul style="list-style-type: none"> • ponechat v § 21 odst. 5 dosavadní písmeno d), rozšířit jeho znění o text navrhovaný § 21a odst. 3 a z § 21a naopak odstavec č. 3 odstranit, • založit v § 21 povinnost zohlednit hodnocení rizik v systému vnitřních zásad, • § 21a odst. 5 přesunout do § 21. <p>Odůvodnění: Hodnocení rizik by mělo být podkladem pro přijímání a uplatňování opatření pro řízení rizik, hodnocení by nemělo být dokumentem, který obsahuje rovněž samotná tato opatření. Směrnice v čl. 8 rovněž mezi těmito dvěma kategoriemi rozlišuje. V čl. 8 odst. 1 ukládá po-</p>	ostatní	<p>akceptováno částečně</p> <ul style="list-style-type: none"> - ponechán § 21 odst. 5 písm. d) - ostatní ponecháno dle původního návrhu

		vinnost zpracovávat hodnocení a v čl. 8 odst. 3 ukládá povinnost zavést systém řízení rizik. V českém AML zákoně byl systém řízení rizik doposud výslovně součástí systému vnitřních zásad (§ 21 odst. 5 písm. d)). Předkladatel zřejmě navrhuje opatření k řízení rizik učinit součástí hodnocení rizik. V § 21a odst. 3 však hovoří jen o některých opatřeních k řízení rizik. V zájmu přehlednosti systémů vnitřních zásad povinných osob pro všechny jejich uživatele považujeme za správné řešení ponechat v § 21 odst. 5 dosavadní písmeno d), rozšířit jeho znění o text navrhovaný § 21a odst. 3 a založit v § 21 povinnost zohlednit hodnocení rizik v systému vnitřních zásad. Dále § 21a (5) navrhujeme přesunout do § 21, neboť nemá nic společného s hodnocením rizik – naopak týká se strategií a postupů vnitřní kontroly, tj. problematiky upravené v § 21.		
odst. 2	PČR	V čl. I v novelizačním bodu 80 v § 21a odst. 2 ve větě druhé nahradit text „oblast í“ slovem „oblastí“.	technická	akceptováno
odst. 4	MV	V § 21a odst. 4 je uvedeno, že povinná osoba hodnocení rizik pravidelně aktualizuje, a to zejména před zahájením poskytování nových produktů. Doporučujeme slovo "pravidelně" konkretizovat a lhůtu synchronizovat s národním hodnocením rizik (vizte připomínku k čl. I bodu 109).	ostatní	neakceptováno Stanoví-li zákon konkrétní lhůtu stejnou pro všechny povinné osoby, nedosáhne kýženého efektu, který má hodnocení rizik přinést. U každé povinné osoby se rizika legalizace výnosů z trestné činnosti a financování terorismu mohou měnit v odlišných časových intervalech v závislosti na typu poskytovaných služeb, produktů apod. Proto je žádoucí, aby povinná osoba takovou aktualizaci prováděla právě v závislosti na předmětu její činnosti.
	PČR	V § 21a je v odst. 4 uvedeno, že povinná osoba hodnocení rizik pravidelně aktualizuje, a to zejména před zahájením poskytování nových produktů. Doporučujeme slovo "pravidelně" konkretizovat a lhůtu synchronizovat s národním hodnocením rizik. V této souvislosti je pak otázkou, zda pravidelnost stanovit minimálně v souvislosti s národním hodnocením rizik v rozsahu 3 – 5 let, případně zda tuto pravidelnost nastavit na dobu kratší v rozmezí 1 – 2 roky, pokud nevznikne riziko, jež je svojí nebezpečností pro společnost nutné zohlednit v tomto hodnocení rizik dříve (viz následující bod).	ostatní	neakceptováno Stanoví-li zákon konkrétní lhůtu stejnou pro všechny povinné osoby, nedosáhne kýženého efektu, který má hodnocení rizik přinést. U každé povinné osoby se rizika legalizace výnosů z trestné činnosti a financování terorismu mohou měnit v odlišných časových intervalech v závislosti na typu poskytovaných služeb, produktů apod. Proto je žádoucí, aby povinná osoba takovou aktualizaci prováděla právě v závislosti na předmětu její činnosti.
odst. 5	ČNB	Uplatnění pravidel na skupinové úrovni doporučujeme shodně se směrnicí omezit slovy „v rozsahu, který právo třetího státu umožňuje“. Odůvodnění: Podle čl. 45 odst. 3 směrnice členské státy zajistí, aby „... v třetí zemi uplatňovaly požadavky členského státu, včetně ochrany údajů, v rozsahu, který právo třetí země umožňuje.“ Dovětek má význam v tom, že právo třetí země může omezit sdílení osobních údajů do zahraničí nebo jinak znemožnit plné naplnění českých (EU) pravidel proti praní špinavých peněz.	ostatní	akceptováno
§ 21, § 21a odst. 2 a § 48	MV	1. Požadujeme upravit hmotněprávní základ obsažený v § 21 odst. 2, bez něhož nelze upravit skutkovou podstatu přestupku podle § 48 odst. 3 tak, aby odpovídala zásadě zákonnosti při tvorbě skutkových podstat	zásadní	1. akceptováno 2. neakceptováno Lhůta 60 dnů byla stanovena i ve stávajícím zákoně a nebyly

odst. 3		<p>(požadavek na jasné, určité a přesné znaky skutkové podstaty). Povinnost vypracovat písemně hodnocení rizik ve lhůtě 60 dnů ode dne, kdy se odpovědný subjekt stal povinnou osobou, je totiž zavedena teprve v samotném textu skutkové podstaty správního deliktu. Povinnost vytvořit písemné hodnocení rizik ve lhůtě 60 dnů tedy nevyplývá z hmotněprávního ustanovení § 21 odst. 2, což je nepřipustné. Absenci hmotněprávní povinnosti nelze zhojit tím, že bude obsažena ve znění skutkové podstaty.</p> <p>V § 21 odst. 6 je sice stanovena povinnost doručit Úřadu systém vnitřních zásad do 60 dnů ode dne, kdy se odpovědný subjekt stal povinnou osobou, nicméně je v tomto případě použita rozdílná terminologie (v § 21 odst. 6 povinnost "doručit", zatímco v § 48 odst. 3 "vypracovat") a dále je okruh povinných subjektů v § 21 odst. 2 a 6 rozdílný. V § 21 odst. 2 se povinnost vztahuje na subjekty uvedené v § 2 odst. 1 písm. a) až d) a h), zatímco v § 21 odst. 6 se povinnost vztahuje na úvěrovou a platební instituci, instituci elektronických peněz, finanční instituce uvedené v § 2 odst. 1 písm. b) bodě 11 a povinnou osobu uvedenou v § 2 odst. 1 písm. c). Znakem skutkové podstaty správního deliktu odpovědného subjektu (povinné osoby) přitom nemůže být porušení povinnosti, která není tomuto subjektu uložena. To znamená, že v takovém případě odpovědnost za správní delikt nevznikne, resp. povinná osoba za něj nebude odpovídat. Požadujeme proto upravit znění § 21 odst. 2, do kterého musí být doplněna povinnost vypracovat písemné hodnocení rizik.</p> <p>2. Dále si dovoluujeme upozornit, že lhůtu 60 dnů danou povinné osobě k vypracování hodnocení rizik podle § 21a odst. 2, považujeme za krátkou a hodnocení rizik podle našeho názoru není v tak krátké lhůtě možné. Povinná osoba po zahájení své činnosti do 60 dnů nemůže mít adekvátní vzorek klientů, na kterých by mohla určit rizikové oblasti vyplývající z jeho vlastních služeb. Tato osoba, pokud nepůjde o zcela nový trh, může disponovat sektorovou analýzou, sektorovým hodnocením rizik, nicméně pro hodnocení rizik samotné nově vzniklé povinné osoby je podle našeho názoru v optimálním případě, nehledě na velikost dané osoby, třeba 6 měsíců až 1 rok k zavedení klientely a získání adekvátního vzorku pro uvedené hodnocení. Z výše uvedených důvodů požadujeme prodloužit lhůtu pro vypracování hodnocení z 60 dnů na 12 měsíců.</p>		<p>v této souvislosti shledány žádné aplikační problémy. Hodnocení rizik a systém vnitřních zásad jsou zásadními dokumenty, bez nichž povinná osoba není schopná plnit požadavky stanovené jí zákonem, z tohoto důvodu je žádoucí, aby tyto dokumenty byly vyhotoveny co možná nejdříve po zahájení její činnosti. Povinná osoba má navíc povinnost tyto dokumenty aktualizovat, ze získaného vzorku v rámci její činnosti lze následně SVZ a posouzení rizik adekvátně upravit.</p> <p>Vypořádáno e-mailem ze dne 2. 9. 2015.</p>
§ 23 odst. 3	ČNB	<p>Do textu ustanovení navrhuje doplnit, aby obsah školení pokrýval i „požadavky stanovené povinnou osobou pro provádění identifikace a kontroly klienta a postupy pro zjišťování rizikových faktorů klienta“. Odůvodnění: Z dohledové činnosti a dotazů povinných osob vyplývá, že v otázce obsahu školení přetrvávají nejasnosti.</p>	ostatní	akceptováno
§ 24 odst. 2	ČNB	<p>Požadujeme text upravit takto: „<i>Povinné osoby poskytnou klientům před navázáním obchodního vztahu nebo provedením obchodu mimo obchodní vztah informace požadované podle zákona o ochraně osobních</i></p>	zásadní	akceptováno

		<p>údajů30). Tyto informace obsahují zejména obecné upozornění týkající se povinnosti povinných osob podle tohoto zákona zpracovávat osobní údaje pro účely předcházení legalizace výnosů z trestné činnosti a financování terorismu, jak jsou uvedeny v § 1.“.</p> <p>Odůvodnění: Ustanovení § 24 odst. 2 navržené předkladatelem zní „Povinné osoby poskytnou klientům před navázáním obchodního vztahu nebo provedením obchodu informace.“. Z navrhovaného znění vyplývá, že předmětné informace musí být poskytnuty i v rámci existujícího obchodního vztahu před provedením každého jednotlivého obchodu (např. platební transakce), přestože již byly dříve poskytnuty (před navázáním obchodního vztahu – např. rámcové smlouvy o poskytování platebních služeb). Resp. není zcela jisté, zda lze u obchodů v rámci obchodního vztahu od opakovaného poskytování informací upustit.</p> <p>Ustanovení má být transpozicí čl. 41 odst. 3 směrnice, který stanoví: „Povinné osoby poskytnou novým klientům informace požadované podle článku 10 směrnice 95/46/ES před navázáním obchodního vztahu nebo provedením příležitostné transakce.“. Směrnice tedy mj. výslovně stanoví, že informace mají být poskytovány jen před provedením příležitostné transakce, nikoliv před provedením každého obchodu.</p> <p>Uvádění identických informací před provedením každého obchodu, zejména u poskytovatelů platebních služeb, považujeme za zbytečné a nepřiměřeně zatěžující.</p>		
	ČLFA	<p>Dle našeho názoru je třeba vyřešit vztahu § 24 odst. 2 věty první, když tato odkazuje na § 11 zákona o ochraně osobních údajů stanovící informační povinnost správce vůči klientovi, a § 54 odst. 9, který odkazuje na § 3 odst. 6, písm. d) zákona o ochraně o.o.ú, který naopak použití § 11 vylučuje - domníváme se že je zde přímý rozpor, který je nutno ZRETELNĚ vyřešit.</p>	ostatní	akceptováno Do § 54 odst. 10 (pův. 9) doplněno „povinnými osobami“.
§ 25 odst. 2 písm. c)	ČNB	<p>Doporučujeme následující znění: „zjistí a zhodnotí opatření prováděná responzenční institucí proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu, včetně způsobu a kvality provádění identifikace a kontroly klientů a schopnosti poskytnout takto získané tyto informace na vyžádání, jakož i schopnosti poskytování informací o plátcích a příjemcích při převodech peněžních prostředků.“</p> <p>Současně dáváme ke zvážení, zda vyhodnocení schopnosti poskytnout informace o plátcích a příjemcích při převodech peněžních prostředků je dostatečné, tzn., zda by neměla být hodnocena také ochota a pravděpodobnost reálného naplnění povinnosti poskytnout tyto informace.</p>	ostatní	akceptováno
odst. 4	UV OKOM	<p>Čl. 45 odst. 3 směrnice stanoví povinnost zachovat minimální požadavky týkající se boje proti praní peněz všem povinným osobám, které mají pobočky nebo většinově vlastněné podniky ve třetích zemích. Zákon ve znění návrhu tuto povinnost stanoví pouze ve vztahu k úvěrovým a finančním institucím. Opět upozorňujeme, že současné znění zákona, které odráží transpozici zrušené směrnice 2005/60/ES, nemusí ve všech</p>	zásadní	akceptováno

		částech odpovídat směrnici nové. I v tomto případě se zdá, že v zákoně zůstává úprava transpozice čl. 31 zrušené směrnice, ta však článku 45 nové směrnice plně neodpovídá a je tak nutno ji považovat za transpozici nedostatečnou. Požadujeme dotransponovat.		
§ 27 odst. 4	MV	Navrhujeme doplnit za označením ustanovení „§ 24“ doplnit „odst. 1“ s ohledem na stejný přístup jako v odstavcích 1 a 2.	technická	akceptováno
§ 28	UV OKOM	Jsmě toho názoru, že návrh § 28 je implementační vůči čl. 2 odst. 1 písm. e) směrnice a je nutno jej řádně vykázat. Požadujeme upravit.	ostatní	neakceptováno Čl. 2 odst. 1 písm. e) směrnice říká, že směrnice se vztahuje na předmětný typ povinné osoby, transpozice tohoto ustanovení je tudíž provedena § 2 odst. 2 písm. c) a d), což návrh řádně vykazuje.
písm. b)	MV	S ohledem na čl. I novelizační bod 28 upozorňujeme na nutnost úpravy odkazu na ustanovení upravující povinnost doložit plnou moc, které se nově nachází v § 8 odst. 4.	technická	akceptováno
§ 29	ČLFA	Zůstanou při změně Finančně analytického útvaru na Finančně analytický úřad funkční dosavadní komunikační kanály pro hlášení podezřelých obchodů a odpovědi na dotazy FAÚ?	ostatní	ano, toto by mělo být zachováno
§ 29b odst. 1	CNB	Doporučujeme vypustit, případně vyjasnit spojení „nebo v jejím rámci“ ve větě „ <i>Jestliže povinná osoba ... vykonává svoji podnikatelskou činnost jako právnická osoba nebo v jejím rámci, skutečným majitelem takové právnické osoby nebo tím, kdo řídí její podnikání, může být jen osoba bezúhonná.</i> “. Odůvodnění: Není jasné, co si představit pod pojmem „výkon podnikatelské činnosti v rámci právnické osoby“. Směrnice nic podobného neobsahuje. Má-li se na mysli členství ve statutárním orgánu, je vhodné to vyjádřit výslovně. Např. poradenská práce v rámci „outsourcingu“ pro povinnou osobu by jistě zahrnua být neměla.	ostatní	akceptováno
	UV OKOM	Čl. 47 odst. 3 směrnice požaduje, aby příslušné orgány přijaly nezbytná opatření, která by zabránila odsouzeným pachatelům relevantních trestných činů nebo jejich společníkům zastávat řídicí funkci v povinných osobách uvedených v čl. 2 odst. 1 bodě 3 písm. a), b) a d) nebo být jejich skutečnými majiteli. Ani pod jedno z uvedených ustanovení nelze podřadit provozování hazardních her. Požadujeme doplnit důvodovou zprávu o vysvětlení, z jakého důvodu předkladatel nad rámec požadavků směrnice vztáhl podmínku bezúhonnosti i na tyto provozovatele.	ostatní	neakceptováno ČR v souladu s čl. 5 směrnice může přijmout přísnější opatření. Zde navíc směrnice nedostatečně transponuje doporučení 28 FATF, proto je rozšíření nutné. Doplněna DZ.
§ 29c	UV OKOM	Toto ustanovení upravuje nové postavení Finančního analytického úřadu. Čl. 32 odst. 3 směrnice 2015/849 uvádí, že "finanční zpravodajská jednotka musí být provozně nezávislá a samostatná, to znamená, že musí mít pravomoc a schopnost vykonávat své funkce volně, včetně schopnosti samostatně rozhodovat o tom, zda konkrétní informace analyzovat, žádat o ně a šířit je". Ač ze směrnice nevyplývají konkrétní atributy nezávislosti, je nutno poukázat na judikaturu Soudního dvora EU, dle které je "nezávislost" chápána ve svém funkčním pojetí. Za (funkční) nezávislost se pak považuje situace, která příslušným orgánům umožnu-	zásadní ostatní	akceptováno částečně Směrnice nemluví o nezávislosti, nýbrž o provozní nezávislosti , což je věc odlišná. Onu provozní nezávislost návrh obsahuje. Úřad bude navíc dle § 29c odst. 2 rozhodovat samostatně v oblastech upravených zákonem – samostatně tedy bude rozhodovat o tom, zda informace analyzovat, žádat o ně a šířit je. Termín podřízenost je užit záměrně, a to zejména v souvislosti s tím, že o odvoláních proti rozhodnutím Úřadu bude rozhodovat orgán přímo nadřízený, tedy MF.

		<p>je plnit svěřené úkoly bez vnějšího vlivu, za což se považuje jakýkoliv přímý či nepřímý vnější vliv, který by mohl usměrňovat rozhodnutí těchto orgánů (viz rozsudek C-614/10 Evropská komise proti Rakouské republice - např. bod 41 a 43. tohoto rozsudku). Toto funkční pojetí je i explicitně pojato v mnohých jiných směrnících (viz např. čl. 3 odst. 3a směrnice 2002/21/ES).</p> <p>Není zřejmé, z čeho plyne, že Úřad nebude moci být úkolován a tudíž bude splněn požadavek samostatného rozhodování. Z § 29c odst. 3 dále není zřejmé, kdo bude uplatňovat a odpovídat za organizační a jiná opatření - ministr financí nebo ředitel úřadu, který ale bude podřízen MF?</p> <p>Dále máme za to, že není možné v daném kontextu (tj. zajištění nezávislosti) užívat termín „podřízenost“ pro vyjádření vztahu Ministerstva financí a Úřadu. § 29c odst. 1 je nutno reformulovat např. v tom smyslu, že FAÚ organizačně podléhá Ministerstvu financí, nikoli že je v podřízeném postavení vůči němu.</p> <p>Požadujeme otázku nezávislosti vyjasnit a více propracovat zejména problematiku "přijímání pokynů".</p>		<p>Text částečně upraven „Úřad ... je správním úřadem a je organizační součástí Ministerstva financí“.</p> <p>Projednáno 10. 9. 2015 – OKOM netrvána charakteru připomínky (uplatní cestou LRV).</p>
§ 29d	MV	<p>1. V souladu s § 10 odst. 1 písm. d) zákona č. 234/2014 Sb., o státní službě, je služebním orgánem vedoucího služebního úřadu, který je podřízený ministerstvu, státní tajemník v ministerstvu. V této souvislosti tak pouze upozorňujeme, že státní tajemník v Ministerstvu financí bude služebním orgánem ředitele Finančně analytického úřadu s výjimkou jeho jmenování a odvolání.</p> <p>2. Návrh a schvalování organizační struktury služebního úřadu upravuje zákon státní službě v § 19, podle kterého návrh organizační struktury zpracuje služební orgán (v tomto případě ředitel Finančně analytického útvaru) a prostřednictvím ústředního správního úřadu (v tomto případě Ministerstva financí) ho předloží ke schválení Ministerstvu vnitra. Nedojde-li v důsledku schválení organizační struktury nebo její změny ke skončení služebního poměru nebo odvolání ze služebního místa představeného, schvaluje organizační strukturu nebo její změnu státní tajemník nebo služební orgán v nadřízeném služebním úřadu, a není-li nadřízený služební úřad, vedoucí služebního úřadu (v tomto případě státní tajemník v Ministerstvu financí). Podle důvodové zprávy uspořádání úřadu upraví organizační řád v souladu se zákonem o státní službě. Za účelem zabránění výkladovým nejasnostem doporučujeme, je-li úmyslem zpracovatele stanovit, že ustanovení zákona o státní službě týkající se návrhu a schvalování systemizace se nepoužijí, odstavec 3 uvést takto: „(3) Organizační strukturu Úřadu schvaluje ředitel Úřadu.“</p> <p>3. Dále považujeme za nadbytečný § 29d odst. 2, jelikož povinnost ředitele Úřadu být státním zaměstnancem vyplývá již ze zákona o státní službě. Výjimka z této povinnosti by musela být stanovena explicitně v § 2 odst. 1 zákona o státní službě.</p>	ostatní	<p>1. vzato na vědomí 2. akceptováno 3. akceptováno</p>

§ 29c a 29d	MPO	V souvislosti s navrhovanou změnou názvu Finančního analytického úřadu upozorňujeme, že dle čl. 32 odst. 2 směrnice jsou členské státy povinny oznámit Evropské komisi název a adresu příslušných finančních zpravodajských jednotek.		vzato na vědomí
§ 30	ČNB	V textu požadujeme rozlišit, které informace jsou potřebné pro šetření podezřelého obchodu a které pro výkon správního dozoru. Přístup k informacím potřebným pro výkon správního dozoru požadujeme založit i pro ostatní dozorcí úřady uvedené v § 35 zákona. Odůvodnění: S ohledem na skutečnost, že sankce za správní delikty podle zákona č. 253/2008 Sb. budou nově ukládat všechny dozorcí úřady, je zapotřebí, aby měly stejná práva na přístup k informačním zdrojům potřebným pro výkon svých povinností podle tohoto zákona.	zásadní ostatní	akceptováno jinak - doplněn § 35 odst. 6 Dle telef. sdělení 10. 9. 2015 (dr. Hollmann) ČNB na charakteru příp. netrvá, bude řešeno následně ve spolupráci s MV v rámci novely zákona o veř. rejstřících.
	UV OKOM	Čl. 32 odst. 4 a 5 se zdá být implementován neúplně. V návrhu postrádáme úpravu poskytování informací Úřadem na základě žádostí od jiných vnitrostátních orgánů. Požadujeme dotransponovat.	zásadní	neakceptováno Čl. 32 odst. 4 transponován § 30 odst. 1 až 4, § 35 odst. 3 a § 39 odst. 1 Čl. 32 odst. 5 - § 39 odst. 4 (do návrhu doplněn chybějící Celex + doplněno do RT) Vysvětlení akceptováno ÚV OKOM e-mailem ze dne 3. 9. 2015.
odst. 3	BIS	Žádáme o úpravu znění § 30 odst. 3 tak, aby byla vyloučena kolize s odstavcem 1 téhož paragrafu, a to např. tak, že na konec odstavce 3 se doplňuje věta „To se netýká evidencí vedených zpravodajskou službou.“. Odůvodnění: Dosavadní znění odstavce 3 obsahuje výčet evidencí, ze kterých jsou údaje poskytovány ministerstvu. Nové znění tento výčet nahrazuje obecným výrazem „evidence provozovaná na základě zákona“. To však při doslovném výkladu zahrnuje např. i evidence vedené na základě § 16 zákona č. 154/1994 Sb., o Bezpečnostní informační službě, ve znění pozdějších předpisů. To je pro nás nepřijatelné a domníváme se, že takový závěr ani neodpovídá úmyslu předkladatele, když vyžadování informací od zpravodajských služeb je upraveno v odstavci 1 téhož paragrafu. Tento potenciální rozpor mezi odstavci 1 a 3 navrhujeme odstranit výše uvedeným doplněním textu odstavce 3.	zásadní	akceptováno v souladu s připomínkou MSp níže
odst. 3 a 4	MSP	S ohledem na čl. 2 odst. 2 písm. d) Legislativních pravidel vlády doporučujeme navrhované ustanovení upravit tak, aby bylo zřejmé, že mezi evidence dle odstavce 3 spadají právě evidence vyjmenované v odstavci 4.	ostatní	akceptováno
odst. 4	MV	1. U příslušných informačních systémů doporučujeme vypustit slovo „agendový“, neboť toto je pouze funkcionalita daného systému ve vztahu k základním registrům a není tak součástí názvu informačního systému. 2. Považujeme rovněž za žádoucí zpřesnění výčtu informačních systémů a uvedení jednotlivých informačních systémů pro přehlednost	ostatní	1. akceptováno 2. neakceptováno 3. akceptováno

		v jednotlivých bodech. 3. Dáváme zároveň na zvážení, zda nezachovat ve výčtu informačních systému rovněž informační systém cizinců - stejně jako ve stávající úpravě v § 30 odst. 3 písm. c).		
odst. 3 až 5	MV	1. Ve vztahu k základním registrům lze navrhované znění § 30 odst. 3 vyložit tak, že Finanční analytický úřad může požádat správce základního registru/agendového informačního systému o poskytnutí údajů z evidencí provozovaných na základě zákona, přičemž Finanční analytický úřad sám do základních registrů nevstupuje, a neřídí se tak § 5 odst. 3 zákona č. 111/2009 Sb., o základních registrech, ve znění pozdějších předpisů, podle kterého „orgán veřejné moci získává údaje vedené v základním registru nebo je do něj zapisuje výhradně prostřednictvím agendového informačního systému; jeho přístup k údajům je zajišťován službou informačního systému základních registrů“. Finanční analytický úřad by podle našeho názoru měl údaje ze základních registrů čerpat prostřednictvím vlastního agendového informačního systému připojeného k informačnímu systému základních registrů. Navrhované řešení je dle našeho názoru v rozporu s § 5 odst. 3 zákona o základních registrech. Tato připomínka se vztahuje obdobně rovněž k § 30 odst. 4. 2. V souvislosti s navrhovaným § 30 odst. 5 odkazujeme na § 57 zákona o základních registrech, především na odst. 1 písm. a) a odst. 2. Domníváme se, že pro přístup k údajům v základních registrech by měly být využívány služby vnějšího rozhraní informačního systému základních registrů. Nebude-li tomu tak ve všech případech, musí být ojedinělé výjimky přímého přístupu do základních registrů odůvodněny, a zároveň musí být důsledně zachováno logování všech přístupů do základních registrů. Výjimka uvedená v § 57 odst. 2 zákona č. 111/2009 Sb., o základních registrech, ve znění pozdějších předpisů, by se neměla vztahovat na přístup Finančního analytického úřadu do základních registrů podle § 30 odst. 3 až 5 návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 253/2008 Sb., o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu.	zásadní	neakceptováno FAÚ využívá pro svoji činnost přístup k CEO tzv. technologického portálu MV. AIS není připojen k ZR. Důvodem je bezpečnostní aspekt. Navrhovanou úpravou by mělo dojít k obdobnému řešení ostatních agend. Vysvětleno na jednání dne 3. 9. 2015; v souvislosti s MV připravovanou změnou předpisů bude dále řešeno.
§ 30a	MV	1. Upozorňujeme, že v rámci návrhu není stanoveno žádné konkrétní období či lhůta, kdy je nutné provést nové hodnocení rizik na národní úrovni, přičemž doporučení daná zástupci Světové banky a Mezinárodního měnového fondu je 3 až 5 let. V případě zásadních změn v legislativě, v hrozbách či rizicích legalizace výnosů z trestné činnosti by bylo vhodné toto hodnocení provést i v době kratší. 2. Doporučujeme v odst. 1 blíže specifikovat, jaké další instituce se budou podílet na zpracování národního hodnocení rizik, resp. co bude určujícím znakem pro výběr těchto institucí. 3. V odst. 4 navrhujeme za slova „financování terorismu a“ doplnit slova „s ohledem na“.	ostatní	neakceptováno 1. Lhůta aktualizace národního hodnocení rizik je uvedena v odst. 4 , a to záměrně obecně, aby mohlo být reagováno na vývoj jednotlivých rizik a „trendů“ v oblasti legalizace výnosů z trestné činnosti a financování terorismu, případně činnosti EU. 2. Koordinace zpracování národního hodnocení rizik je v působnosti FAÚ, který je dostatečně kvalifikovaným orgánem pro určení osob, které se na jeho přípravě mají podílet. Výčet těchto osob je záměrně demonstrativní, aby bylo možné v případě potřeby zapojit i další instituce v zákoně neuvedené. 3. Toto doplnění nepovažujeme za nutné, jelikož je z ustanovení zřejmé, že slovní spojení „s ohledem na“ se váže jak k „vývoji

	PČR	Vyhotovení Národního hodnocení rizik kladně hodnotí návrh jeho zařazení do zákona. Toto hodnocení bude všeobecně vnímáno jako podstatné pro prevenci problematiky legalizace výnosů z trestné činnosti. V souvislosti s uvedeným však poukazujeme na skutečnost, že v rámci návrhu není stanoveno žádné konkrétní období či lhůta, kdy je nutné provést nové hodnocení rizik na národní úrovni, přičemž doporučení daná zástupci Světové banky a Mezinárodního měnového fondu je 3 až 5 let. V případě zásadních změn v legislativě, hrozbách či rizicích legalizace výnosů z trestné činnosti, jež mohou ohrožovat naši společnost je zřejmé, že toto hodnocení je vhodné provést i v době kratší. Nicméně, minimálně doporučené období, kdy by mělo dojít k obnovení tohoto hodnocení, by mělo být uvedeno, pokud ne v zákoně samotném tak v prováděcích předpisech s ním souvisejících.	ostatní	rizik“, tak k „činnosti orgánů EU“. neakceptováno Lhůta aktualizace národního hodnocení rizik je uvedena v odst. 4 , a to záměrně obecně, aby mohlo být reagováno na vývoj jednotlivých rizik a „trendů“ v oblasti legalizace výnosů z trestné činnosti a financování terorismu, případně činnost EU.
odst. 1	ČNB	Požadujeme text upravit takto: „(1) Úřad ~~koordinuje proces vypracovává a aktualizuje~~ posouzení rizik legalizace výnosů z trestné činnosti a financování terorismu na úrovni České republiky státu (národní hodnocení rizik). Podklady pro ~~na zvypracování~~ národního hodnocení rizik a jeho průběžnou aktualizaci ~~se podílí~~ poskytují Úřadu rovněž povinné osoby, ostatní zainteresované státní orgány, Česká národní banka, orgány činné v trestním řízení a další instituce. “ Odůvodnění: Národní hodnocení rizik bude obsaženo v konkrétním dokumentu, který by měl mít jasně stanoveného zpracovatele. Předkladatelem navržený text nestanoví jasně, kdo je zpracovatelem, neboť uvádí, že Finanční analytický úřad pouze zpracování tohoto dokumentu koordinuje. Navržené změny staví najisto, že zpracovatelem národního hodnocení rizik je Finanční analytický úřad. Finanční analytický úřad by měl nejen koordinovat proces posouzení rizik legalizace výnosů z trestné činnosti a financování terorismu na úrovni České republiky, ale především by se na jeho vypracování měl podílet. Kromě uvedených státních orgánů, ČNB a orgánů činných v trestním řízení se na jeho zpracování budou podílet také povinné osoby a případně též jejich profesní asociace, což v textu navrhovaného ustanovení chybí.	zásadní	neakceptováno Národní hodnocení rizik je národní proces, do něhož se v souladu s metodikou FATF musí zapojit všechny zainteresované orgány. Je to národní proces. Pokud by jej zpracovával jeden orgán, proces by pozbyl legitimitu a v očích Moneyvalu by to byl první důvod k nedůvěře. Ostatně na zapojení všech kladou důraz FATF, RE, MMF, SB, EK. V jiných státech tento proces řídí meziresortní výbory. Touto cestou jsme nyní nešli, neboť s ohledem na omezené časové možnosti a s respektem k práci všech zapojených jsme se rozhodli proces v prvním kole co nejvíce zefektivnit. Zainteresované orgány musí mj. zmapovat samy sebe, posoudit svůj vlastní RBA, jeho rationale. Navíc např. ČNB spolupracuje na procesech ESAs a je významným regulátorem i dohledovým orgánem. Argument, že národní hodnocení rizik musí zpracovávat jeden orgán, je zcela lichý. Doplněno dle dohody na jednání dne 3. 9. 2015.
	MSP	Navrhované ustanovení doporučujeme s ohledem na čl. 2 odst. 2 písm. d) Legislativních pravidel vlády doplnit tak, aby bylo zřejmé, jaké jsou nástroje koordinace mezi jednotlivými zmiňovanými orgány, o kterých se zde hovoří. Doporučujeme zároveň uvést, že Úřad hodnocení zpracovává (ostatní subjekty se podílejí).	ostatní	neakceptováno - viz vypořádání připomínky výše
	NKÚ	Doporučujeme jednoznačně uvést, že Národní hodnocení rizik zpracovává Úřad.	ostatní	neakceptováno - viz vypořádání připomínky výše
§ 31 odst. 5	MK	Upozorňujeme, že ustanovení § 31 odst. 5 bylo již zrušeno zákonem č. 166/2015 Sb., kterým se mění zákon č. 253/2008 Sb., o některých opatřeních proti legalizaci výnosů	ostatní	akceptováno

		z trestné činnosti a financování terorismu, ve znění pozdějších předpisů, který nabývá účinnosti 1. října 2015. Vzhledem k tomu, že návrh zákona by měl podle předkladatele nabýt účinnosti až 1. července 2016, doporučujeme tento bod z důvodu jeho obsolentnosti vypustit.		
§ 31a a 31b	MK	Upozorňujeme, že zákonem č. 166/2015 Sb., kterým se mění zákon č. 253/2008 Sb., o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu, ve znění pozdějších předpisů, který nabývá účinnosti 1. října 2015, byla do zákona vložena nová ustanovení § 31a až 31c. Doporučujeme proto v tomto smyslu upravit nejen návěť bodu 115, ale také vypustit ustanovení § 31c, které po nabytí účinnosti návrhu zákona již nebude korespondovat s novou právní úpravou.	ostatní	akceptováno
	MV	1. V § 31a odst. 1 navrhujeme slova „zákona upravujícího jednací řád Poslanecké sněmovny“ nahradit slovy „jednacího řádu Poslanecké sněmovny“. Daný zákon se přímo jmenuje jednací řád Poslanecké sněmovny, není proto nutné používat takto složitou formulaci. 2. V § 31a odst. 2 doporučujeme za slovem „poslanec“ pro nadbytečnost vypustit slova „Poslanecké sněmovny“, neboť příslušnost poslance k této instituci vyplývá z logiky věci. 3. V § 31b odst. 3 navrhujeme za sloveso „se vztahuje“ doplnit slovo „povinnost“ a slovo „mlčenlivost“ nahradit slovem „mlčenlivosti“. Jedná se o informace nebo údaje, na které se podle zvláštních zákonů vztahuje povinnost mlčenlivosti, a nikoli pouze mlčenlivost.	ostatní	neakceptováno Změněno podle zákona č. 166/2015 Sb.
§ 31b odst. 3	BIS	Doporučujeme rozšířit výčet informací se zvláštním režimem obsažený v tomto ustanovení o odkaz na § 39 odst. 1 písm. l). Podle našeho názoru se jedná o údaje obdobně citlivé povahy jako v případě informací předávaných orgánům činným v trestním řízení a zpravodajským službám dle § 39 odst. 1 písm. a) a m).	ostatní	neakceptováno Informace pro bezpečnostní řízení nelze stavět na roveň trestního řízení nebo plnění úkolů zpravodajské služby.
§ 32 odst. 2	MV	V závěrečné zprávě pátého kola vzájemných hodnocení v oblasti finanční kriminality a finančního vyšetřování prováděném experty z Evropské unie bylo České republice doporučeno, aby byla zvažena úprava legislativy, která by umožňovala lepší spolupráci mezi orgány činnými v trestním řízení a Ministerstvem financí (Finančním analytickým útvarem). V návaznosti na výše uvedené, a z důvodu zajištění informování a případného šetření i v případech, kdy Finanční analytický útvar zjistí jiné skutečnosti významné pro činnost orgánů činných v trestním řízení, které nemají charakter pouze skutečností nasvědčujících tomu, že byl spáchán trestný čin, požadujeme upravit znění § 32 odst. 2. Navrhujeme přitom dvě varianty úprav textu daného ustanovení: VAR I <i>„(2) Zjistí-li Úřad skutečnosti, které jsou významné pro výkon činnosti policejního orgánu ve smyslu jiného právního předpisu nebo Finanční správy České republiky, informuje o těchto zjištěních příslušný policejní orgán nebo příslušné finanční ředitelství a poskytne mu všechny související informace z výsledků vlastního šetření, pokud poskytnutí takových</i>	zásadní	akceptováno

		<p>informací není v rozporu s účelem tohoto zákona.“.</p> <p>VAR II</p> <p>„(2) Zjistí-li Úřad skutečnosti, které jsou významné pro výkon činnosti Policie České republiky, Finanční správy České republiky nebo orgánů Celní správy České republiky, informuje o těchto zjištěních Policii České republiky, příslušné finanční ředitelství nebo Generální ředitelství cel a poskytne mu všechny související informace z výsledků vlastního šetření, pokud poskytnutí takových informací není v rozporu s účelem tohoto zákona.“.</p>		
	PČR	<p>§ 32 odst. 2 navrhuje ve znění:</p> <p>VAR I</p> <p>„(2) Zjistí-li Úřad skutečnosti, které jsou významné pro výkon činnosti policejního orgánu ve smyslu jiného právního předpisu nebo Finanční správy České republiky, informuje o těchto zjištěních příslušný policejní orgán nebo příslušné finanční ředitelství a poskytne mu všechny související informace z výsledků vlastního šetření, pokud poskytnutí takových informací není v rozporu s účelem tohoto zákona.“.</p> <p>VAR II</p> <p>„(2) Zjistí-li Úřad skutečnosti, které jsou významné pro výkon činnosti Policie České republiky, Finanční správy České republiky nebo orgánů Celní správy České republiky, informuje o těchto zjištěních Policii České republiky, příslušné finanční ředitelství nebo Generální ředitelství cel a poskytne mu všechny související informace z výsledků vlastního šetření, pokud poskytnutí takových informací není v rozporu s účelem tohoto zákona.“.</p> <p>Odůvodnění: v závěrečné zprávě pátého kola vzájemných hodnocení v oblasti finanční kriminality a finančního vyšetřování prováděném experty z Evropské unie, bylo České republice doporučeno, aby byla zvažena úprava legislativy, která by umožňovala lepší spolupráci mezi orgány činnými v trestním řízení a Ministerstvem financí, Finančním analytickým útvarem. V návaznosti na výše uvedené, a z důvodu zajištění informování a případného šetření i v případech, kdy Finanční analytický útvar zjistí jiné skutečnosti významné pro činnost orgánů činných v trestním řízení, které nemají charakter pouze skutečností nasvědčujících tomu, že byl spáchán trestný čin, navrhuje uvedené znění § 32 odst. 2.</p>	zásadní	akceptováno (není příp. místo podle čl. 5 odst. 1 písm. a) až c) + h) LPV)
§ 33	ČNB	<p>Doporučujeme rozšířit okruh subjektů, se kterými bude FAÚ spolupracovat o Evropskou komisi, Evropský orgán pro bankovníctví, Evropský orgán pro cenné papíry a trhy, Evropský orgán pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění, příp. příslušný výbor Rady Evropy.</p> <p>Odůvodnění: Nelze zřejmě dovozovat, že Evropská komise, EBA, ESMA, EIOPA a Rada Evropy mají stejnou věcnou působnost jako FAÚ a rozsah spolupráce přinejmenším s částí těchto subjektů není stanoven mezinárodní smlouvou (např. u EBA, ESMA a EIOPA rozsah povinné</p>	ostatní	neakceptováno Rozšiřovat v tomto ohledu okruh subjektů není nutné, jelikož i tyto subjekty mají věcnou působnost v oblasti AML. Spolupráce s nimi je tak možná i dle stávajícího znění ustanovení.

		spolupráce vyplývá z nařízení č. 1093/2010, 1094/2010 a 1095/2010 a ze 4. AML směrnice).		
	MPO	Předmětné ustanovení návrhu zákona transponuje čl. 52 směrnice, podle kterého členské státy zajistí, aby finanční zpravodajské jednotky navzájem spolupracovaly. Ustanovení § 33 návrhu zákona ovšem není označeno jako transpoziční. Doporučujeme proto vyznačit transpozici čl. 52 směrnice do ustanovení § 33 celexovým odkazem a podtržením a zároveň provést související doplnění rozdílové tabulky.	ostatní	neakceptováno Jako transpoziční by toto ustanovení muselo být označeno pouze v případě, že by do zákona bylo zaváděno nově. Toto ustanovení se však mění pouze v souvislosti s terminologickými úpravami.
§ 35 odst. 1 písm. b)	MV	V platném znění bude vhodné přeškrtnout rovněž předložku „o“ před slovy „loteriích a jiných podobných hrách“.	technická	akceptováno
§ 39 odst. 1 písm. a)	MV	Požadujeme rozšíření důvodů pro prolomení povinnosti zachovávat mlčenlivost vůči orgánům činným v trestním řízení. Navrhujeme přitom dvě varianty úprav textu daného ustanovení: VAR I <i>„a) orgánu činnému v trestním řízení, pokud provádí řízení o trestném činu souvisejícím s legalizací výnosů z trestné činnosti nebo financováním terorismu, terorismem, organizovaným zločinem, daňovou, finanční a závažnou hospodářskou kriminalitou a korupcí, anebo jedná-li se o splnění oznamovací povinnosti vztahující se k takovému trestnému činu,“.</i> VAR II <i>„a) orgánu činnému v trestním řízení, pokud provádí řízení o trestném činu souvisejícím s legalizací výnosů z trestné činnosti nebo financováním terorismu nebo jiným zvláště závažným zločinem, anebo jedná-li se o splnění oznamovací povinnosti vztahující se k takovému trestnému činu,“.</i>	zásadní	neakceptováno Věcná působnost FAÚ je omezena na oblast boje proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu. Informace tak vždy musí více či méně souviset právě s touto oblastí. MV na jednání NM dne 11.09.2015 změnilo připomínku na požadavek zahrnutí Policie ČR do § 39 odst. 1 písm. d). MF takto změněnou připomínku akceptovalo.
	PČR	§ 39 odst. 1 písm. a) navrhujeme ve znění: VAR I <i>„(1) Povinnosti zachovávat mlčenlivost stanovené v § 38 se nelze dovolávat vůči a) orgánu činnému v trestním řízení, pokud provádí řízení o trestném činu souvisejícím s legalizací výnosů z trestné činnosti nebo financováním terorismu, terorismem, organizovaným zločinem, daňovou, finanční a závažnou hospodářskou kriminalitou a korupcí, anebo jedná-li se o splnění oznamovací povinnosti vztahující se k takovému trestnému činu,“.</i> VAR II <i>„(1) Povinnosti zachovávat mlčenlivost stanovené v § 38 se nelze dovolávat vůči a) orgánu činnému v trestním řízení, pokud provádí řízení o trestném činu souvisejícím s legalizací výnosů z trestné činnosti nebo financováním terorismu nebo jiným zvláště závažným zločinem, anebo jedná-li se o</i>	zásadní ostatní	neakceptováno Věcná působnost FAÚ je omezena na oblast boje proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu. Informace tak vždy musí více či méně souviset právě s touto oblastí. (není příp. místo podle čl. 5 odst. 1 písm. a) až c) + h) LPV)

		<p>splnění oznamovací povinnosti vztahující se k takovému trestnému činu,“.</p> <p>Odůvodnění: Policie ČR navrhuje dvě varianty prolomení povinnosti zachovávat mlčenlivost v § 39 odst. 1 písm. a). První varianta pracuje s širším pojetím předávání informací na žádost v trestním řízení u těch okruhů trestné činnosti, které jsou v současné době v zákoně o policii uvedeny jako důvod pro prolomení "daňové mlčenlivosti", a došlo by tak ke srovnání obou problematik z hlediska přístupu k informacím.</p> <p>Druhá varianta pracuje s okruhem trestných činů souvisejících s legalizací výnosů z trestné činnosti nebo financováním terorismu nebo jiným zvláště závažným zločinem, anebo jedná-li se o splnění oznamovací povinnosti vztahující se k takovému trestnému činu. Ani jedna z variant nejde až na 100% splnění doporučení obsaženého v hodnotící zprávě pátého kola vzájemných hodnocení v oblasti finanční kriminality a finančního vyšetřování prováděném experty z Evropské unie, ale počítá s omezenou možností policie žádat informace důležité pro trestní řízení.</p>		
odst. 4	MSP	<p>Tento bod navrhuje omezení dosahu výjimky z povinnosti mlčenlivosti tak, že výjimky z mlčenlivosti uvedené v § 39 odst. 1 se uplatní jen v nezbytně nutném rozsahu podle účelu poskytované informace, a to zejména s ohledem na ochranu informací o oznamovateli podezřelých obchodů (transpozice čl. 38 směrnice o předcházení využívání finančního systému k praní peněz a financování terorismu). Naopak tyto výjimky nelze uplatnit, pokud by poskytnutí informací mohlo zmařit nebo ohrozit šetření podezřelého obchodu nebo probíhající trestní řízení, nebo jestliže by poskytnutí informací bylo zjevně nepřiměřené oprávněným zájmům osoby, jíž se informace týká, nebo účelu, pro který byla žádost podána (transpozice čl. 32 odst. 5 citované směrnice).</p> <p>Písm. a) navrženého ustanovení má za cíl chránit fyzické osoby před hrozbami nebo nepřátelským jednáním, zejména před nepříznivým nebo diskriminačním zacházením v zaměstnání, tento cíl není v rozporu s poskytnutím informací orgánům činným v trestním řízení, kdy trestní řád umožňuje, nasvědčují-li zjištěné okolnosti tomu, že svědku nebo osobě jemu blízké v souvislosti s podáním svědectví zřejmě hrozí újma na zdraví nebo jiné vážné nebezpečí porušení jejich základních práv, utajení totožnosti této osoby (§ 55 odst. 2 trestního řádu). Navržené ustanovení tak může potenciálně bránit poskytnutí informací důležitých pro trestní řízení z důvodu, který je možné naplnit přímo v rámci trestního řízení. Navíc dopad navrhovaného ustanovení jde nad rámec požadavků směrnice. Dále je potřeba zdůraznit, že čl. 38 citované směrnice se spíše než k informační povinnosti vztahuje k zajištění ochrany whistleblowerů, zejména pak ve vztahu k jejich zaměstnání.</p> <p>Písm. b) navrženého ustanovení má za cíl nezmařit či neohrozit poskytnutím informace vyšetřování nebo analýzy. Trestní řízení však s ohledem na jeho účel, kterým je náležité zjišťování a spravedlivé potrestání</p>	zásadní	akceptováno

		<p>pachatelů trestných činů, nemůže být v kolizi s šetřením podezřelého obchodu, navíc trestní právo umožňuje uložit citelné sankce.</p> <p>Takto koncipované omezení dosahu výjimky ve vztahu k orgánům činným v trestním řízení je potencionálně nebezpečné, neboť je lze zneužít k maření naplnění účelu činnosti těchto orgánů, navíc za situace, kdy důvody pro navrhované ustanovení nejsou s těmito účely v rozporu.</p> <p>Z výše uvedených důvodů požadujeme následující znění předmětného ustanovení:</p> <p>„(4) Výjimky uvedené v odst. 1 písmen c) až m)</p> <p>a) se uplatní jen v nezbytně nutném rozsahu podle účelu poskytované informace, a to zejména s ohledem na ochranu informací o oznamovatelích podezřelých obchodů,</p> <p>b) nelze uplatnit, pokud by poskytnutí informací mohlo zmařit nebo ohrozit šetření podezřelého obchodu nebo probíhající trestní řízení, nebo jestliže by poskytnutí informací bylo zjevně nepřiměřené oprávněným zájmům osoby, jíž se informace týká, nebo účelu, pro který byla žádost podána.“.</p>		
	MSP	Dále k předmětnému bodu dodáváme, že zde není úplná rozdílová tabulka, a proto jí doporučujeme doplnit.	ostatní	akceptováno
§ 40 odst. 2	KDP	<p>Za slovo "výjimkou" doplnit sousloví "§ 39 odst. 1 písm. e) a":</p> <p>"(2) Ustanovení této části se s výjimkou § 39 odst. 1 písm. e) a § 39 odst. 2 na auditory, soudní exekutory a daňové poradce nevztahují."</p> <p>Odůvodnění: Ustanovení § 39 odst. 1 písm. e) zákona č. 253/2008 Sb. upravuje výjimku z povinnosti mlčenlivosti stanovené v § 38 odst. 1 také pro povinné osoby, tedy také daňové poradce, vůči příslušným orgánům vyjmenovaných profesních komor. Tato výjimka tak umožňuje profesním komorám kontrolní činnost vůči svým členům, kterou jim stanoví § 37 odst. 2. Domníváme se, že současné znění § 40 odst. 2, upravující zvláštní ustanovení o mlčenlivosti advokáta, notáře, auditora, soudního exekutora nebo daňového poradce, tuto výjimku z mlčenlivosti pro tyto profese vylučuje a brání tak efektivní kontrolní činnosti profesních komor. Navrhovaná změna je významná i z důvodu poměrně kritické zprávy Moneyvalu ke kontrolní činnosti profesních komor, na kterou se důvodová zpráva k návrhu tohoto zákona na mnoha místech odvolává.</p>	ostatní	akceptováno
§ 43 odst. 1	MV	V zájmu formulačního souladu ustanovení se skutkovými podstatami přestupků v odstavcích 2 a 3, v nichž se používá předložka „podle“, a též vzhledem k obvyklé dikci skutkových podstat přestupků plynoucí z koncepce reformy správního trestání je nutno slova „stanovenou v“ nahradit předložkou „podle“.	zásadní	akceptováno
§ 43 a násl.	UV OKOM	V úpravě správních deliktů nenacházíme transpozici čl. 59 směrnice. Konkrétně úpravu správního deliktu vztahujícího se k vedení a uchování záznamů (čl. 59 odst. 1 písm. c)), dále správní sankce a opatření (čl. 59 odst. 2 a 3). Rovněž nenacházíme úpravu odpovědnosti právníké osoby za správní delikty spáchané osobami jednajícími v její pro-	zásadní ostatní	neakceptováno Transpozice je následovná: Čl. 59 odst. 1 písm. c) - § 44 odst. 1 písm. d) Čl. 59 odst. 2 - § 51a + trestní předpisy (umožněno čl. 58 odst. 2 pododstavec)

		spěch a úpravu odpovědnosti právnické osoby za nedbalost v rámci dohledu a kontroly, která vyústila ve spáchání správního deliktu (čl. 60 odst. 5 a 6 ve vztahu k čl. 59 odst. 1). Požadujeme dotransponovat.		Čl. 59 odst. 3 – trestní předpisy Čl. 60 odst. 5 a 6 – TOPO Projednáno 10. 9. 2015 – OKOM netrvána charakteru připomínky (uplatní cestou LRV).
§ 43 až 53	ČNB	Doporučujeme doplnit do návrhu zákona sankce, které směrnice požaduje v čl. 59(1)(d), 59(2)(d) a (e) a 59(3), nebo vysvětlit, jak jinak je transpozice tohoto ustanovení zajištěna.	ostatní	neakceptováno - viz vypořádání připomínky výše
§ 44 odst. 1 písm. c)	MV	Skutkovou podstatu požadujeme v souladu s obvyklou praxí při tvorbě skutkových podstat upravit takto: „poruší zákaz uskutečnit obchod nebo navázat obchodní vztah podle § 15,“. Dále je nutno uvést, že dikce uskutečnit obchod nebo navázat obchodní vztah je užitá pouze v § 15 odst. 1, v odstavcích 2 a 3 téhož ustanovení se navíc hovoří o neuskutečnění transakce v rámci obchodního vztahu a nevyplacení plnění ze životního pojištění. Pokud se má skutková podstata vztahovat též na porušení povinností obsažených v těchto odstavcích, je nutno ji v tomto smyslu zpřesnit.	zásadní	akceptováno
§ 45 odst. 1 písm. a)	MV	Není zřejmé, proč není znakem správního deliktu povinné osoby též porušení informační povinnosti podle § 24 odst. 2. Jedná se o nově doplňovanou právní povinnost informovat klienty podle zákona o ochraně osobních údajů. Její porušení by podle našeho názoru mělo být taktéž postižitelné uložením sankce za správní delikt, neboť jde o srovnatelně závažnou právní povinnost jako je informační povinnost obsažená v § 24 odst. 1.	zásadní	neakceptováno Toto ustanovení je již postižitelné zákonem o ochraně osobních údajů. Vysvětleno e-mailem ze dne 2. 9. 2015.
§ 46 odst. 1	MV	Skutkovou podstatu požadujeme v souladu s obvyklou praxí při tvorbě skutkových podstat upravit takto: „...neoznámí Úřadu podezřelý obchod podle § 18 odst. 1.“. Primárně by znakem správního deliktu podle našeho názoru mělo být neoznámení podezřelého obchodu a nikoli oznámení bez splnění zákonem stanovených náležitostí. Povinnost oznámit podezřelý obchod je přitom výslovně obsažena v § 18 odst. 1, na který je proto nutno ve skutkové podstatě odkázat.	zásadní	akceptováno
§ 48	ČNB	Požadujeme doplnit do § 48 odstavce tohoto znění: „ <i>Povinná osoba se dopustí správního deliktu tím, že nezavedla nebo neuplatňuje odpovídající strategie a postupy vnitřní kontroly a komunikace ke zmírňování a účinnému řízení rizik legalizace výnosů z trestné činnosti a financování terorismu identifikovaných v hodnocení rizik podle § 21a odst. 2 a k naplnění dalších povinností stanovených tímto zákonem podle § 21 odst. 1.</i> “. Odůvodnění: Na absenci tohoto deliktu a potřebu jeho zakotvení ČNB upozorňovala již v minulosti. Při dohlídkách je prověřována funkčnost a správné nastavení systémů řízení rizik povinných osob. V případě, že je v tomto ohledu shledán nedostatek, nedává stávající znění zákona č. 253/2008 Sb. možnost uložit za tento nedostatek sankci.	zásadní	akceptováno

	ČNB	V souvislosti s naší zásadní připomínkou k § 48 doporučujeme maximální sankci za tento delikt nastavit podle čl. 59(2) a (3) směrnice. Odůvodnění: Z hlediska velké části subjektů, nad kterými ČNB vykonává dohled, odpovídá porušení povinností podle § 21 odst. 1 zákona č. 253/2008 Sb. nedostatkům v jejich řídicím a kontrolním systému, nejvyšší sankce by tedy měla být stanovena obdobně, jako je stanovena v příslušných sektorových předpisech (pro banky viz například § 36e zákona o bankách).	ostatní	akceptováno
odst. 2	ČNB	Text § 48 odst. 2 navrhujeme doplnit takto: „(2) Povinná osoba, které je v § 21 odst. 6 uložena povinnost doručit Úřadu nebo České národní bance systém vnitřních zásad a oznámení o jeho změnách, se dopustí správního deliktu tím, že systém vnitřních zásad nebo oznámení o jeho změnách nedoručí podle § 21 odst. 6, neodstraní ve stanovené lhůtě nedostatky nebo nepodá písemnou informaci o způsobu odstranění zjištěných nedostatků podle § 21 odst. 8.“ Odůvodnění: Umožňuje-li zákon uložit povinné osobě určitou povinnost, měl by umožňovat také uložení sankce za nesplnění takové povinnosti. Donucovací pokuty podle správního řádu (max. 100 000 Kč) jsou na finančním trhu neúměrně nízké a neodpovídají potenciálním výnosům z protiprávní činnosti. Lze si také představit situaci, kdy povinná osoba nedostatky neodstraní a v písemné informaci uvede jiný (vzdálený) termín, ve kterém budou nedostatky odstraněny. Povinnost podat písemnou informaci by formálně byla splněna a sankci podle dosavadního znění zákona by nebylo možné uložit, přestože věcně přetrvává nedostatek v činnosti dané povinné osoby.	ostatní	akceptováno
odst. 3	PČR	§ 48 odst. 3 navrhujeme ve znění "(3) Povinná osoba, které je v § 21a odst. 2 uložena povinnost vypracovat písemně hodnocení rizik, se dopustí správního deliktu tím, že hodnocení rizik nevypracuje v rozsahu podle § 21a odst. 2 nejpozději ve lhůtě 12 měsíců ode dne, kdy se stala povinnou osobou." Odůvodnění: podle tohoto ustanovení se povinná osoba, které je v § 21a odst. 2 uložena povinnost vypracovat písemně hodnocení rizik, dopustí správního deliktu tím, že hodnocení rizik nevypracuje v rozsahu podle § 21a odst. 2 nejpozději ve lhůtě 60 dnů ode dne, kdy se stala povinnou osobou. K tomu si dovoluujeme upozornit, že lhůtu 60 dnů danou povinné osobě k vypracování hodnocení rizik podle § 21a odst. 2, považujeme za krátkou a hodnocení rizik podle našeho názoru není v tak krátké lhůtě možné. Povinná osoba po zahájení své činnosti do 60 dnů nemůže mít adekvátní vzorek klientů, na kterých by mohla určit rizikové oblasti vyplývající z jeho vlastních služeb. Tato osoba, pokud nepůjde o zcela nový trh, může disponovat sektorovou analýzou, sektorovým hodnocením rizik, nicméně pro hodnocení rizik samotné nově vzniklé povinné osoby je podle našeho názoru v optimálním případě, nehledě na velikost dané	zásadní ostatní	neakceptováno Lhůta 60 dnů byla stanovena i ve stávajícím zákoně a nebyly v této souvislosti shledány žádné aplikační problémy. Hodnocení rizik a systém vnitřních zásad jsou zásadními dokumenty, bez nichž povinná osoba není schopná plnit požadavky stanovené jí zákonem, z tohoto důvodu je žádoucí, aby tyto dokumenty byly vyhotoveny co možná nejdříve po zahájení její činnosti. Povinná osoba má navíc povinnost tyto dokumenty aktualizovat, ze získaného vzorku v rámci její činnosti lze následně SVZ a posouzení rizik adekvátně upravit. Vysvětleno na jednání dne 3. 9. 2015. (není příp. místo podle čl. 5 odst. 1 písm. a) až c) + h) LPV)

	osoby, třeba 6 měsíců až 1 rok k zavedení klientely a získání adekvátního vzorku pro uvedené hodnocení. Z výše uvedených důvodů navrhuje prodloužit lhůtu pro vypracování hodnocení.			
ČNB	Navrhujeme doplnit do § 48 také delikt spočívající v porušení povinnosti aktualizovat hodnocení rizik. Odůvodnění: Předkladatelem navržené znění § 48 odst. 3 postihuje pouze povinnou osobu, která vůbec nevypracuje hodnocení rizik. V případě, že povinná osoba hodnocení vypracuje, avšak následně již neaktualizuje, není možné jí podle navrženého znění uložit sankci.	ostatní	akceptováno	
ČAP	Požadujeme doplnění přechodného ustanovení pro stávající povinné osoby. Odůvodnění: Uvedeným ustanovením se stanovuje sankce pro povinnou osobu za porušení povinnosti (která však není nikde výše jako povinnost uvedena) vypracovat do 60 dnů ode dne, kdy se stala povinnou osobou, písemné hodnocení rizik. Není však stanovena lhůta v přechodných ustanoveních pro stávající povinné osoby. Pouze v čl. II bodě 1 je stanovena povinnost schválit písemné hodnocení rizik řídicím orgánem povinné osoby do 6 měsíců ode dne nabytí účinnosti novely.	ostatní	akceptováno jinak Doplněn bod 1 čl. II.	
ČLFA	Návrh novely nestanoví, zda je poskytnuta nějaká lhůta u stávajících povinných osob pro zpracování hodnocení rizik. Dle našeho názoru by se měla aplikovat minimálně stejná lhůta jako pro předložení Systému vnitřních zásad, spíše však vzhledem ke složitosti problematiky delší, pro zpracování tohoto hodnocení NEŽ PRO příslušné změny Systému vnitřních zásad.	ostatní	neakceptováno Lhůta stanovena v bodě 1 čl. II.	
§ 51a	MSP	V navrhovaném ustanovení se umožňuje zveřejnění rozhodnutí jako druh správní sankce. V odstavcích 1 až 3 se však nemluví o sankci zveřejnění rozhodnutí, ale o trestu zveřejnění rozhodnutí, což je v rozporu se zavedeným pojmoslovím (srov. například § 66 odst. 2 a § 76 odst. 2 zákona o přestupcích). S ohledem na uvedené požadujeme v předmětných odstavcích použít termínu „sankce“ na místo termínu „trest“, případně hovořit pouze o „zveřejnění rozhodnutí“.	zásadní	akceptováno
	MV	Aby měla sankce zveřejnění rozhodnutí požadovaný efekt, resp. zamýšlený odstrašující účinek, je nutné, aby byly zveřejněny údaje identifikující osobu pachatele. Bez zveřejnění osobních údajů nebo jiných údajů identifikující osobu pachatele nemá tato sankce praktický význam, neboť nemůže působit na veřejnost odstrašujícím účinkem. Navíc se jedná o sankci, která značně zasahuje do postavení a soukromí osob a difamační účinek by měl proto cílit především na právnické a podnikající fyzické osoby (k tomu srov. zákon o trestní odpovědnosti právnických osob). Požadujeme proto tuto sankci ukládat pouze těmto osobám. Ustanovení požadujeme i na základě výše uvedeného dále upravit takto: (1) Za správní delikt povinné osoby nebo jiné právnické a podnikající fyzické osoby/správní delikt podle... může správní orgán uvedený v § 35	zásadní	akceptováno

		<p>odst. 1 s přihlédnutím k povaze a závažnosti, jakož i k dalším okolnostem spáchaného správního deliktu, uložit též sankci zveřejnění rozhodnutí o správním deliktu.</p> <p>(2) Sankce zveřejnění rozhodnutí o správním deliktu spočívá v uveřejnění výrokové části pravomocného rozhodnutí o správním deliktu na internetových stránkách Úřadu po dobu 5 let.</p> <p>(3) Sankci zveřejnění rozhodnutí o správním deliktu nelze uložit, pokud se má za to, že</p> <p>a) by její uložení bylo zcela zjevně nepřiměřené povaze a závažnosti spáchaného správního deliktu, nebo</p> <p>b) by tím došlo k ohrožení stability finančních trhů.</p> <p>(4) Obsahem zveřejněného rozhodnutí o správním deliktu nesmějí být údaje umožňující identifikaci jiné osoby než pachatele.</p>		
	ČNB	<p>Doporučujeme uvést znění § 51a návrh zákona do souladu s čl. 60(1) směrnice a provést transpozici dalších ustanovení čl. 60 směrnice nebo vysvětlit, jak jinak je transpozice tohoto článku zajištěna.</p> <p>Odůvodnění: Ustanovení § 51 odst. 1 dává správnímu orgánu možnost uveřejnit rozhodnutí o uložení sankce. Čl. 60(1) směrnice však ukládá povinnost rozhodnutí uveřejnit. Dále čl. 60(4) a (5) obsahují další požadavky, jejichž transpozici v návrhu zákona nenalzáme. Upozorňujeme, že ustanovení týkající se sankcí v AML směrnici jsou velmi podobná sankčním ustanovením některých směrnic upravujících podnikání na finančním trhu (směrnice EP a Rady č. 2013/36/EU, směrnice EP a Rady č. 2014/59/EU a další) a jejich transpozici je vhodné provést konzistentně s již dříve přijatou právní úpravou.</p>	ostatní	Upraveno dle připomínky MV.
	NKU	Upozorňujeme, že sankci za správní delikt nelze označovat jako trest („trest zveřejnění rozhodnutí“).	ostatní	akceptováno
§ 51a odst. 1,2,3,4	UV OKOM	<p>RT vykazuje předmětné ustanovení návrhu jako transpoziční k čl. 59 odst. 2 a čl. 60 směrnice. Jsme však toho názoru, že jde o implementaci nesprávnou. Čl. 59 odst. 2 písm. a) požaduje, aby byla do katalogu sankcí ukládaných za správní delikty zavedena mimo jiné sankce veřejného oznámení. Vedle toho pak směrnice v čl. 60 upravuje institut uveřejnění rozhodnutí o uložení sankce. Zatímco prvně jmenovaný případ lze považovat za jistou obdobu trestu uveřejnění rozsudku ve smyslu zákona o trestní odpovědnosti PO (§ 23 odst. 1 a 2), v případě druhém jde o povinnost příslušného orgánu zveřejnit na svých internetových stránkách rozhodnutí o uložení správní sankce, přičemž toto zveřejnění může být za určitých podmínek odloženo, zveřejněno anonymně, nebo nezveřejněno vůbec (čl. 60 odst. 1 písm. a), b), c)). Byť by se účel obou institutů mohl zdát duplicitní, sankce uveřejnění rozhodnutí slouží primárně (tam, kde je to vhodné) k včasnému seznámení veřejnosti s porušením právních předpisů ze strany dotčeného subjektu, zatímco zveřejnění rozhodnutí na stránkách příslušného orgánu vedle této funkce plní i funkci archivační (čl. 60 odst. 3 směrnice). Současně upozorňuje-</p>	zásadní ostatní	<p>neakceptováno</p> <p>Uveřejnění rozsudku v trestním řízení zákon nevylučuje. Směrnice navíc v čl. 58 odst. 2 pododstavci umožňuje ČS nestanovovat pravidla pro správní sankce tam, kde se na ně dle vnitrostátního práva vztahují sankce trestní.</p> <p>Projednáno 10. 9. 2015 – OKOM netrvána charakteru připomínky (uplatní cestou LRV).</p>

		me na nepřesnost zvolené terminologie, kdy návrh pracuje s pojmem trest zveřejnění rozhodnutí. Pojem trestu je však výhradně používán v kontextu trestního práva, nikoliv práva správního. Požadujeme opravit a dotransponovat.		
§ 52	CNB	<p>Požadujeme vložit do § 52 nový odstavec tohoto znění: „(10) Před zahájením řízení o správním deliktu příslušný dozorčí úřad předběžně posoudí čin, který zakládá podezření, že byl spáchán správní delikt. Od zahájení řízení může dozorčí úřad upustit, jestliže je vzhledem k významu a míře porušení nebo ohrožení chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobu provedení činu, jeho následku, okolnostem, za nichž byl čin spáchán, nebo vzhledem k chování pachatele po spáchání činu zřejmé, že účelu, jehož by bylo možno dosáhnout provedením řízení o správním deliktu, bylo dosaženo. Nezahájí-li dozorčí úřad řízení o správním deliktu, provede o tom záznam do spisu a věc odloží. Rozhodnutí o odložení věci se nevydává.“.</p> <p>Odůvodnění: Je účelné, aby koncepce správního trestání v tomto zákoně byla postavena na principu opportunity. Cílem ustavení tohoto principu je řádné přihlídnutí ke všem aspektům případu, hospodárnost řízení a hledání nejlepší cesty nápravy v souladu s mezinárodními standardy pro výkon dohledu nad subjekty působícími na finančním trhu. Navržené ustanovení upravuje postup dozorčích orgánů před zahájením řízení o správním deliktu nebo přestupku. Cílem navržené konstrukce je nezahajovat správní řízení v případech, kdy je předem zřejmé, že je závažnost deliktu zanedbatelná, nebo že by takové řízení bylo neúčelné. Dozorčímu orgánu se ukládá, aby před zahájením řízení předběžně posoudil čin, který zakládá podezření ze spáchání správního deliktu nebo přestupku; na základě tohoto předběžného posouzení přistoupí dozorčí orgán buď k zahájení řízení, nebo k odložení věci. Při tom posuzuje, zda se vůbec jedná o správní delikt, tedy zda zjištěné skutečnosti nasvědčují tomu, že jsou naplněny znaky skutkové podstaty, a to včetně znaku materiálního spočívajícího ve společenské škodlivosti (tzv. hmotněprávní korektiv). Kromě toho dává navržené ustanovení dozorčímu orgánu možnost nezahajovat řízení o správním deliktu nebo přestupku, ačkoli se z hlediska hmotného práva o správní delikt jedná, jestliže je zřejmé, že řízení o správním deliktu by bylo neúčelné (tzv. procesní korektiv, zásada opportunity). Jedná se tedy o zjednodušenou obdobu konstrukce, která se uplatňuje i v trestním řízení. Také důvody pro nezahájení řízení z důvodu neúčelnosti jsou po formulačních úpravách převzaty z analogických ustanovení trestního řádu. Formulace obsažené v zásadní připomínce v zásadě vychází z návrhu Ministerstva financí, jak je obsažen např. v návrhu zákona o úvěru pro spotřebitele.</p>	zásadní ostatní	<p>neakceptováno</p> <p>V případě, že MV bude trvat na nesouhlasu se zapracováním této připomínky, je ČNB ochotna akceptovat nezpracování principu opportunity do zákona.</p> <p>Dle telef. sdělení 10. 9. 2015 (dr. Hollmann) ČNB na charakteru příp. netrvá.</p>
odst. 5	MV	Požadujeme zpřesnit hledisko dělené příslušnosti dvou nebo více správních orgánů k projednání správního deliktu, a to následujícím způsobem:	zásadní	akceptováno

		„..., v prvním stupni projednává Úřad nebo jiný orgán uvedený v § 35 odst. 1, podle toho, kdo nejdříve zahájil řízení nebo, bylo-li řízení zahájeno v týž den ten, kdo zjistil porušení povinnosti nejdříve.“.		
	ČNB	Doporučujeme zvolit jinou formulaci než „kdo zjistí správní delikt jako první“ (vhodnější variantou je např. „kdo zjistí okolnosti zakládající podezření na spáchání správního deliktu jako první“). Odůvodnění: Formulace "zjistí správní delikt" může činit aplikační problémy. V příslušné fázi šetření (během/po provedení kontroly) lze mít pouze podezření na spáchání správního deliktu, delikt se zjišťuje až ve fázi dokazování v rámci správního řízení.	ostatní	akceptováno Změněno dle připomínky MV výše.
	MV	Navrhujeme v textu novelizačního bodu doplnit za označení „V § 52 odst. 5“ doplnit zvrtné zájmeno „se“.	technická	akceptováno
odst. 6	ČOI	Požadujeme, aby v rámci novelizace tohoto ustanovení byla vypuštěna také slova „v prvním stupni“. Odůvodnění: Pravomoc ČOI k projednávání správních deliktů bývá ve zvláštních zákonech zpravidla upravena tak, že není omezena pouze na první stupeň správního řízení (viz např. § 23 odst. 1 zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, v platném znění, § 18 odst. 1 zákona č. 102/2001 Sb., o obecné bezpečnosti výrobků, v platném znění, § 18 odst. 1 zákona č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky, v platném znění, a další). ČOI tak vede v prvostupňovém řízení (místně příslušný inspektorát ČOI), tak odvolací řízení (ústřední inspektorát ČOI). MPO jako nadřízený orgán zpravidla není příslušné k projednání odvolání proti rozhodnutí ČOI a není důvod, aby tomu tak bylo v tomto případě. Vypuštěním slov „v prvním stupni“ ze stávajícího znění § 52 odst. 6 tak bude postaveno najisto, že správní řízení v prvním i druhém stupni vede ČOI.	ostatní	akceptováno jinak § 52 odst. 6 zrušen a změněn § 52 odst. 5.
odst. 8	MV	Ve větě za středníkem doporučujeme slova „náhrada nákladů“ nahradit slovy „příjem z náhrady nákladů“.	ostatní	akceptováno
§ 52a	MV	Ustanovení o evidenci správních deliktů je nutno dopracovat, a to ve smyslu níže uvedeného: 1. Z hlediska právní jistoty a předvídatelnosti práva pro subjekty správního deliktu, jakož i z hlediska efektivity nově zřizované evidence, požadujeme doplnit, jaké údaje evidence obsahuje, tedy například druh a výše sankce, údaje o pachateli, o příslušném správním orgánu, právní kvalifikaci skutku, apod. Zároveň by bylo žádoucí stanovit rovněž formu dané evidence; 2. Dále by bylo vhodné výslovně doplnit, že Úřad je orgánem oprávněným nejen k vedení evidence, ale též k zápisu pravomocných rozhodnutí o správním deliktu do evidence; 3. Za účelem zápisu do evidence by orgány příslušné k projednání správních deliktů měly informovat jen o pravomocně ukončených řízeních, kterými byla vyslovena vina, resp. by měly zasílat pouze stejnopisy	zásadní	akceptováno v souladu s e-mailovou komunikací

		<p>písemného vyhotovení rozhodnutí o uznání viny obviněného za správní delikt, a nikoli též údaje o zahájení řízení, neboť poskytování i těchto údajů může vyvolat nadbytečnou administrativní zátěž;</p> <p>4. Dále by bylo vhodné uvést lhůtu, do které jsou správní orgány povinny Úřadu poskytnout požadované údaje (např. každoročně do stanoveného kalendářního měsíce);</p> <p>5. Dále je nutno doplnit dobu, jejímž uplynutím se vyřazují údaje z evidence (např. 3 roky);</p> <p>6. Úřad poskytuje údaje z evidence též ostatním orgánům uvedeným v § 35 odst. 1 – z hlediska ochrany práv dotčených osob by zřejmě mělo jít o údaje, které souvisejí s činnostmi uvedených orgánů bezprostředně, a nikoli jakkoli (i nepřímo);</p> <p>7. S předchozí připomínkou souvisí též nutnost dopracovat způsob a formu, jakými budou údaje z evidence poskytovány (např. na žádost formou opisu nebo výpisu apod.).</p>		
§ 54 odst. 4	TACR	Toto ustanovení je vysvětleno v důvodové zprávě i v rámci § 2 odst. 2 písm. d) a e), přičemž se vysvětluje rozdíl oproti zákonu 254/2004 Sb. Právě ale tento rozdíl by měl být odstraněn. Je nežádoucí, aby povinnosti podnikatelů byly takto nesourodé a zmatečné a podnikatel byl jednou nucen přepočítávat hotovostní platby podle dnů a jednou zase na základě věcných plnění. Nehledě na to, že jeden zákon má jako jednotky koruny a druhý Eura. Navrhujeme proto sjednocení a případnou novelizaci zákona 254/2004 Sb.	zásadní ostatní	neakceptováno V minulosti již byly učiněny pokusy o sjednocení obou úprav, avšak bez úspěchu (naposledy byl tento pokus učiněn v souvislosti s novelou zákona č. 254/2004 Sb. v roce 2014, není proto důvod se domnívat, že by po tak krátké době byl opětovný pokus úspěšný). (není příp. místo podle čl. 5 odst. 1 písm. a) až c) + h) LPV)
odst. 8	ČNB	Doporučujeme vyhodnotit rizika situací, kdy je politicky exponovaná osoba členem statutárního orgánu klienta a v návaznosti na výsledek vyhodnocení případně rozšířit § 54 odst. 8 také o tyto právnické osoby.	ostatní	neakceptováno
	ČLFA	Již výše zmíněné problémy DEFINOVANÉ U §8 ODST. 3 při zjišťování, zda je skutečný majitel klienta PEP.	ostatní	neakceptováno
§ 55 odst. 1	MV	Z hlediska vztahu ke správnímu řádu požadujeme alespoň v důvodové zprávě vyjasnit, jaká řízení mohou být vedena na základě tohoto zákona, resp., jaký je rozdíl mezi řízením vedeným „podle tohoto zákona“ (podle již platného znění) a řízením vedeným „na základě tohoto zákona“ (podle navrženého znění).	zásadní	akceptováno změna vypuštěna
K čl. II, bod 1	ČNB	Doporučujeme upravit takto: „Povinná osoba Příslušný řídicí orgán povinné osoby uvedené uvedená v § 2 odst. 1 písm. a) až d) a h) zákona č. 253/2008 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, zajistí, že její řídicí orgán schválí v souladu s § 21 odst. 2 zákona č. 253/2008 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, písemné hodnocení rizik podle § 21a zákona č. 253/2008 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, nejpozději do 6 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.“ Odůvodnění: V zájmu efektivnějšího vynucování povinností je žádoucí ukládat povinnosti pouze povinným osobám. Řídicí orgán nemá právní	ostatní	akceptováno

		subjektivitu a ukládání povinností a jejich následné vynucování je proto obtížné.		
bod 7	MV	Navrhujeme za slova „se ode dne“ doplnit slovo „nabytí“. Rovněž doporučujeme zaměnit v tomto bodě odkaz na § 29c na odkaz na § 29d, jelikož jmenování ředitele Úřadu je správně upraveno v § 29d.	technická	akceptováno
K částem páté až desáté	MV	Navrhujeme zkontrolovat a opravit úvodní věty, jelikož ne všechna znění uvedená v úvodních větách daných částí novelizovala nebo jinak upravovala ustanovení zákonů, která jsou navrhovaným zákonem měněna. Dále dáváme na zvážení, zda neužít jednotný přístup v těchto částech v případě nahrazování pojmu „Ministerstvo financí“. V případě některých zákonů je tento pojem nahrazen slovy „Finanční analytický úřad“, na jiných místech pak slovy „příslušný orgán“. Považujeme za vhodnější pracovat pouze s pojmem „Finanční analytický úřad“.	technická	akceptováno částečně V některých případech je vhodnější užití pojmu „příslušný orgán“, což napomůže eliminování nutnosti provedení změny při případné budoucí změně názvu nebo postavení úřadu.
DZ - obecná část	MSP	V souladu s ustanovením čl. 4 odst. 4 Legislativních pravidel vlády požadujeme doplnit důvodovou zprávu o zhodnocení slučitelnosti návrhu zejména s Evropskou úmluvou o lidských právech (dále jen „Úmluva“). Doporučujeme, aby se předkladatel zabýval zejména následujícími aspekty: - dopady navrhované právní úpravy do praxe s ohledem na zásahy do práva na respektování soukromého života ve smyslu článku 8 Úmluvy; - otázkou zajištění splnění podmínky legality (předvídatelnosti právní úpravy a mechanismů ochrany před jejím svévolným uplatňováním); - navrhovanou úpravou je sledován legitimní cíl ve smyslu čl. 8 odst. 2 Úmluvy, jímž zajisté je jedna nebo více z položek seznamu (zřejmě lze uvažovat o národní bezpečnosti, hospodářském blahobytu země, předcházení zločinnosti nebo ochraně práv a svobod jiných); - otázkou, zda je předkládaná právní úprava, vyplývající ostatně z jiných mezinárodních instrumentů (jak je v důvodové zprávě jinak podrobně popsáno), proporcionální sledovanému cíli.	zásadní	akceptováno - doplněna DZ
	ÚOOÚ	Zhodnocení současného stavu a dopadů navrhovaného řešení ve vztahu k ochraně soukromí a osobních údajů je třeba přepracovat a podstatně doplnit. Odůvodnění: Důvodová zpráva by se měla s novým zásahem do soukromí vypořádat řádně. Opomenutí postupu při identifikaci a hodnocení dopadů, s nímž byl předkladatel návrhu zákona opakovaně Úřadem pro ochranu osobních údajů seznámen, má za následkem nesprávné celkové hodnocení návrhu zákona. Nejen že se opomíjí synergický efekt jiných úprav než je samotné zřízení Finančního analytického úřadu (zejména plynoucích z plného napojení na informační systém datových schránek a na informační systémy kontaktních míst veřejné správy), ale není ani zaznamenáno rozšíření okruhu subjektu údajů, na něž jako na objekty bude dopadat změna povinnosti identifikace. Důsledky změněného stavu je třeba vyhodnotit a zpřístupnit pro rozhodování zákonodárce.	zásadní	akceptováno - doplněna DZ Co se týče poznámky ke změně povinnosti identifikace – k žádné významné změně nedochází. Povinnost identifikace i limity, kdy má být prováděna, zůstávají stejné.

	UV - KML	Provedené zhodnocení korupčních rizik omezující se na konstatování, že navrhovaná úprava nezvyšuje korupční rizika, má naopak potenciál napomáhat odhalování a dokazování korupce a očekává se od ní významný protikorupční efekt, nelze považovat za dostatečné. Ačkoli nezpochybňujeme protikorupční efekt navrhované úpravy, je třeba se v předmětném hodnocení zaměřit i na její korupční rizika (která s ohledem na rozšíření povinností povinných osob i zavedení nových povinností pro tuzemské právnické osoby nepochybně existují). Požadujeme příslušnou část důvodové zprávy podrobněji rozpracovat ve výše uvedeném smyslu, a to v souladu s metodikou dostupnou na http://www.korupce.cz/cz/protikorupcni-temata/cia/cia-115011/ .	zásadní	akceptováno - doplněna DZ
	UV - RVV	Požadujeme do textu důvodové zprávy doplnit chybějící odkazy na doporučení Výboru Moneyval Rady Evropy. Odůvodnění: Důvodová zpráva uvádí, že změna statusu Finančního analytického útvaru vychází z doporučení Výboru Moneyval Rady Evropy (dále jen „Výbor“). Obsahuje jednotlivé citace konkrétních doporučení, nicméně již neuvádí odkazy na příslušné pasáže dokumentu Výboru.	zásadní	akceptováno
	MZE	V důvodové zprávě je uvedeno, že změna statusu orgánu vychází z „rozhodnutí ministra financí“ s odkazem na doporučení výboru Moneyval. Ve zprávě se pak uvádí citace konkrétních doporučení, avšak chybí odkaz těchto citací na Zprávu Moneyval. Doporučujeme úpravu textu důvodové zprávy tak, aby akcentovala konkrétní doporučení FATF a Moneyval s odkazy na konkrétní části dokumentů těchto orgánů. Domníváme se, že to též napomůže snazšímu projednání návrhu v dalším legislativním procesu.	ostatní	akceptováno
- zvláštní část	MV	Ve zvláštní části důvodové zprávy chybí odůvodnění některých bodů (např. 60, 62, 63, 65, atd.). Proto doporučujeme uvést odůvodnění i k těmto bodům, byť se jedná pouze o legislativně technické úpravy.	technická	neakceptováno Všechny tyto body jsou vynechány záměrně, jelikož se týkají pouze nahrazení Ministerstva financí za „Úřad“, na což poukazuje bod 34 (k § 9) ve svém čtvrtém odstavci.
	MV	Nedoporučujeme používat v případě odkazů na příslušná ustanovení zákona lomítka (jako např. § 15/2 nebo 15/3 na str. 50).	technická	akceptováno
K § 2 odst. 1 písm. c)	MZV	MZV žádá doplnění předmětné části Důvodové zprávy o informaci, zda předkladatel splnil povinnosti vyplývající čl. 2 odst. 1 písm. f) a odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/849 ze dne 20. května 2015 o předcházení využívání finančního systému k praní peněz a financování terorismu, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 a o zrušení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/60/ES a směrnice Komise 2006/70/ES (dále jen „směrnice 2015/849/EU“), které spočívají v provedení posouzení rizik, na jehož základě může vyloučit některé typy provozovatele hazardních her z působnosti směrnice, resp. vnitrostátního prováděcího opatření. Odůvodnění: Podle citovaného ustanovení směrnice 2015/849/EU je členský stát povinen provést posouzení rizik, na jehož základě může vyloučit některé typy provozovatele hazardních her z působnosti směrnice.	zásadní	akceptováno

		ce, resp. vnitrostátního prováděcího opatření. Takové posouzení však musí být provedeno na základě faktorů uvedených v čl. 2 směrnice 2015/849/EU a také musí zohlednit zprávy Evropské komise dle čl. 6 téže směrnice, jak plyne nejen z dotčených článků, ale také z bodu 21 preambule směrnice 2015/849/EU. Následně je členský stát povinen zaslat Evropské komisi odůvodnění vyloučení takových provozovatelů. Z důvodové zprávy, resp. ze Závěrečné zprávy hodnocení dopadů regulace (RIA), však nevyplývá, zda předkladatel tyto povinnosti splnil, resp. splní. Předkladatel by tedy měl příslušným způsobem doplnit důvodovou zprávu, resp. zprávu RIA, neboť v případě, že Česká republika nesplní povinnosti stanovené čl. 2 směrnice 2015/849/EU, vystavuje se riziku zahájení řízení o porušení Smluv dle čl. 258 Smlouvy o fungování EU.		
K § 2 odst. 1 písm. l)	ČNB	Větu „ <i>Na tuto rizikovost [ve vztahu k virtuálním měnám] poukazují ve svých zprávách i Evropská centrální banka a Evropský orgán pro bankovníctví (European Banking Authority), kteří navíc požadují, aby tyto typy subjektů byly podrobeny požadavkům ve vztahu k předpisům pro předcházení zneužití finančního systému k praní peněz a financování terorismu.</i> “ doporučujeme upravit tak, aby správně uváděla, že podrobení zmíněným požadavkům doporučil (nikoliv požadoval) pouze Evropský orgán pro bankovníctví, a to u jiného okruhu subjektů, než navrhuje předkladatel (viz naše připomínka k § 4 odst. 9). Větu navrhuje upravit např. následovně: „ <i>Na tuto rizikovost poukázal i Evropský orgán pro bankovníctví (European Banking Authority), který doporučil, aby virtuální „směnární“ byly podrobeny požadavkům ve vztahu k předpisům pro předcházení zneužití finančního systému k praní peněz a financování terorismu. Doporčením EBA se nicméně evropský normotvůrce rozhodl neřídít.</i> “.	ostatní	akceptováno
K § 4 odst. 5 písm. a)	ČSÚ	Český statistický úřad považuje za nedostačující uvedené vysvětlení definice politicky exponované osoby a doporučuje, aby předkladatel podal podrobné vysvětlení tohoto statusu zejména ve vztahu k ostatním ústředním orgánům státní správy s celostátní působností a jejich představitelům. Například s funkcí předsedy Českého statistického úřadu je podle § 3 odst. 2 zákona č. 89/1995 Sb., o státní statistické službě, ve znění pozdějších předpisů, neslučitelné členství v politické straně nebo politickém hnutí. Český statistický úřad se domnívá, že status „politicky exponované osoby“ se na předsedu ČSÚ, popř. místopředsedu ČSÚ, z tohoto důvodu nemůže vztahovat, neboť by se jednalo o rozpor s citovaným ustanovením zákona o státní statistické službě. Český statistický úřad požaduje vyjasnění uvedeného rozporu a jednoznačné a konkrétní doplnění důvodové zprávy.	zásadní	neakceptováno Termín „politicky exponovaná osoba“ nemá nic společného s politickou příslušností! Tento termín je v zákoně již od roku 2008 není tedy důvod jej znovu vysvětlovat, důvodová zpráva se vyjadřuje pouze k provedeným změnám. Definice navíc zcela jasně určuje, že politicky exponovanou osobou je osoba ve významné veřejné funkci s celostátní působností a následně uvádí demonstrativní výčet možných subjektů! Vysvětlení ČSÚ akceptovalo e-mailem ze dne 28. 8. 2015.
K § 7 odst. 2 písm. c)	MV	Na str. 39 v odůvodnění týkající se bodů 25 a 26 doporučujeme upravit odkaz na ustanovení upravující obchodní vztah, který je správně uveden v § 7 odst. 2 písm. b).	technická	akceptováno

a e)				
K § 11 odst. 5, 7 a 8	MV	Na str. 41 v odůvodnění týkající se bodů 39 a 40 navrhuje opravit číslo směrnice, které by správně mělo být 2002/65/ES.	technická	akceptováno
K § 11 odst. 9 a 10	MV	Na str. 42 v odůvodnění týkající se bodů 41 a 42 navrhuje doplnit název směrnice, jejíž články jsou transponovány. Je zde odkazováno pouze na č. 26 odst. 2 a čl. 27. Tato připomínka se obdobně vztahuje rovněž k druhému odstavci na str. 49.	technická	akceptováno
K § 13 odst. 2 písm. c) a d)	MV	V posledním odstavci str. 42 má být v nadpise správně uvedeno, že se jedná o odůvodnění k bodům 50 až 52, nikoliv 45 až 52. Jedná se přitom obecně o § 13 odst. 2, nikoliv pouze jeho písmena c) a d).	technická	akceptováno
K § 16 odst. 1 a 3	ÚV	Žádáme o doplnění důvodové zprávy ve zvláštní části k bodům 58 a 59 (§ 16 odst. 1 a 3) o zdůvodnění (v souladu se zněním směrnice) transpozice nad rámec minimálních požadavků směrnice na dobu uchování záznamů, osobních údajů a dokumentů povinnými osobami. Směrnice ve čl. 40 odst. 1 písm. b) a recitálu 44 stanovuje povinnou lhůtu pro archivaci 5 let a předvídá povolení nebo stanovení lhůty o max. 5 dalších let <u>poté, co členské státy provedou důkladné posouzení nezbytnosti a přiměřenosti takového opatření, a považují-li toto další uchování údajů odůvodněně za nezbytné pro předcházení, odhalování nebo vyšetřování praní peněz a financování terorismu.</u> Jsme si vědomi toho, že ČR v průběhu vyjednávání o směrnici vystupovala proti tomuto ustanovení a prosazovala lhůtu delší, nicméně s ohledem na současný stav <u>žádáme o řádné zdůvodnění nezbytnosti a přiměřenosti transpozice a případné vyhodnocení relevantních dopadů v souladu se směrnicí.</u> (Hodnocení dopadů však konstatuje, že okruh povinných osob zůstává nezměněn a dále s ohledem na to, že doba povinné lhůty pro archivaci údajů byla v ČR původně 10 let, nepředpokládáme, že by měly být dopady jiné, než spojené se snížením limitu transakcí, jak je v hodnocení dopadů již uvedeno). Žádáme o doplnění důvodové zprávy ve zvláštní části k bodům 58 a 59 (§ 16 odst. 1 a 3) o zdůvodnění (v souladu se zněním směrnice) transpozice nad rámec minimálních požadavků směrnice na dobu uchování záznamů, osobních údajů a dokumentů povinnými osobami.	zásadní	akceptováno - doplněna DZ
K § 31a a 31b		Upozorňujeme, že sněmovní tisk č. 146 byl již schválen Parlamentem ČR a byl publikován ve Sbírce zákonů jako zákon č. 166/2015 Sb., který nabývá účinnosti 1. října 2015. S ohledem na tuto skutečnost doporučujeme v tomto smyslu upravit, resp. aktualizovat důvodovou zprávu.	ostatní	akceptováno
RIA obecně	UV - KML	ZZ RIA nedostatečně a zkratkovitě popisuje aktuální problémy v regulované oblasti, včetně současných aplikačních problémů regulací dotčených subjektů. Autor ZZ RIA při popisu současného stavu pouze mechanicky odkazuje na dnes platná ustanovení AML zákona bez hlubšího rozboru nebo pokusu definovat okruh praktických aplikačních a zákon-	zásadní	akceptováno doplněna RIA

	ných problémů. Z této části RIA lze usoudit, že jediným smyslem novely AML zákona je implementace nové směrnice, přičemž ale návrh obsahuje také některá ustanovení zejména v organizační oblasti jdoucí nad rámec dotčené směrnice.		
UV - KML	Autor u klíčových problémů pracuje s variantními řešeními, vždy se však omezuje pouze na nulovou variantu a nově navrženou variantu bez zkoumání dalších možných alternativ. Současně obvykle jediným argumentem pro zvolené řešení je odkaz na implementovanou směrnici.	zásadní	neakceptováno Obecně lze souhlasit s tím, že je při hodnocení dopadů regulace namístej pracovat s širokou škálou variant. Toto obecné pravidlo však nelze uplatňovat mechanicky. U implementace nové AML směrnice skutečně jde v řadě případů o možnost binární. Další alternativy jsou uvažovány tam, kde je to namístej. Neexistuje smysluplná třetí alternativa k variantám řešení problému 2.3 Změna definice PEP (str. 6), či problému 2.2 Změna ohledně výše hotovostních plateb u obchodníků se zbožím, (str. 5); a takto by bylo možno pokračovat. Není účelem RIA navrhnout akademické (nereálné) varianty proto, aby byla naplněna metodika RIA. Připomínkové místo nekomentuje žádné konkrétní řešení problémů ani žádné konkrétní chybějící varianty. Vysvětleno na jednání dne 3. 9. 2015.
UV - KML	V ZZ RIA chybí popis variant a vyhodnocení přínosů v případě transformace dnešního FAÚ – Finančně analytického útvaru jako součásti MF na nově zřízený samostatný úřad v gesci MF. Současně v samotné důvodové zprávě jsou dobře popsány zejména organizační a legislativní důvody, které vedly ke zvolení tohoto řešení. Proto je vhodné, aby do RIA byla doplněna také část týkající se této otázky.	zásadní	akceptováno doplněna RIA
UV RVV	Požadujeme dopracování hodnocení dopadů regulace (RIA), která se bude týkat osamostatnění Finančního analytického útvaru. Odůvodnění: Podle našeho názoru je třeba k osamostatnění Finančního analytického útvaru vypracovat hodnocení dopadů regulace (RIA) jako plnohodnotnou součást důvodové zprávy včetně uvedení možných variant.	zásadní	akceptováno doplněna RIA
ČSÚ	Předkladatel v materiálu vyčísluje pouze náklady potřebné pro zřízení Finančně analytického úřadu, zcela opominul vyčíslení nákladů, které souvisí s rozšířením rozsahu činností povinných osob. Český statistický úřad doporučuje doplnit do příslušných pasáží důvodové zprávy alespoň odhad nákladů povinných osob, které jsou nezbytné pro zajištění uložených povinností.	ostatní	neakceptováno Otázka určení a hodnocení nákladů je v oblasti AML problematická. Příkladem je nejen předložená RIA, ale i hodnocení dopadů Evropské komise při předkládání novelizované AML směrnice. Předkladatel tento problém určení nákladů popisuje a vysvětluje v RIA v části 3 A (str. 10), konkrétní náklady pak odhaduje v části 3 B (str. 11-12).
MZE	Doporučujeme doplnění zprávy RIA o zhodnocení variant osamostatnění FAU a zpracování do Důvodové zprávy.	ostatní	neakceptováno Celá část týkající se změny postavení FAÚ byla do návrhu zákona zařazena na základě politického zadání bezprostředně před jeho dokončením před jeho rozesláním k připomínkám.

				Tento problém tedy ani nemohl být v zadání pro vypracování RIA a jeho jediné posouzení je tak obsaženo pouze v důvodové zprávě.
Příloha IVc body 4.3 a 5.3	MV	<p>1. V tabulce této kapitoly 4.3 je ve sloupci „Údaj“ v části „Údaje fyzické osoby“ uveden jako zdroj údajů u údaje „datum narození“ žadatel, nicméně datum narození je podle ustanovení § 18 zákona č. 111/2009 Sb., o základních registrech, ve znění pozdějších předpisů, referenčním údajem a je možné jej ověřit v základním registru obyvatel. Naopak údaj o rodném čísle není v základním registru obyvatel veden. Požadujeme proto rozdělit údaje o rodném čísle a datu narození v předmětné tabulce na dva samostatné řádky.</p> <p>2. Dále je v této tabulce v části „Údaje právnické osoby – zmocněnce“ uvedeno, že zdrojem údaje o rodném čísle nebo datu narození je v základním registru osob, nicméně podle ustanovení § 26 zákona č. 111/2009 Sb., o základních registrech, ve znění pozdějších předpisů, nejsou tyto údaje k fyzické osobě v základním registru osob vedeny.</p> <p>3. V kapitole 5.3 jsou uvedeny nové funkcionality, mimo jiné funkcionality s názvem „Ztotožnění více fyzických osob vůči ROB“. Domníváme se, že ztotožnění subjektů údajů nebude prováděno hromadně, ale pouze na základě jednotlivých konkrétních žádostí ze strany subjektů údajů. Ztotožňování osob vůči registru obyvatel bez agendového identifikátoru fyzické osoby je vždy prováděno konkrétně na jednu osobu.</p>	zásadní	<p>k bodu 1 – akceptováno k bodu 2 – akceptováno k bodu 3 - V kapitole 5.3 je zmíněno ztotožnění více osob, protože popsané procesy vztahující se k právnickým osobám, počítají s možností, že v rámci jedné žádosti o identifikaci bude nutné ztotožnit více fyzických osob. Samozřejmě, z technického pohledu, bude vždy docházet k jednotlivému volání služeb základních registrů, postupně pro každou dotčenou fyzickou osobu.</p> <p>Vypořádání projednáno na jednání dne 3. 9. 2015.</p>

B) Změna zákona o provádění mezinárodních sankcí

Ustanovení	Připom. místo	Text připomínky	Důležitost	Zpracování do návrhu zákona
Obecně	MV	K poznámce pod čarou č. 7 v zák. 69/2006 Sb.: Upozorňujeme, že v této poznámce pod čarou je odkazováno na již zrušený zákon o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti. Poznámku pod čarou by bylo vhodné aktualizovat.	technická	neakceptováno Poznámku pod čarou lze měnit pouze v případě, že je měněno i příslušné ustanovení.
§ 9 odst. 1	MZD	V § 9 odst. 1 doporučujeme znovelizovat rovněž písmeno c), a to tak, aby bylo dáno do souladu s terminologií zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů. Navrhujeme proto slova „pojistného na všeobecné zdravotní pojištění“ nahradit slovy „pojistného na veřejné zdravotní pojištění“.	ostatní	neakceptováno Požadované není předmětem této novely.
§ 12 odst. 8	MV	Ustanovení upravuje pořádkovou pokutu, která se ukládá za nesplnění povinnosti sdělit informace a předložit doklady o majetku a případně i o dalších skutečnostech s ním souvisejících a o osobách, které mají vztah k tomuto majetku nebo se jakýmkoli způsobem podílely na nakládání s ním, nebo k nim umožnit přístup pověřeným zaměstnancům.	zásadní ostatní	<p>neakceptováno Požadované není předmětem této novely.</p> <p>Ustoupeno od zásadní připomínky na jednání dne 3. 9. 2015.</p>

		Požadujeme, aby porušení výše uvedené povinnosti bylo znakem správního deliktu. Sdělení informací a předložení dokladů je svou povahou hmotněprávní povinností, jejíž porušení by mělo být znakem správního deliktu (k tomu srov. § 15 a 16 kontrolního řádu), a nikoli pořádkové pokuty, jejímž znakem by mělo být porušení procesněprávní povinnosti jako je rušení pořádku při jednání, nedostavení se na jednání bez omluvy, nebo neuposlechnutí pokynu úřední osoby, jako je tomu v jednotlivých procesních řádech (správní řád, občanský soudní řád, trestní řád, atd.).		
§ 16 odst. 4	MV	Doporučujeme v tomto bodě opravit číselné označení novelizovaného ustanovení, tedy místo § 15 odst. 4 uvést § 16 odst. 4.	technická	akceptováno
	NSZ	Novelizaci je třeba vztáhnout k § 16 odst. 4, nikoli § 15 odst. 4 téhož zákona.	technická	akceptováno

C) Změna zákona o veřejných rejstřících právnických a fyzických osob

Ustanovení	Připom. místo	Text připomínky	Důležitost	Zpracování do návrhu zákona
§ 25a	ÚV	<p>Ani s jednou z navržených variant nesouhlasíme. Z hlediska principu fungování systému nepovažujeme ani tak za důležité, zda se informace o skutečných majitelích zveřejňují na webovém portálu veřejného rejstříku, či nikoliv, ale jakou reálnou administrativní a ekonomickou zátěž celý systém přinese.</p> <p>Současná podoba, která předpokládá soudní řízení, včetně zaplacení soudního poplatku, nám připadá administrativně i ekonomicky zatěžující. Vzhledem k tomu, že zejména v některých akciových společnostech se mohou skuteční majitelé velmi často měnit, je dle našeho názoru navržená právní úprava nepřiměřená ve vztahu k účelu, který má být směrnicí 2015/849/EU dosažen.</p> <p>Právní úprava navíc neřeší, jakým způsobem se bude v řízení o zápisu do veřejného rejstříku prokazovat skutečnost, že jde o skutečného majitele. Navržená právní úprava povede k důkazní tíži navrhovatelů a bude příčinou velkého množství zamítání návrhů na zápis ze strany rejstříkových soudů. O administrativní zátěži netřeba hovořit. Rejstříkové soudy by měly též dbát nad souladem skutečného stavu a zapsaného stavu. V případě, že zjistí rozpor, musí z úřední povinnosti zahájit řízení o odstranění takového rozporu. Velká část odpovědnosti za skutečné majitele by tak byla přenesena na rejstříkové soudy. Součástí navržené právní úpravy není změna vyhlášky č. 323/2013 Sb., kterou bude také nutné upravit.</p> <p>Dle našeho názoru k naplnění účelu článku 30 směrnice 2015/849/EU povede i například zakotvení povinnosti zakládat do sbírky listin infor-</p>	zásadní ostatní	<p>neakceptováno</p> <p>Pouhé zakládání informací o skutečném majiteli do sbírky listin nelze dle našeho názoru považovat za dostatečnou transpozici požadavků stanovených IV. AML směrnicí. Navíc by ČR v budoucnu nebyla schopná dostát povinnosti propojení registru prostřednictvím evropské centrální platformy (viz čl. 30 odst. 10).</p> <p>Způsob prokázání skutečnosti, kdo je skutečným majitelem, není možné jednotně stanovit. Nečiní tak ostatně ani AML zákon. Ve většině případů se taková skutečnost bude prokazovat např. čestným prohlášením. Rejstříkový soud nezkontroluje, zda je např. osoba čestně se prohlašující za skutečného majitele opravdu skutečným majitelem. Soud pouze posoudí, zda tato skutečnost z předložených listin vyplývá.</p> <p>Dále je podstatné, že v rámci rejstříkového řízení je soudu umožněno kontrolovat úplnost zapisovaných údajů předběžně, což by při pouhém zakládání informací o skutečném majiteli do sbírky listin nebylo možné. Následná kontrola úplnosti zapisovaných údajů není vhodným řešením a nenaplňovala by účel transponované směrnice.</p> <p>Je třeba upozornit, že jak navrhovaný zákon, tak transponovaná směrnice jsou postaveny na premise, že právnická osoba má znát (svého) skutečného majitele. Odpovědnost za soulad zapsaného a skutečného stavu dopadá tak na zapisované osoby.</p>

	<p>maci o svých skutečných majitelích a tuto informaci průběžně aktualizovat. Taková povinnost by byla pro osoby zapisované do veřejného rejstříku bezplatná a odpovědnost za zjišťování skutečných majitelů by byla přenesena na samotné právnické osoby.</p> <p>Pokud by se informace o skutečných majitelích měly zveřejňovat, pak doporučujeme využít výjimky zakotvené v článku 30 odst. 9 směrnice 2015/849/EU.</p>		<p>V souvislosti s namítanými ekonomickými náklady, například v podobě soudních poplatků, bude nicméně ještě zváženo řešení, které nebude pro právnické osoby tak zatěžující jako navrhaná varianta.</p> <p>Ustoupeno od zásadní připomínky po dohodě s MSp.</p>
UV - KML	<p>Požadujeme, aby byly zapsané údaje o skutečných majitelích právnických osob uveřejňovány ve shodném právním režimu jako ostatní údaje vedené ve veřejném rejstříku, tj. bez jakéhokoli omezení přístupu veřejnosti, bezplatně, způsobem umožňujícím dálkový přístup, a v plném rozsahu údajů stanovených ve vkládaném § 25a odst. 2 s výjimkou rodného čísla.</p> <p>Navrhovaná úprava v předložené podobě přebírá požadavky IV. AML směrnice na povinné zveřejňování údajů o skutečných majitelích právnických osob v minimalistickém rozsahu. Umožňuje přístup k předmětným údajům pouze okruhu subjektů výslovně uvedených ve směrnici a navíc využívá všech omezení přístupu, která směrnice připouští (a to včetně těch, jež jinak úpravě tuzemského veřejného rejstříku neodpovídají – např. zpoplatnění přístupu). Takové řešení nepovažujeme za přijatelné. Samotná směrnice dovoluje členským státům umožnit k daným údajům širší přístup, nad rámec směrnice (odstavec 15 recitálu), přičemž s ohledem na potřebu transparentnosti a veřejné kontroly ve vztahu k údajům o skutečných majitelích je v prostředí České republiky, kde účast právnických osob s nejasnou vlastnickou strukturou na veřejných zakázkách a jiných majetkových transakcích s veřejnoprávními korporacemi často umožňuje korupci a znemožňuje odhalení střetu zájmů – žádoucí této možnosti plně využít a podřadit dané údaje obecnému režimu zveřejňování údajů zapsaných ve veřejném rejstříku. Pro odlišný právní režim neshledáváme relevantní důvod ani v oblasti legitimních zájmů na ochraně soukromí či osobních údajů; v rámci zápisu právnických osob ve veřejném rejstříku jsou i dnes vedeny údaje o některých fyzických osobách, a to i o osobách majících na zapsané právnické osoby podstatně menší vliv než skutečné majitelé, jak jsou vymezení předkládanou úpravou (např. společníci společnosti s ručením omezením s výrazně menším podílem než 25 %).</p> <p>Pro úplnost uvádíme, že smysl omezení přístupu osob z řad veřejnosti k údajům o skutečných majitelích na ty, jež mohou prokázat oprávněný zájem „v souvislosti s praním peněz, financováním terorismu a souvisejícími predikativními trestnými činy jako korupce, daňové trestné činy a podvody“ (odstavec 14 recitálu IV. AML směrnice, převzatý do důvodové zprávy k návrhu zákona) není zřejmý. Má-li jít o oprávněný zájem ne předcházení a zabránění takových jednání, má jej – z povahy věci – každý.</p>	zásadní	akceptováno – přijata veřejná Var. II.

<p>ÚV - KML</p>	<p>Požadujeme vkládané ustanovení § 25a dostatečně provázat se stávající úpravou zákona o veřejných rejstřících, tj. v návaznosti na vyhodnocení důsledků zakotvení povinnosti zapisovat do veřejného rejstříku i údaje o skutečných majitelích zvážit potřebu úpravy některých stávajících ustanovení či doplnění zvláštních ustanovení. Např. - podle § 12 zákona o veřejných rejstřících musí být spolu s návrhem na zápis doložen souhlas osob, které se zapisují v rámci zápisu osoby. K zápisu skutečných majitelů právnické osoby podle navrhované úpravy v předložené podobě je tedy nutný jejich souhlas, přičemž tyto osoby nemusejí mít na provedení příslušného zápisu zájem; v případě, že zapsaná právnická osoba souhlas některého z nich nezíská, nemá možnost splnit svou zákonnou povinnost. - podle § 19 zákona o veřejných rejstřících musí být návrh na zápis doložen listinami o skutečnostech, které mají být do veřejného rejstříku zapsány, přičemž v opačném případě rejstříkový soud návrh odmítne (§ 86 písm. e)). V některých případech skutečných majitelů, např. u fyzické osoby vykonávající faktický vliv na řízení obchodního závodu prostřednictvím jiné osoby (§ 4 odst. 4 písm. a) bod 1 zákona č. 253/2008 Sb. v navrhovaném znění), není zřejmé, o jakou listinu by se mělo jednat, popř. jakým způsobem by ji – existuje-li vůbec – mohla zapsaná právnická osoba získat.</p>	<p>zásadní</p>	<p>neakceptováno Domníváme se, že zásah do ostatních ustanovení zákona o veřejných rejstřících (ZVR) není v souvislosti s navrhovaným zákonem nutný. Způsob, jakým se skutečný majitel prokazuje, není vhodné ani možné jednotně stanovovat. Nečiní tak ani AML zákon. Ve většině případů se taková skutečnost bude prokazovat např. čestným prohlášením (skrže které bude splněna i povinnost plynoucí z ustanovení § 12 ZVR). Dále se lze domnívat, že smyslem navrhované úpravy je právě postihnout ty subjekty, které nejsou schopny doložit skutečného majitele, a to bez ohledu na důvody této neschopnosti. Transponovaná směrnice je, mimo jiné, postavena na principu, že právnická osoba zná svého skutečného majitele. Tento požadavek je v kontextu transparentnosti související s předcházejícím trestné činnosti zcela zásadní. Pokud skutečný majitel nechce být znám a fakticky nespolupracuje při svém evidování, lze ho „sankcionovat“ pouze skrže příslušnou právnickou osobu. Stav, kdy se skutečný majitel právnické osoby skrývá, je tím, proti čemu navrhovaná úprava míří.</p> <p>Vysvětleno na jednání NM dne 11. 09. 2015.</p>
<p>UV OKOM</p>	<p>K návrhu transpozice čl. 30 směrnice v předložených podobách VARIANTA I a VARIANTA II uvádíme následující. Primárním cílem směrnice je umožnit přístup k údajům o skutečném majiteli příslušným orgánům, povinným osobám a v případě prokázání oprávněného zájmu také osobám dalším (s přihlédnutím k odlišnému rozsahu poskytovaných informací). Tento cíl zabezpečují obě varianty, přičemž VARIANTA I stanoví neveřejnost předmětných údajů v opisu z rejstříku bez dalšího. VARIANTA II naproti tomu počítá s automatickým uveřejňováním dílčích informací, ke kterým by měl přístup každý bez rozdílu, což by v důsledku znamenalo, že neveřejnými by byly pouze informace o vztahu skutečného majitele k PO (rozsah účasti, podíl na hlasovacích právech atd.), přičemž tyto neveřejné informace by byly k dispozici příslušným orgánům, povinným osobám a v případě prokázání oprávněného zájmu komukoliv dalšímu. Rozdíl navržených variant tak spočívá v otázce veřejnosti a neveřejnosti (resp. její míry) údajů o skutečných majitelích. Dle našeho názoru směrnice (čl. 30 odst. 5) v přístupu k informacím o skutečném majiteli jednoznačně zakládá kvalifikovaný režim, nikoliv režim automatické publicity. Je-li účelem úpravy zpřístupnit tyto údaje zejména pro potřeby příslušných orgánů, povinných osob a v určitých případech i dalších osob, zdá se, že je tohoto účelu plně dosaženo i bez zveřejňování identifikačních údajů o skutečných majite-</p>	<p>zásadní ostatní</p>	<p>neakceptováno</p> <p>Projednáno 10. 9. 2015 – OKOM netrvá na charakteru podmínky (uplatní cestou LRV).</p>

	<p>lích v opisu z rejstříku. Veřejná seznatelnost těchto údajů sice odpovídá obecnému požadavku transparentnosti, ale v daném kontextu se může jevit jako nepřiměřená a nedůvodná svému účelu. V uvedeném smyslu lze odkázat na směrnici 94/46/ES o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů, která limituje shromažďování osobních údajů pro účely výslovně vyjádřené, legitimní, přiměřené a nepřesahující míru (čl. 6 odst. 1 písm. b) a c)). I přes administrativní výhodnost a efektivitu VARIANTY II, kterou předkladatel zmiňuje v závěrečné zprávě (RIA) k novele zákona č. 304/2012 Sb. (str. 6 a 7), sledujeme VARIANTU I jako transpozici, která více konvenuje požadavkům i účelu směrnice a nedostává se do konfliktu s principem přiměřenosti.</p>		
MV	<p>1. Z nabídnutých variant novely zákona o veřejných rejstřících právnických osob preferujeme variantu II, která poskytuje větší transparentnost ve vztahu ke skutečným majitelům, což výrazně napomáhá detekování, prověřování a vyšetřování závažných hospodářských a majetkových trestných činů jakož i korupce. Oproti tomu varianta I znemožňuje prvotní identifikaci potenciálních pachatelů trestných činů ani nepůsobí preventivně v případě zastírání skutečného vlastnictví.</p>	zásadní	akceptováno – přijata veřejná Var. II.
MV	<p>2. Ustanovení § 25a odst. 1 považujeme za nevhodně formulované a de facto za nadbytečné. Obecně není právem nikdy ukládána povinnost něco (někoho) znát, neboť samotná znalost je subjektivní a stěžejí verifikovatelný stav, právní povinnosti v této oblasti směřují na poskytnutí určité informace, zde tedy na poskytnutí informace o skutečném majiteli ve smyslu zákona č. 253/2008 Sb. (odkaz na tento zákon je třeba použít již v odstavci 1, nikoli až při druhém výskytu termínu „skutečný majitel“ v odstavci 2). Navržená konstrukce odstavce 1 se nezdá být vhodná ani s ohledem na teorii fikce právnické osoby prosazovanou v nové podobě soukromého práva. Požadujeme proto § 25a odst. 1 vypustit.</p> <p>3. Zároveň dáváme na zvážení, platba za umožnění přístupu k údajům o skutečném majiteli některým osobám podle navrhovaného § 25a odst. 6 neměla být pojata jako soudní poplatek a nikoli jako náhrada nákladů s výší stanovenou ve vyhlášce Ministerstva spravedlnosti. Již formulace první věty ustanovení „za umožnění přístupu“ se zdá vést k tomu, že jde o zpoplatněnou činnost státního orgánu, nikoli o úhradu nákladů s touto činností spojených, přitom však jde spíše než o „umožnění přístupu“ o získání úředně ověřeného elektronického opisu – viz § 3 odst. 1 zákona č. 304/2013 Sb.</p>	zásadní	<p>BOD 2: Odstavec 1 vypuštěn.</p> <p>BOD 3: Máme za to, že navrhované znění je správné. Nejde o soudní poplatky, ale skutečně o náhradu nákladů. Ministerstvo bude tuto náhradu uplatňovat vůči tomu, komu umožní přístup do aplikace, kterou bude spravovat (viz důvodová zpráva). Ministerstvo v tomto případě žádný úředně ověřený opis vydávat nebude, pouze specifickým subjektům systémově zpřístupní údaje v rámci internetového rozhraní.</p> <p>Vysvětleno na jednání 3. 9. 2015 – bez rozporu.</p>
MZE	<p>Požadujeme v obou variantách doplnit Národní bezpečnostní úřad mezi subjekty, kterým bude umožněn dálkový přístup k údajům o skutečném majiteli právnické osoby. Přístup NBÚ k údajům o skutečném majiteli právnické osoby považujeme za nezbytný pro efektivní činnost NBÚ.</p>	zásadní	akceptováno

	ČAP	Požadujeme zpracování varianty II. Odůvodnění: Jednoznačně preferujeme variantu II, která je jednoduchá, praktická a umožňuje hladký průběh due diligence. Pouze upozorňujeme, že z varianty jednoznačně nevyplývá, kdo má povinnost tyto informace do rejstříku nahlásit. Rozumíme, že odpovědnost ponese právnická osoba, nicméně v odstavci 2 je pouze uvedeno, že „do veřejného rejstříku se o skutečném majiteli запиše...“.	ostatní	K textaci „do veřejného rejstříku se o skutečném majiteli запиše...“ je třeba uvést, že dané vyjádření užívá zákon o veřejných rejstřících (ZVR) konstantně. Ze ZVR jasně plyne, že stanovená povinnost dopadá na zapisovanou osobu (tedy PO) – viz ustanovení § 1 odst. 2 a §11 odst. 1 ZVR. akceptováno – přijata veřejná Var. II.
	CLFA	Povinná osoba musí dle odst. 6, v souvislosti s odst. 4 písm. i) návrhu hradit náklady za umožnění přístupu. Jelikož je zjišťování skutečného majitele povinnou osobou povinností stanovenou zákonem, mělo by to fungovat bezplatně.; Dle našeho názoru rozlišování mezi bezplatným a úplatným přístupem do rejstříku pouze na základě předpokladu, že PO tyto informace zpracovává na komerční bázi, skýtá prvek diskriminace. PO tyto informace zjišťuje k účelům definovaným zákonem o AML, nikoliv na komerční bázi, z tohoto důvodu by jejich poskytování mělo být pro PO rovněž bezplatné.	ostatní	neakceptováno Předně upozorňujeme, že půjde pouze o náhradu nákladů spojených s provozem aplikace, skrze kterou se k zapsaným údajům bude moci oprávněná osoba dostat. Navíc povinnost náhrady těchto nákladů dopadne na žadatele o přístup pouze při administraci umožnění přístupu, nikoli při každém jednotlivém přistoupení. Je nutné dále upozornit, že informace seznatelné z veřejného rejstříku nemůžou být pro povinné osoby při provádění kontroly klienta jediným ukazatelem. Povinné osoby mají povinnosti stran kontroly klienta z AML zákona bez ohledu na existenci či neexistenci vedení údajů o skutečném majiteli ve veřejném rejstřících. Splnění povinností plynoucích povinným osobám z AML zákona je možné i bez přístupu k údajům o skutečném majiteli ve veřejném rejstřících; tyto informace mají v kontextu plnění zákonných povinností (z AML zákona) pouze doplňkovou hodnotu.
	MPO	K části třetí: Upozorňujeme, že v § 25a odstavci 1 se zavádí pojem „skutečný majitel“, jenž není běžně používán v právním řádu ČR (s výjimkou 2 zákonů). Doporučujeme zavést do zákona definici tohoto subjektu, případně jej vymezit ve vztahu k osobě ovládající nebo osobě uplatňující rozhodující vliv ve smyslu zákona o obchodních korporacích.	ostatní	neakceptováno Pojem skutečný majitel je definován v § 4 odst. 4 zákona č. 253/2008 Sb. Na toto ustanovení ostatně odkazuje i samotný návrh v poznámce pod čarou č. 16.
	NSZ	Doporučujeme přijmout variantu II.	ostatní	akceptováno – přijata veřejná Var. II.
	PČR	K variantám zákona č. 304/2013 Sb., o veřejných rejstřících právnických osob, v §25a uvádíme, že preferujeme variantu II., která umožňuje transparentnost ve skutečném vlastnictví, což výrazně napomáhá detekování, prověřování a vyšetřování závažných hospodářských a majetkových trestných činů jakož i korupce. Oproti tomu varianta I zneumožňuje prvotní identifikaci potenciálních pachatelů trestných činů ani nepůsobí preventivně v případě případného zastírání skutečného vlastnictví.	ostatní	akceptováno – přijata veřejná Var. II.
odst. 1	ČNB	1. Doporučujeme odst. 1 („Právnická osoba musí znát svého skutečného majitele a povahu svého vztahu k němu“) vypustit, příp. přesunout do jiného předpisu. Odůvodnění: Meritorní povinnost znát skutečného majitele nepatří do zákona upravujícího náležitosti záznamů ve veřejných rejstřících. Patří	ostatní	BOD 1: akceptováno – odst. 1 vypuštěn BOD 2: akceptováno

		<p>zřejmě do občanského zákoníku, případně zákona č. 253/2008 Sb. Případně není nutno upravovat vůbec a postačí, že vyplyne z náležitostí zápisu v příslušném rejstříku.</p> <p>2. Pojem „skutečný majitel“ nelze vymezit odkazem v poznámce pod čarou.</p> <p>Odůvodnění: Poznámka pod čarou odkazuje na vymezení v zákoně o praní špinavých peněz, ale to platí jen „pro účely tohoto zákona“. Aby toto vymezení platilo i pro jiné oblasti a právní předpisy, je nutný normativní odkaz, např. „Skutečným majitelem se rozumí skutečný majitel podle zákona upravujícího opatření proti legalizaci výnosů z trestné činnosti.“.</p>		
	UV - KML	<p>Doporučujeme obsah ustanovení § 25a odst. 1, tj. stanovení povinnosti právnické osoby znát svého skutečného majitele, zakotvit na vhodnější místo v právním řádu, nejspíše do občanského zákoníku.</p> <p>Z hlediska systematiky a přehlednosti právního řádu není vhodné, aby zákon o veřejných rejstřících právnických a fyzických osob upravoval povinnosti osob mimo rámec své materie, tj. mimo oblast týkající se bezprostředně zápisů do veřejných rejstřiků. Stanovená povinnost – ačkoli fakticky zřejmě spočívá v pouhé povinnosti zapsat tyto skutečné majitele do veřejného rejstříku – je koncipována výrazně šířeji.</p>	ostatní	Odstavec 1 byl z návrhu vypuštěn.
odst. 2	NK	<p>V § § 25a odst. 2 se za slovo „majiteli16“ vkládají slova: „na návrh právnické osoby“.</p> <p>Důvody: Právnické osobě se stanoví v návrhu § 25a odst. 1 zákona o veřejných rejstřících právnických a fyzických osob povinnost znát svého skutečného majitele ve smyslu zákona č. 253/2008 Sb. Údaje o skutečném majiteli se zapíší podle odstavce 2 do veřejného rejstříku. Z přechodných ustanovení k návrhu zákona (část třetí, čl. V návrhu zákona) vyplývá, že se údaje zapíší do veřejného rejstříku na návrh zapsané osoby.</p> <p>Zásadní otázkou pro zápis skutečného majitele do obchodního rejstříku je, kdo bude povinen podat návrh na jeho zápis. S ohledem na to, že povinnost znát svého skutečného majitele se ukládá právnické osobě, je zřejmé, že tuto povinnost bude mít existující právnická osoba. Povinnost podat návrh na zápis skutečného majitele by se tak netýkala osob oprávněných k podání návrhu na zápis právnické osoby uvedených v § 46 zákona č. 304/2013 Sb., ale osob uvedených v § 42 tohoto zákona (ve spojení s § 47). V § 47 je ale uvedeno, že se jedná o podání návrhu „na změnu nebo výmaz zápisu“. Může být sporné, čemu podřadit zápis skutečného vlastníka – bude to zápis zcela nového údaje do obchodního rejstříku. Z toho důvodu navrhujeme uvedené doplnění § 25 odst. 2, aby bylo zcela zřejmé, kdo je povinen návrh na zápis skutečného vlastníka podat.</p>	ostatní	<p>neakceptováno</p> <p>V kontextu ZVR není k tomuto zpřesnění důvod. Ze ZVR jasně plyne, že stanovená povinnost dopadá na zapisovanou osobu (tedy PO) – viz ustanovení § 1 odst. 2 a §11 odst. 1 ZVR.</p>
	UV - KML	Doporučujeme úvodní část ustanovení formulačně upravit, zejména vypustit slovo „také“, které spolu s použitou formulací vyvolává zavádě-	ostatní	akceptováno

		<p>jící dojem, že jde pouze o doplňující úpravu k jinému ustanovení obsahujícímu základní úpravu zápisu skutečných majitelů do veřejného rejstříku. Dále doporučujeme nahradit nenormativní odkaz na zákon č. 253/2008 Sb. odkazem normativním, a to z důvodu jednoznačnosti.</p>		
odst. 2 písm. d) bod 3	UV - KML	<p>Požadujeme konkretizovat rozsah údajů o jiných skutečnostech podle ustanovení § 25a odst. 2 písm. d) bod 3. tak, aby z něj bylo jednoznačně zřejmé, že v případě osoby, jejíž postavení skutečného majitele zapsané právnické osoby se zakládá na účasti v jiné právnické osobě či jiném vztahu k ní, musejí zahrnovat údaje o této jiné právnické osobě a všech dalších právnických osobách, jejichž prostřednictvím vztah mezi skutečným majitelem a zapsanou právnickou osobou vzniká, a to spolu s údaji relevantními pro existenci tohoto řetězce právnických osob spojujících skutečného majitele se zapsanou právnickou osobou, např. s údaji o výši podílu kterékoli z dotčených právnických osob na další z nich. Obdobně je třeba rozšířit okruh zapisovaných údajů i ve vztahu ke skutečnému majiteli – příjemci podílů na rozdělovaných prostředcích právnické osoby podle ustanovení § 25a odst. 2 písm. d) bod 2, je-li toto jeho postavení důsledkem jeho účasti v jiné právnické osobě.</p> <p>K zajištění dostatečné transparentnosti právnických osob a umožnění veřejné kontroly nad údaji o skutečných majitelích poskytnutými právnickými osobami do veřejného rejstříku (viz naši předchozí připomínku), je nezbytné vyžadovat tyto údaje v natolik konkrétní podobě, aby byly ověřitelné. Pouhé identifikační údaje skutečného majitele, doplněné o typově vymezený právní důvod tohoto jeho postavení, daný požadavek nesplňují.</p>	zásadní	<p>neakceptováno</p> <p>Směrnice požaduje zjišťování skutečného majitele, tedy konkrétní fyzické osoby – viz definice skutečného majitele v zákoně č. 253/2008 Sb. Uvádění samotného řetězce právnických osob spojujících skutečného majitele se zapsanou právnickou osobou vyžadováno není. Ačkoli nezpochybujeme přínos zapsání této informace do rejstříku, naopak bychom to z hlediska naší působnosti vítali, je třeba zvážit, zda zapisování takového rozsahu informací do rejstříku je opravdu žádoucí (i s ohledem na možnou nadměrnou zátěž pro zapsanou právnickou osobu a pro mnohdy značné navýšení počtu zapisovaných údajů).</p> <p>Ačkoli se ztotožňujeme s principem transparentnosti vlastnických struktur, dovolujeme si upozornit, že ani navrhovaný změnový zákon, ani měněný zákon (o veřejných rejstřících) nejsou vhodnými nositeli této případné koncepční změny. Tuto problematiku je třeba řešit vždy specificky, pro účely dané různými sektorovými předpisy. ZVR není normou, která by měla a mohla tuto otázku obecně řešit.</p> <p>Těž podotýkáme, že navrhovaná úprava není a nemůže být jediným nástrojem boje proti netransparentnosti vlastnických struktur právnických osob. Svou povahou může být nástrojem spíše doplňkovým. Těžištěm úpravy transparentnosti, jakožto sledované a chtěné hodnoty, rejstříkový zákon z důvodů své omezené technicistní povahy být podle nás nemůže. V tomto ohledu je třeba analyzovat a prosazovat jiné a v daných situacích vhodnější cesty (především v rámci speciálních předpisů), jak transparentnost funkčně prosazovat.</p> <p>Vysvětleno na jednání NM dne 11. 09. 2015.</p>
odst. 3	MMR	<p>V navrhovaném § 25a odst. 3 požadujeme přijmout znění uvedené ve variantě II, tedy použít text: „Skutečnosti zapisované o skutečném majiteli se neuvádí v opisu zápisu z veřejného rejstříku ani se neuveřejňují, s výjimkou údajů o jméně, roce a měsíci narození, státu bydliště a státní příslušnosti skutečného majitele“.</p> <p>Odůvodnění: V souvislosti se zadáváním veřejných zakázek je dlouhodobě prosazován požadavek na rozkrytí skutečných majitelů dodavatelů veřejných zakázek. Podle našeho názoru není vhodné tuto problematiku řešit izolovaně v zákonu o veřejných zakázkách, ale naopak měla by být řešena komplexně samostatnou úpravou. Vzhledem k tomu, že rejstříky</p>	zásadní	<p>akceptováno – přijata veřejná Var. II.</p>

		mají být využívány veřejnými zadavateli k získávání informací o skutečných majitelích právnických osob, je nezbytné, aby tyto rejstříky byly veřejně přístupné. Pokud bude přijata varianta I, je nutné, aby tato varianta byla upravena tím způsobem, že informace budou přístupné také zadavateli veřejné zakázky.		
odst. 4	ČNB	Text § 25a odst. 4 požadujeme upravit takto: „(4) Ministerstvo spravedlnosti umožní dálkový přístup k údajům o skutečném majiteli [...] e) Finančnímu analytickému úřadu, České národní bance a dalším orgánům při výkonu činností podle zákona o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu nebo zákona o provádění mezinárodních sankcí za účelem udržování mezinárodního míru a bezpečnosti, ochrany základních lidských práv a boje proti terorismu, f) České národní bance při výkonu dohledu nad osobami působícími na finančním trhu a při výkonu činností podle zákona o ozdravných postupech a řešení krize na finančním trhu, “. Dosavadní písmena f) a následující je nutno přeznačit. Odůvodnění: Nejen FAÚ, ale všechny dozorčí orgány uvedené v § 35 zákona č. 253/2008 Sb. budou při výkonu dohledu potřebovat přístup k informacím o skutečném majiteli, které jsou uvedeny v rejstříku. Jinak by pro ověření, zda povinné osoby plní některé povinnosti podle zákona č. 253/2008 Sb., týkající se skutečného majitele, byly tyto dozorčí orgány odkázány pouze na informace o skutečném majiteli, které jim sdělí samy povinné osoby. Česká národní banka bude dále informace o skutečných majitelích potřebovat pro výkon činnosti licenční a při schvalování nabývání kvalifikovaných účastí podle zákona o bankách a dalších sektorových přepisů. Rovněž nelze vyloučit potřebu jejich využití při řešení krize na finančním trhu (například potřeba ověření skutečných majitelů subjektů, se kterými ČNB jakožto orgán příslušný k řešení krize vstoupí do jednání s ohledem na možný přechod závodu banky na některý z těchto subjektů).	zásadní	akceptováno
	EK	V části třetí, čl. IV, ve variantě I., i ve variantě II., v § 25a, odst. 4 písm. g) zákona č. 304/2013 Sb., o veřejných rejstřících právnických a fyzických osob, navrhujeme vypustit slova „jehož účastníkem je právnická osoba,“. Odůvodnění: Podobně jako v případě správce daně pro účel výkonu jeho správy, tj. například pro účel výkonu daňové exekuce, i exekutor potřebuje znát skutečného majitele právnické osoby nikoli jen v případě, že je účastníkem řízení tato právnická osoba, ale i v případě že je účastníkem řízení (povinným) skutečný majitel společnosti, o němž je v exekučním řízení potřebné zjistit, že skutečným majitelem je. Z toho důvodu navrhujeme sladit oprávnění exekutora jakožto orgánu státní moci analogicky	zásadní	akceptováno Tato slova vypuštěna i z písmene h).

	<p>s oprávněním jiných orgánů státní moci, jež rovněž mají dle předmětného odstavce právo na přístup k údajům pro potřeby své činnosti bez omezení spočívající v podmínce, že by oprávněná osoba musela být účastníkem řízení.</p> <p>Navrhovaná úprava je účelnější z hlediska zájmu na co nejefektivnějším způsobu provedení exekuce, kdy exekutoři, obdobně jako orgány finanční a celní správy, vymáhají prostředky ve prospěch veřejných rozpočtů. Je proto vhodné, aby podobně jako v případě orgánů celní a finanční správy byl i v případě exekutorů upraven postup podobně. Případné neuvedení exekutorů v zákoně by proto bylo v rozporu se zájmem státu i dalších orgánů veřejné moci na efektivním získávání prostředků ve prospěch veřejných rozpočtů.</p> <p>Z hlediska exekučního řádu (§28) jsou úkony exekutora považovány za úkony exekučního soudu. Je proto nesystematické v písm. a) upravovat přístup soudů k údajům jiným způsobem, než v písm. g) u soudních exekutorů. Vzhledem k tomu, že je exekutor k vedení exekuce pověřen exekučním soudem a jeho úkony jsou považovány za úkony exekučního soudu, vznikl by při vedení exekuce logický rozpor mezi písm. a) a g), neboť písm. g) by vylučovalo oprávnění nabyté na základě písm. a).</p>			
odst. 4	MMR	<p>V případě, že předkladatel zvolí variantu I, požadujeme v navrhovaném znění § 25a odst. 4 na konci odstavce tečku nahradit čárkou a doplnit písmeno j) které zní:</p> <p>„j) zadavateli veřejné zakázky.“</p> <p>V návaznosti na tuto úpravu je třeba na konci textu písmene h) vypustit slovo „a“ a na konci textu písmene i) slovo „a“ doplnit.</p> <p>Odůvodnění viz připomínka MMR k § 25a odst. 3.</p>	zásadní	<p>neakceptováno</p> <p>Připomínku z důvodů nastíněných ÚOOÚ nelze akceptovat (tento subjekt opětovně koncepčně nezapadá mezi ostatní, stejně jako Rada pro rozhlasové vysílání – viz připomínka ÚOOÚ níže).</p> <p>MMR ustoupilo od zásadní připomínky vzhledem k přijetí varianty II.</p>
	NBÚ	<p>V § 25a odst. 4 za písmeno e) vložit nové písmeno f), které zní:</p> <p>„f) Národnímu bezpečnostnímu úřadu, Ministerstvu vnitra nebo zpravodajské službě pro účely bezpečnostního řízení podle zákona, který upravuje ochranu utajovaných informací a bezpečnostní způsobilost.“</p> <p>Dosavadní písmena f) až i) označit jako písmena g) až j).</p> <p>V části, kterou se mění zákon č. 304/2013 Sb., o veřejných rejstřících právnických a fyzických osob, požadujeme v novém § 25a (v obou variantách) doplnit v odstavci 4 mezi subjekty, kterým je Ministerstvem spravedlnosti umožněn dálkový přístup, i Národní bezpečnostní úřad a ostatní subjekty oprávněné provádět bezpečnostní řízení podle zákona č. 412/2005 Sb., o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti, ve znění pozdějších předpisů.</p> <p>Bezplatný dálkový přístup k informacím o skutečném majiteli právnické osoby a povaze jejího vztahu k němu, kterými nakládá jiný orgán státu, pokládáme za nezbytné zefektivnění úkonů bezpečnostního řízení.</p>	zásadní	akceptováno
	NKÚ	V navrhovaném znění ustanovení § 25a odst. 4 zákona č. 304/2013 Sb.	zásadní	akceptováno

	<p>doporučujeme vložit nové písmeno ve znění: „x) Nejvyššímu kontrolnímu úřadu pro účely výkonu jeho působnosti podle jiného právního předpisu,“ s uvedením odkazu v poznámce pod čarou na zákon č. 166/1993 Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadu, ve znění pozdějších předpisů. Toto nové písmeno současně doporučujeme nezahrnovat do textu ustanovení § 25a odst. 6 upravujícího náhradu nákladů. Odůvodnění: V části třetí, kterou se mění zákon č. 304/2013 Sb., o veřejných rejstřících právnických a fyzických osob, žádáme v novém § 25a (v obou variantách) doplnit v odstavci 4 mezi subjekty, kterým je umožněn dálkový přístup k jinak neveřejným údajům o skutečném majiteli právnické osoby, rovněž Nejvyšší kontrolní úřad. Bezúplatný dálkový přístup k informacím o skutečném majiteli právnické osoby pokládáme za nezbytný pro účely výkonu kontrolní činnosti NKÚ podle zákona č. 166/1993 Sb. Podle ustanovení § 4a odst. 4 cit. zákona „Úřadu je umožněn pro výkon působnosti podle tohoto zákona přístup k datům z informačních systémů veřejné správy a k datům z informačního systému státní pokladny“. Údaje o skutečném vlastníkovi právnické osoby by při kontrolní činnosti NKÚ byly využívány zejména při kontrole zadávacího řízení veřejných zakázek nebo procesu poskytování dotací, a to v rámci vyhodnocených rizik podstatné (materiální) nesprávnosti, která nasvědčuje tomu, že v prostředí veřejné správy došlo při nakládání s veřejnými prostředky k podvodnému nebo jinému protiprávnímu jednání. Domníváme se, že ve vztahu k NKÚ tak lze prokázat oprávněný zájem na přístup k předmětným údajům ve smyslu článku 30 odst. 5 písm. c) směrnice 2015/849/EU.</p>		
ÚOOÚ	<p>Je třeba doplnit odůvodnění k odstavci 4. Chybí jakékoli odůvodnění oprávnění subjektů, které se buď vůbec na boji proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu nepodílejí (insolvenční správce), nebo podílejí jen v určitých případech (soudy). Prostý odkaz na to, že čtvrtá směrnice o předcházení zneužití finančního systému k praní peněz a financování terorismu, kterou návrh zákona implementuje, umožňuje přístup do rejstříku skutečných majitelů také jiným osobám a organizacím, které prokážou legitimní zájem, pro potřeby budoucí aplikační praxe zásadně nepostačuje. Musí existovat a být explicitně formulován pozitivní věcný důvod.</p>	zásadní	akceptováno - doplněna DZ
ÚOOÚ	<p>V § 25a odstavci 4 se písmeno f) zrušuje a zbývající písmeno se nově označí „f) až h)“. V odstavci 6 se slova „g) až i)“ nahrazují slovy „f) až h)“. Odůvodnění: Zpřístupnění údajů o skutečném majiteli Radě pro rozhlasové a televizní vysílání je zjevně zaváděno podle pravidla druhotně generované poptávky a přesahuje rámec účelu sledovaného návrhem</p>	zásadní	akceptováno

		<p>zákona a neobstojí vůči požadavku nesdružovat osobní údaje, které byly získány k rozdílným účelům. Podle zákona č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů není Rada orgánem, jehož úkolem je jakkoli se podílet na boji proti legalizaci výno</p> <p>na rozdíl od ostatních příjemců uvedených v odstavci 4 využívat svých pravomocí ze zákona č. 231/2000 Sb. zásadně otevřeně a přímo v kontaktu s účastníky licenčního řízení. Tomu bude povinnost zapsaných osob znát skutečné vlastníky automaticky nápomocna.</p> <p>Poznámka: obě připomínky se vztahují k oběma variantám. V ostatních aspektech jsou obě varianty pro ochranu osobních údajů přijatelné.</p>		
UV - RVV		<p>K čl. III § 25a odst. 4 (obě varianty) požadujeme do výčtu subjektů, kterým bude umožněn dálkový přístup k údajům o skutečném majiteli, doplnit Národní bezpečnostní úřad (dále jen „NBÚ“).</p> <p>Odůvodnění: Přístup NBÚ k údajům o skutečném majiteli právnických osob považujeme pro činnost NBÚ za zásadní.</p>	zásadní	akceptováno
TACR		<p>Požadujeme doplnit do výčtu orgánů se stálým přístupem do rejstříků i “poskytovatele podpory dle § 14 odst. 2 rozpočtových pravidel”. Důvodem je především efektivita výkonu státní správy, kdy je zbytečné, aby soukromoprávní subjekty předkládali informace, které si mohou orgány státní správy zjistit sami (v souvislosti s informačními systémy veřejné správy podle zákona č. 365/2000 Sb.). Jedná se nejen o problematiku žádostí o podporu, ale i např. veřejných zakázek, kdy tyto náležitosti jsou čistě formální a zpravidla nemají vliv na kvalitu nabízeného řešení či dodávek, a z toho důvodu bývají často opomíjeny případně plněny pouze formálně formou čestných prohlášení bez řádné možnosti poskytovatelů či zadavatelů toto ověřit. Poskytovatelé pak vyzývají k doplnění, což je další administrativní překážka, anebo rovnou vylučují dané uchazeče ze soutěží. TA ČR se často (ročně více než 1000 žádostí o podporu) setkává s kvalifikací ohledně výpisů z rejstříků či vlastnických struktur podle § 14 odst. 3 rozpočtových pravidel, a proto je přístup do takových registrů pro ni velmi důležitý, neboť znamená snížení administrativní zátěže na obou stranách.</p>	zásadní ostatní	<p>neakceptováno</p> <p>Připomínku z důvodů nastíněných ÚOOÚ nelze akceptovat (tento subjekt opětovně koncepčně nezapadá mezi ostatní, stejně jako Rada pro rozhlasové vysílání – viz připomínka ÚOOÚ výše).</p> <p>(není příp. místo podle čl. 5 odst. 1 písm. a) až c) + h) LPV)</p>
odst. 4 písm. b)	NSZ	<p>Jako připomínku zásadní povahy uplatňujeme výhradu k dosahu § 25a odst. 4 písm. b), resp. § 25a odst. 4 jako celku, který taxativně vyjmenovává subjekty, kterým bude k údajům o skutečném majiteli umožněn dálkový přístup, při čemž se týká obou uvažovaných variant. Ve smyslu citovaného ustanovení Ministerstvo spravedlnosti umožní dálkový přístup k údajům o skutečném majiteli orgánům činným v trestním řízení pro účely trestního řízení. Státnímu zastupitelství jsou však zákonem</p>	zásadní	akceptováno

		svěřeny i jiné úkoly, než jen povinnosti týkající se trestního řízení. Ustanovení § 4 odst. 1 písm. c) zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ve znění pozdějších předpisů, zahrnuje do působnosti státního zastupitelství i působnost v jiném než trestním řízení, tedy netrestní působnost státního zastupitelství. Netrestní oblast působnosti státního zastupitelství tvoří rozsáhlou pracovní agendu zasahující do mnoha právních předpisů. V souvislosti s tím se nabízí poukázat na § 77 zákona o veřejných rejstřících právnických a fyzických osob, podle něhož je státní zastupitelství oprávněno vstupovat do zahájeného řízení právě ve věcech veřejného rejstříku. Předložené znění § 25a odst. 4 písm. b) přitom brání tomuto řádnému výkonu netrestní působnosti státního zastupitelství, která je státnímu zastupitelství nařízena zákonem a která vyžaduje pro takové potřeby disponovat možností dálkového přístupu k údajům o skutečném majiteli ve veřejném rejstříku. Z tohoto důvodu považujeme za nutné provést korekci § 25a odst. 4 písm. b) takto: „orgánům činným v trestním řízení pro účely trestního řízení a státnímu zastupitelství též pro výkon netrestní působnosti .“		
odst. 6	EK	V části třetí, čl. IV, ve variantě I., i ve variantě II., v § 25a, odst. 6 zákona č. 304/2013 Sb., o veřejných rejstřících právnických a fyzických osob, navrhujeme slova „ <i>Za umožnění přístupu podle odstavce 4 písmen g) až i) náleží náhrada nákladů.</i> “ změnit na „ <i>Za umožnění přístupu podle odstavce 4 písmen h) a i) náleží náhrada nákladů.</i> “ Odůvodnění: Z hlediska exekučního řádu (§28) jsou úkony exekutora považovány za úkony exekučního soudu, součinnost třetích osob je proto exekutorům poskytována zásadně bezplatně, stejně jako soudům (§ 33, § 34 exekučního řádu a § 52 exekučního řádu ve spojení s §128 občanského soudního řádu, jenž se vztahuje i na postup exekutora). Dle exekučního řádu orgány státní správy jsou povinny poskytnout součinnost bezplatně. Zahnutí exekutorů do § 25a odst. 6 proto by proto způsobil interpretační paradox vysvětlený výše i u první připomínky. Pochybnost vyvolává i samotná konstrukce stanovování nákladů vyhláškou ministerstva. O náhradě případných skutečně vynaložených nákladů u subjektů, jež mají na tuto náhradu nárok, totiž rozhoduje soud, resp. exekutor. Z hlediska judikatury ústavního soudu je vyloučeno, aby si subjekt za poskytnutí součinnosti stanovoval sám výši nákladů.	zásadní	akceptováno V kontextu argumentace EK je vhodné vypustit z odst. 6 též písmeno h). Se změnou ustanovení § 25a odst. 6 tedy v tom smyslu, že místo slov „g) až i)“ bude pouze „i)“, souhlasíme.
	NBÚ	V § 25a odst. 6 slova „g) až i)“ nahradit slovy „h) až j)“.	zásadní	akceptováno

D) Změna zákona o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních

Ustanovení	Připom. místo	Text připomínky	Důležitost	Zpracování do návrhu zákona
§ 135, § 140, § 272	MSP	<p>V předmětných ustanoveních zákona o mezinárodní justiční spolupráci je uvedeno Ministerstvo financí jako orgán, příslušný jménem ČR uzavírat dohody s cizím státem o sdílení majetku, který propadl nebo byl zabrán na základě cizozemského rozhodnutí uznaného v ČR, popř. propadl nebo byl zabrán na žádost ČR v cizině. Toto zákonné zmocnění bylo v zákoně o mezinárodní justiční spolupráci přisouzeno Ministerstvu financí a to s ohledem na zákon č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy, ve znění pozdějších předpisů, dle jehož § 4 odst. 1 je Ministerstvo financí ústředním orgánem státní správy mj. pro pohledávky a závazky státu vůči zahraničí a hospodaření s majetkem státu.</p> <p>Navrhovaný přesun této kompetence z Ministerstva financí na nově zřizovaný Finanční analytický úřad, který sice má být v některých aspektech podřízen Ministerstvu financí, nicméně jinak má fungovat jako nezávislý útvar, zakládá rozpor s nadále platným ustanovením § 4 odst. 1 zákona č. 2/1969 Sb., když z textu návrhu zákona, ani z předkládací či důvodové zprávy nevyplývá žádné odůvodnění přesunu této kompetence.</p> <p>S ohledem na výše uvedené navrhujeme změnu vypustit.</p>	zásadní	akceptováno

E) Změna zákona o bankách

Ustanovení	Připom. místo	Text připomínky	Důležitost	Zpracování do návrhu zákona
§ 38	NSZ	Ustanovení § 38 odst. 3 písm. e) by mělo správně uvádět „příslušnému orgánu“. V opačném případě, jestliže se trvá na slovech „Finančního analytického úřadu“, je třeba provést odpovídající úpravu v příloženém znění zákona o bankách, které obsahuje prvně citované sousloví.	ostatní	akceptováno

F) Změna daňového řádu

Ustanovení	Připom. místo	Text připomínky	Důležitost	Zpracování do návrhu zákona
§ 53 odst. 1 písm. f)	MZD	Obdobně jako výše doporučujeme i v této části, v § 53 odst. 1 písm. f), slova „pojistného na všeobecné zdravotní pojištění“ nahradit slovy „pojistné na veřejné zdravotní pojištění“.	ostatní	neakceptováno Požadované není předmětem této novely.

Význam použitých zkratk:

ANOSD	ANO spořitelní družstvo	Ing. Jaroslava Bauerová, Ph.D., tel.: +420 778 407 346, e-mail: jbauerova@anosd.cz
BIS	Bezpečnostní informační služba	legislativa@bis.cz
ČAP	Česká asociace pojišťoven	JUDr. Zuzana Hlaváčková, tel.: 222 350 155, e-mail: zuzana.hlavackova@cap.cz
ČNB	Česká národní banka	Ing. Mgr. Pavel Sýkora, tel.: 224 413 755, e-mail: pavel.sykora@cnb.cz
ČLFA	Česká leasingová a finanční asociace	clfa@clfa.cz
ČOI	Česká obchodní inspekce	Mgr. Vlastimil Turza, vedoucí právního odd. ČOI, tel.: 296 366 136, e-mail: vturza@coi.cz
ČSÚ	Český statistický úřad	JUDr. Gabriela Váchová, tel.: 274 054 028, e-mail: gabriela.vachova@czso.cz, legislativa@czso.cz
EK	Exekutorská komora České republiky	Mgr. et Mgr. Jiří Flam, tel. 608 2 111 33; e-mail: pravnik1@ekcr.cz
KDP	Komora daňových poradců České republiky	kdp@kdp-cr.cz
JMK	Krajský úřad Jihomoravského kraje	hrachovinova.ludmila@kr-jihomoravsky.cz
MK	Ministerstvo kultury České republiky	JUDr. Petra Pecharová (odbor médií a audiovizí), tel.: +420 257 085 359 (petra.pecharova@mkcr.cz) a Mgr. Milan Kvasnička (odbor legislativní a právní), tel.: +420 257 085 310 (milan.kvasnicka@mkcr.cz)
MMR	Ministerstvo pro místní rozvoj České republiky	Mgr. Markéta Adámková, tel.: 224 864 025, e-mail: marketa.adamkova@mmr.cz
MPO	Ministerstvo průmyslu a obchodu České republiky	Ing. Pavel Zábaj (224 852 913, zaboj@mpo.cz), Mgr. Martin Bednář, LL. M. (224 852 722, bednarm@mpo.cz) a Mgr. Bc. Jan Budinský (224 853 334, budinsky@mpo.cz)
MSP	Ministerstvo spravedlnosti České republiky	Mgr. Jitka Stárková, e-mail: JStarkova@msp.justice.cz, tel.: 221 997 365 a Mgr. Martin Mičkal, e-mail: MMickal@msp.justice.cz, tel.: 221 997 383
MV	Ministerstvo vnitra České republiky	Mgr. Klára Štěpánková, tel. 974 817 330, e-mail: klara.stepankova@mv-cr.cz
MZD	Ministerstvo zdravotnictví České republiky	Mgr. Petra Wala, email: petra.wala@mz-cr.cz, tel.: 224 972 765
MZE	Ministerstvo zemědělství České republiky	Mgr. Zdeněk Tesner, linka 2583, zdenek.tesner@mze.cz
MZV	Ministerstvo zahraničních věcí České republiky	Č.j.: 109399/2015-OLPK do eKLEP zapsala Stanislava Hlavackova
NBÚ	Národní bezpečnostní úřad	JUDr. Václav Čečák, tel.: 257 283 109, e-mail: v.cecak@nbu.cz; Jiří Novák, tel.: 257 283 339, j.novak@nbu.cz
NKÚ	Nejvyšší kontrolní úřad	Mgr. Tereza Koucká Höfferová, tel.: 233 045 128, e-mail: tereza.kouckahofferova@nku.cz; JUDr. Jiří Krůta, tel.: 233 045 346, e-mail: jiri.kruta@nku.cz
NK	Notářská komora České republiky	nkr@nkr.cz
NSZ	Nejvyšší státní zastupitelství	podatelna@nsz.brn.justice.cz
TACR	Technologická agentura České republiky	Mgr. Martin Kobert, tel.: 234 611 313, e-mail: kobert@tac-cr.cz
PČR	Policejní prezidium České republiky	Ing. Michaela Mitisková, tel. 974 863 548, mitiskova@uokfk.aa, JUDr. Ing. René Šlesinger, analyticko-legislativní odbor PP ČR, tel.: 974 834 386, rene.slesinger@pcr.cz
ÚOOÚ	Úřad pro ochranu osobních údajů	PhDr. Miroslava Matoušová, tel.: 234 665 207 a 234 665 217, 604 291 935;

		e-mail: <legislativa@uouu.cz>
ÚV	Úřad vlády České republiky – Kabinet vedoucího Úřadu vlády	Mgr. Jiří Gaňo (gano.jiri@vlada.cz), Mgr. Ing. Blanka Miléřová (milerova.blanka@vlada.cz)
ÚV OKOM	Odbor kompatibility Úřadu vlády České republiky	Mgr. Tomáš Šlechta, Mgr. Bohumil Peterka, JUDr. Zora Mališová
ÚV - KML	Úřad vlády České republiky - Ministr a předseda Legislativní rady vlády	Ing. František Kučera, e-mail: kucera.frantisek@vlada.cz, tel. 224 003 354; Mgr. Markéta Havelková, tel.: 224 002 182, email: havelkova.marketa@vlada.cz; Ing. Oldřich Körner, email: korner.oldrich@vlada.cz, tel.:224002321
UV - RVV	Úřad vlády České republiky – Místopředseda vlády pro vědu, výzkum a inovace	Jan Málek, e-mail: malek.jan@vlada.cz, tel.: 224 002 590